

Flattiviesti

3 • 2015

Erikoisnäyttely
WT-mestaruus
MEJÄ-mestaruus
Kesäleiri

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry
Finska flatcoated retrieverklubben rf

Tervetuloa
Suomen suurimpaan
koiratapahtumaan!

KOIRA- MESSUT

5.–6.12.2015
MESSUKESKUS HELSINKI

**KAIKKI KOIRISTA
SAMAN KATON ALLA**

Ohjelmaa ja esityksiä
Tarjouksia ja ostoksia
Koiratanssia
Lelukoira kilpailu lapsille
Satoja koirarotuja ja
paljon tietoa koirista
Koiranäyttelyt
Pentunäyttelyt

koiramessut.fi

[facebook.com/koiramessut](https://www.facebook.com/koiramessut)

[#koiramessut](https://www.instagram.com/koiramessut)

FLATTIVIESTI

PÄÄTOIMITTAJA JA TAITTO
Tiina Sudensalmi

TOIMITUSSIHTEERI
Teija Simonen

TOIMITUSKUNTA
Jalostus-, näyttely-, mejä- ja nou/nome
-toimikunnat, hallitus sekä kaikki jäsenet

KANNEN KUVA
Henna Mikkonen

FLATTIVIESTIN MATERIAALI
flattiviesti@gmail.com

VALIOILMOITUKSET
Heli Siikonen (flatti.valiot@gmail.com)

ILMOITUSKOOT
1/1 sivu: 210 mm x 297 mm
1/2 sivu: 210 mm x 148 mm
1/4 sivu: 105 mm x 148 mm
1/8 sivu: 105mm x 74 mm
Kasvattajaboksit: 78 mm x 44 mm

ILMOITUSHINNASTO JÄSENILLE
Mustavalko/harmaasävyilmoitus:
1/1 sivu: 56 €
1/2 sivu: 40 €
1/4 sivu: 32 €
1/8 sivu (ilmoitustaulu) 15 €/1 nro, 35 €/vuosi
Kasvattajaboksit ja In memoriam -ilmoitukset:
15 €/1 nro, 35 €/vuosi

Valioilmoitukset normaalitaitto-koossa ovat
ilmaisia.
Kennelilmoitusten materiaalin mukana tulee
lähettää maksukuitti sekä ilmoitus toimitukselle
mieluummin sähköpostilla. Väri-ilmoitushinnat
esim. joulumainoksiin ilmoitetaan erikseen.

AINEISTOPÄIVÄT (ILMESTYY)
Numero 1 17.1.2015 (helmikuun loppu)
Numero 2 28.3.2015 (toukokuu)
Numero 3 15.8.2015 (syyskuun loppu)
Numero 4 24.10.2015 (joulukuu)

AINEISTOVAATIMUKSET
Tekstiedostot Wordin .rtf, .doc tai .docx -muo-
dossa. Kuvat .tif tai .jpg -muodossa, res. 300
pix/inch. Toimitus huomauttaa, että artikkelei-
den mielipiteet ovat kirjoittajien omia eivätkä
välttämättä Suomen sileäkarvaiset noutajat
ry:n hallituksen tai toimituksen. Flattiviestiin
kirjoitetussa jutussa on aina oltava kirjoittajan
oikea nimi ja yhteystiedot, jotka pyydettyäessä
jäävät vain toimituksen tietoon. Artikkeleiden
osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen ja
artikkeleiden kirjoittajan lupaa on kielletty.
Toimitus pidättää oikeuden muutoksiin.

PAINOPIIKKA
Erweko Oy, Rovaniemi

Tässä numerossa

3 • 2015

Puheenjohtajan palsta	4
Tapahtumakalenteri	5
Kurssikuulumisia	8
Flattien Pevisa	11
Teettäisinkö nartullani pennut	12
Minulla on jalostusuro, vai onko?	13
Kasvattajaesittelyt	16
Syyskokouskutsu	27
Maurilaisilla	28
Pennusta metsästys- ja harrastuskoiraksi	30
Nome-viikonloppu Pälkäneellä	34
Erikoisnäyttely	38
Nome-näytös	42
Erikoisnäyttelyn tulokset	43
SM-Toko	47
SM-agility	51
Juhannus Mejä	52
WT-Mestaruus	57
Kesäleiri	58
Open Show	62
Mejä-Mestaruus ja Hirvipää	66
Road Show Hailuotoon	68
Flatti kanalinnuksessa	70
Kyyhkyn aloituksessa	72
Syksyn parhaita - sorsastuksen avaus	74
Vanhat ja viisaat	76
Tarvikemyynti	79
Uudet valiot	80
Match Show	82
Kasvattaja	84
Yhteystiedot	86

Heippa vaan kaikille!

Kesä on vierähtänyt nopeasti ohitse ja ehkä vuoden paras aika – jahtikausi – on alkanut. Toivottavasti mahdollisimman moni flatti pääsee tänäkin syksynä ”oikeisiin töihin”.

Tätä kirjoittaessa flattiviesti on valmiina lähdössä painoon ja flattimestaruus on saatu juuri päätökseen. Lämpimät onnittelet uudelle Flattimestarille Fowl Reed’s Big Brother ja Ville Suhoselle kera kotijoukkojen. Lämpimät onnittelet myös Juniorimestarille Allikon Tulinen Lempi ja Henna Mikkoselle sekä Kisällille Mignus Umbara ja Johanna Rotkolle. Laajempi artikkeli flattimestaruudesta tulosten kera tulee seuraavaan flattiviestiin.

Monenlaista tapahtumaan on kevään ja kesän aikana järjestetty. Tapahtumia on ollut järjestämässä lukuisa joukko flattiharrastajia ja muitakin henkilöitä – Suuri kiitos teille kaikille! Flattien erikoisnäyttely pidettiin tänä vuonna Oulussa. Näyttelyn tuomareista pidettiin hyvää huolta ja he olivat viihtyneet oikein hyvin vierainamme. Näyttelyn kauden neimaksi valittiin Maisa Viippolan omistama flattiuros Jay Jay’s Handyman. Paljon Onnea!

Kesäleiri on järjestöme vuosittaisia tapahtumia. Allekirjoittanut oli mukana ensimmäistä kertaa ja ei voi muuta sanoa, kuin että leirikärpänen puraisi melkoisen voimakkaasti :) Järjestelyt toimivat oikein hyvin, hyvää ruo-

kaa oli riittävästi, hyvä koulutus ja maastot jne. Mutta mikä parasta – leirillä oli vällan erinomainen fillis ja mahtavan kiva porukka :) Ensi vuonna leiri tullaan järjestämään todennäköisesti jälleen Surkeejärvellä – sinne sitten kaikki mukaan!

Mejä-Mestaruus järjestettiin tänä vuonna Oulun Hailuodossa. Koe järjestettiin yhdessä kultaisten kanssa, Yhteistyökoe olikin varsin toimiva ratkaisu. Flattien Mejä-mestarina palkittiin Elisa Pietarilan ja Pasi Vähäkuopuksen omistama Comics Blue Replica ja Hirvipäänä Mira Kakon omistama Huntstar’s Hope. Paljon Onnea!

Tässä kohdin toimintakausi alkaa vähitellen lähestyä loppuaan ja on aika suunnata katse kohti tulevaa vuotta. Paljon ensi vuoden toimintaa on jo suunnitteilla. Flattimestaruuden järjestämisen mahdollisuuksista nykyisen mallin mukaan olemme joutuneet käymään keskustelua. Tapahtumalla on erittäin tärkeä merkitys järjestöme toiminnassa, mutta tapahtuma on muodostunut vuosien saatossa varsin suureksi, joka tuo haasteen järjestäjille mm. maastojen ja majoitustilojen suhteen. Tätä kirjoittaessa näyttää siltä että järjestäjä ensi vuoden flattimestaruudelle on kuitenkin löytynyt ja tapahtuma saadaan järjestettyä perinteiseen tapaan. Näin toivottavasti pystytään tekemään myös tulevaisuudessa. Mielelläni otan vastaan ideoita ja ehdotuksia toiminnan kehittämiseksi sekä uusia henkilöitä mukaan toimintaan. Aikaisempaa kokemusta ei tarvita – näyttelyissä, kokeissa ja muissa tapahtumissa saa kyllä opastusta. Tervetuloa mukaan flattikerhon toimintaan!

Antoisaa jahtikautta ja hyvää syksyä kaikille!

Rakkaudesta rotuun!

Tiina

Tapahtumakalenteri

04. – 06.09.2015	Flattimestaruus, Pomarkku
26.09.2015	NOU-taipumuskoe, Lieksa
27.09.2015	Nome-B, AVO Lieksa
06. – 08.11.2015	TOKO-weekend, Kannus

2016

23.04.2016	Rally-Toko, Lohja (alustava)
11.06.2016	Erikoisnäyttely, Kaakkois-Suomi
15. - 19.6.2016	Kesäleiri Surkeejärvellä (alustava)

2017

Erikoisnäyttely, Etelä-Suomi

2018

Erikoisnäyttely, Turun seutu

www.flatti.net
Meidät löydät myös Facebookista

Seuraava Flattiviesti ilmestyy joulukuussa

Lehdessä mm.
 Flattimestaruuden tulokset ja paljon muuta

Muistathan jouluilmoitukset!

Flattiviestin toimituksella on

KUVAPANKKI

jonne jokainen voi ladata omia flattikuviaan rotujärjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut). Jokaisessa julkaistussa kuvassa mainitaan kuvaajan nimi.

Kuvapankin löydät järjestön nettisivuilta

www.flatti.net
 Flattiviesti - Kuvapankki

Osoitteen muutokset

voit tehdä järjestön nettisivuilla www.flatti.net - järjestö

tai sähköpostitse jasenasiat@flatti.net

kuva (c) Markku Kastepohja

Lämpimät Onnittelet

Flattimestari 2015

Fowl Reed’s Big Brother ja Ville Suhonen

Jäsenmaksut v. 2015

varsinainen jäsen 25e
perhejäsen 6e (ei omaa lehteä)
pentuejäsen 10e

jasenasiat @ flatti.net

Kasvattajan liittäessä uudet pentujen ostajat järjestöön pentuejäseniksi, kasvattajalle tarvikemyynnin pentupaketista -10% alennus.

Uusi pentuejäsen saa lahjakortin, jolla hän saa ensimmäisestä tarvikemyynnin ostosta -10% alennuksen.

kuva (c) Katri Hakanen

Pentuvälittäjien yhteystiedot
pentu@flatti.net

Hanna Hujanen
p. 040 578 9523

Sanna Lahtinen
p. 040 731 0831

Kiitos, kasvattaja.

Vuosi 2015 on Kennelliitossa kasvattajien teemavuosi.
Teemalla haluamme kiittää sinua, kasvattaja, vastuullisesta ja arvokkaasta työstä, jota teet koirien eteen. Sinun ansiostasi suomalaisesta koirankasvatuksesta on tullut menestystarina niin kotimaassa kuin maamme rajojen ulkopuolellakin.
Jatketaan hyvää yhteistyötä parhaiden ystäviemme hyväksi.

Vastuullista koirankasvatusta
HYVÄÄ ELÄMÄÄ KOIRAN KANSSA

— Kennelliitto —

kennelliitto.fi/kasvattajavuosi

Koiran kasvatusta tänään -kurssilla

Kennelliiton teema vuonna 2015 on ”Hyvää elämää koiran kanssa - vastuullista koirankasvatusta”. Tähän teemaan liittyen kennelliitto on käynnistänyt uuden Koirankasvatusta tänään-kurssin, jolla kasvattajat voivat päivittää tietojansa ajankohtaisista jalostuksesta ja kasvatukseen liittyvistä asioista asiantuntijoiden kanssa. Kurssit on järjestetty yhteistyössä Suomen Koirankasvattajat ry:n (SuKoKa) kanssa. Kennelliiton tarkoituksena on järjestää kursseja jatkossa vuosittain eri puolilla Suomea

Jalostustoimikunnasta Henna Mikkonen ja Tiina Pikkuaho olivat tutustumassa uuteen kurssimuotoon ja perehtymässä esillä oleviin aiheisiin 14-15.3.2015, kun kurssi järjestettiin Oulussa. Tässä artikkelissa käydään läpi muutamia esillä olleita luentoaiheita.

Kasvatustyön verotus ja sopimukset

Lauantaina oli Marja Blomqvistin esitys kasvatustyön verotuksesta ja sopimusasioista. Esille nousi aiheita koskeva Suomen lainsäädäntö ja Kennelliiton säännöt. Kennelliiton sopimusperusteet ovat osittain uusiutuneet ja niitä käytiin tässä yhteydessä läpi. Näihin kannattaa kasvattajien käydä tutustumassa Kennelliiton sivuilla. Koirien kasvatukseen liittyvät Kennelliiton valmiit sopimusperusteet koskevat; koiran kauppaa, sijoittamista, osamaksua, astutusta ja koiran jalostusoikeuden luovutusta. Kennelliiton asiaan liittyvät säännöt ja sitoumukset ovat koiranomistajan ja –haltijan perussääntö ja kasvattajasitoumus. Kennelliiton jäsenten on käytettävä Kennelliiton lomakkeita tai vastaavansisältöisiä kirjallisia sopimuksia.

Kasvattajia koskevat lait ja säädökset ovat mm. kauppalaki, kuluttajansuojalaki, vahingonkorvauslaki, eläinsuojelulaki, metsästyslaki ja kunnalliset järjestyssäännöt. Ajantasainen lainsäädäntö löytyy osoitteesta www.finlex.fi. Lain edessä koiralla ei ole muita oikeuksia kuin ne, mitkä on kirjattu eläinsuojelullisiin sääntöihin. Oikeudellisesti koira on irtain esine, kuitenkin on huomioitava koiran erityisyys elottomiin esineisiin verrattuna, sekä omistajalla oleva huoltovelvollisuus, mitkä huomioidaan mm. asiaan liittyvissä oikeuden päätöksissä. Kuluttajansuojalain mukaan koira on kulutushyödyke.

Sopimusten tekemistä käytiin läpi ja pääsääntö Suomessa on sopimus-

vapaus. Vapaaehtoisesti voi sopia mistä tahansa ehdoista, mutta tätä sopimusvapautta rajoittaa mm. kohtuullisuusperiaate. Tämä tulee usein esille koiran sijoitussopimusta laadittaessa. Ehtojen on oltava molemmille osapuolille kohtuulliset. Sopimukseen sisällytetyt lisäehdot kannattaa muotoilla tarkoin perustellen. Lain ja hyvän tavan vastaisia sopimuksia ei myöskään saa laatia. Kennelliiton alaisessa toiminnassa on noudatettava hyvää kenneltapaa. Huomattavaa on, että huonokin sopimus on sitova ja suullinen sopimus on yhtäläillä lainvoimainen kuin kirjallinen.

Kohtuuttomiksi ehdoiksi koirankaupassa voivat olla mm. koiran kauppahinta, näyttelyissä tai koetoiminnassa käyntivaatimukset (jos säännöllisiä ja ostajan maksettavia), vaatimus tutkimuskäynneistä (oltava kohtuullisia suhteessa koiran hintaan), jalostusoikeuden pidättäminen (tehtävä sijoitussopimuksella ja maksun suuruus huomioitava) ja myyjän vastuuvapaus. Sijoitussopimuksessa kohtuuttomia ehtoja ovat vaatimukset pentujen määrästä tai väristä tmv. ja liian pitkälle menevä puuttuminen koiran tulevaisuuteen (esim. sterilointivaatimus). Sopimusosapuolien on hyvä olla joustavia sopimusehdoissa, sillä elämäntilanteet voivat muuttua. Kasvattajan on syytä suhtautua sijoitukseen mahdollisuutena, jota ei ole pakko käyttää. Odotusten sijoituskoiran laadusta ja sijoituskodista on syytä olla realistiset.

Kauppakirjaan on kirjattava kaikki koirassa kauppahetkellä esiintyvät viat ja sairaudet, joiden vuoksi hintaa alennetaan: purenta, kivesviat, raken-

nevika, olemassa olevat sairaudet. Näiden lisäksi on kirjattava virheen vaikutus koiran elämään ja arvio siitä aiheutuvista kustannuksista. Kauppasopimukseen on mainittava myyjän tiedonantovelvollisuuden vuoksi rodussa esiintyvät sairaudet ja viat, niiden vaikutukset ja hoitokustannukset ja tässä kaupan kohteena olevan pennun/koiran taustan huomioiden sen riski sairastua tiettyihin sairauksiin.

Koiran myyjällä on korvausvastuu silloin, jos koirassa ilmenee luovutuksen jälkeen sairaus tai muu olennainen vika, joka on ollut koirassa piilevänä jo luovutushetkellä. Ostajalla on oikeus vaatia korvausta jos: koira ei ole myyjän antamien tietojen mukainen, myyjä on jättänyt kertomatta tiedossa olevista seikoista, joilla oli kaupan päättämisen kannalta olennainen merkitys. Ostaja ei voi vaatia korvausta virheestä, jonka olemassaolosta on tiennyt kauppahetkellä. Korvausvastuuta mietittäessä myyntihinta on merkittävä asia, kuitenkin halvankin koiran on sovelluttava lemmikiksi. Mikäli koira myydään tiettyyn käyttötarkoitukseen (jalostus, näyttely, metsästys..) niin ostajan on kerrottava myyjälle vaatimuksestaan. Jos näin on tehty ja myyjä myy koiran tiettyyn käyttötarkoitukseen, on sen siihen sovelluttava tai myyjä on korvausvelvollinen koirassa olevasta virheestä (ei sovellu käyttötarkoitukseen). Myyjä voi myös kertoa, ettei koirasta mahdollisesti ole aiottuun käyttöön (ja myydä kotikoirana pennun), jolloin korvausvelvollisuus väistyy.

Myyjä voi korvata virheen: korjaamalla, antamalla vastaavan tuotteen tilalle, hinnanalennuksella tai purkamalla kaupan. Myytävän tuotteen on kestävä keskimääräinen käyttöikä, ajan kuluessa myyjän korvausvastuu kuitenkin pienenee. Koiralla on keskimääräinen käyttöikä, joka rodusta riippuen on noin 6 vuotta.

Luennolla käytiin lisäksi läpi esimerkkejä erilaisista koiran kauppaa ja sijoitusta koskevista riitatilanteista, joita oli käsitelty kuluttajariitalautakunnassa. Kuluttajariitalautakunnan päätöksiä voi käydä netissä lukemassa osoitteessa: www.kuluttajariita.fi/fi/index/kuluttajariitalautakuntaratkaisut.html

Maria Blomqvist jatkoi paljon puhuttavaa aiheesta eli kasvatustyön verotuksesta. Koirankasvattaja voi joutua maksamaan koiraveroa, tuloveroa ja arvonlisäveroa. Aiheeseen voi tutustua osoitteesta www.vero.fi.

Kaikki tulot ovat periaatteessa veronalaisia. Kasvatustoiminnasta saatava voitto on verotettavaa, joko harrastustoiminnasta saatavaa tuloa, maataloustuloa tai elinkeinotoiminnasta saatavaa tuloa. Tähän sisältyy pentueista saatavat tulot ja urosten astutusmaksut, sekä vaihtokaupasta saadut tulot. Kaikki tulojen hankinnasta johtuvat menot ovat pääsääntöisesti vähennyskelpoisia. Arvonlisävero on kasvatustuloa ylittävät 8500e. Pieni muotoisestakin kasvatustoiminnasta on viisasta säilyttää kirjanpito tuloista ja menoista, sekä säilytettävä kuitit.

Se onko koiran kasvattaminen harrastus- vai elinkeinotoimintaa voi määräytyä mm. seuraavien asioiden mukaan: toiminnan laajuus, kasvattajan koirien käyttötarkoitus (jalostus/lemmikki), henkilökunnasta, kenneliloista, elinkeinon saamisesta kasvatustoiminnasta, ansiotarkoituksesta. Kuitenkin harrastustoiminnastakin saadut tulot on ilmoitettava verotajalle.

Vahinkoastumisista

Marja Kososen luento käsitteli kasvattajalle sattuneita vahinkotilanteita ja miten niissä tulisi toimia. Käytännössä tämä tarkoittaa vahinkoastumisia. Marjan ohjeena oli, että aina voi soittaa ja kysyä eli yhteys Kennelliittoon, kennelneuvojalle tai rotujärjestöön. Kennelliiton koirarekisteriohje päivitetään vuosittain ja kasvattajan onkin hyvä lukea aina vuoden alussa kyseisen vuoden voimassaoleva ohjeistus. Kennelliitolla on neljä rekisterimahdollisuutta. FI-rekisteri, joka on puhdasrotuisten koirien kantakirjarekisteri. ER-rekisteri eli erikoisrekisteri, joka on kantakirjan liitännäisrekisteri. EJ-rekisteri eli Ei Jalostukseen-rekisteri, joka on niin ikään kantakirjan liitännäisrekisteri koirille, sekä FIX-rekisteri tunnustusmerkintä ja omistajarekisteri, joka on tarkoitettu koirille joita ei voida ottaa muihin rekistereihin.

Vahinkoastumisen tapahtuessa kasvattajan on tilanteen huomattuaan mietittävä haluaako hän pentujen syntyvän vai ei. Tiineyden keskeytys on mahdollista. Tärkeää on muistaa että Kennelliiton sääntöjen mukaan KAIKKI syntyneet pentueet ja pennut rekisteröidään tai ilmoitetaan Kennelliittoon. Tämä tarkoittaa myös puhdasrotuisten koirien sekarotuisia jälkeläisiä. Mikäli vahinkopentueella (tai suunnitellulla pentueella) on useampia isäehdokkaita, pentujen polveutuminen on tarkistettava DNA-näytteillä. Puhdasrotuiset vahinkopennut rekisteröidään eri rekistereihin sen mukaan miten ne täyttävät kennelliiton koirarekisteriohjeen vaatimukset. Kasvattaja voi myös anoa poikkeuslupaa jälkikäteen, mutta tämän voi tehdä vain kerran (esim. sääntöjä tiheämpi astustusväli). Vahinkoasioissa kannattaa kasvattajan olla yhteydessä Kennelliiton kasvatustoimikuntaan vältyäkseen mahdollisilta kurinpitotoimilta, jotka koskevat kasvattajasitoumuksen tai koirarekisteriohjeen ja kennelliiton sääntöjen rikkomista.

Luonteen jalostamisesta

Kiehtovinta kuultavaa viikonlopussa oli kasvattajaluonnoitsijoiden puheenvuorot. Nina Menna, joka kasvattaa käyttö- ja näyttelylinjaisia cockerspanieleita, luennoi luonne- ja käyttöominaisuuksien jalostamisesta. Hänen mukaansa on ehdottoman tärkeää pohtia ja pitää mielessä mitkä ovat ne asiat, millä on oikeasti merkitystä koirien jalostamisessa. Näitä hän listaa: Koiran on pystyttävä liikkumaan ja toimimaan käyttötarkoituksen edellyttämällä tavalla ja sen vaativissa maastoissa pitkäkestoisesti (tähän sisältyy se, että koira pystyy hengittämään normaalisti, sillä on normaali ruokahalu ja ruuansulatus), koiran on toimittava sille tarkoitetussa käyttötarkoituksessa, niin että omistaja on tyytyväinen, koiran on lisääntyvä normaalisti, oltava pitkäikäinen ja sillä on oltava pitkä käyttöikä! Koiran ”pään” on kestävä!

Luonteen mittaamiseksi on kehitetty erilaisia testejä ja koemuotoja, joita voidaan vaihtelevasti käyttää jalostuksen apuna. Näitä ovat luonnetesti, MH-kuvaus, jalostustarkastus, rodunomaiset testit ja kokeet. Ninan mukaan sillä mihin koiraa käytetään on merkitystä luonteen kannalta. Ruotsissa tehdyn tutkimuksen mukaan koirilla joita jalostettiin ulkomuodon perusteella (jalostusmeriitti näyttelytulokset) käyttäytymiskoetulokset korreloivat negatiivisesti leikkisyyteen, uteliaisuuteen/pelottomuuteen, sosiaalisuuteen ja aggressiivisuuteen. Koirilla joita jalostettiin käyttökoe-meriittien perusteella käyttäytymiskoetulokset korreloivat positiivisesti leikkisyyden ja isän aggressiivisuuden kanssa. Tästä voi päätellä, että eri kriteereillä tehdyt jalostusvalinnat muuttavat rotua.

Pitkäkarvaisilla collieilla tehdyn tutkimuksen mukaan käyttäytymiskokeissa (MH) havaittiin, että uteliaisuus/pelottomuus on yhteydessä Ei-sosiaaliin pelkoihin, vieraaseen ihmiseen suuntautuvaan pelkoon,

vieraan kanssa leikkimiseen ja kiinnostukseen, sekä jahtaamiseen. MH-kuvaustuloksia voidaan käyttää apuna pelkojen vähentämiseen tähtävässä jalostuksessa.

Hankaluus luonteen jalostamisessa on yrittää määrittää, mitkä asiat ovat perinnöllisiä ja mikä ympäristön vaikutusta. Jalostuksellisesti ensin on mietittävä, onko ominaisuus sellainen, että sen esiintymistä voidaan lisätä tai vähentää valinnalla. Ominaisuuksien periytymisasteita (heritabiliteetti) eri ominaisuuksille on tutkittu ja esimerkiksi koirien peloilla periytymisaste on korkea. Sosiaalisuuden (=ihmissystävällisyys) periytymisaste vaihtelee eri roduilla. Aggressiivisella käyttäytymisellä on tutkimusten mukaan korkea (tutkittu kultaisia noutajia) periytymisaste. Selvästi perinnölliselle ominaisuudelle voidaan saada alhainen perinnöllisyysaste, jos koko populaatiossa (esim. rotu) on sama ominaisuus. Kokeissa voidaan mitata ”vääää” asiaa, kuten ohjaajan kykyä kouluttaa koiraa, koetilanteissa esiintyy paljon vaihtelua olosuhteista johdun tai ominaisuus on pilkkoutunut pienempiin osiin.

Yleisimmäksi koirien käytösongelmaksi koetaan koirien erilaiset pelot ja aggressiivisuus. Näiden ennaltaehkäisyssä avainasemassa on jalostuskoirien valinta, kantavan nartun hyvinvointi ja pentujen sosiaalistaminen, sekä kasvattajan tehtäväksi kuuluu myös tulevien omistajien neuvonta ja opastus. Käytösongelmien ehkäisyyn Nina esitti keinoiksi mm. koiran lajinomaisten käyttäytymistarpeiden tyydyttämisen (liikunnalla suuri merkitys). Kasvattajia hän neuvoo ottamaan vastuuta siitä, että sopiva pentu myydään oikealle omistajalle ja huomioimaan mitkä ovat ostajien motivaatiotekijöitä, mihin he ovat valmiita ja kykeneviä. Onko ostajalla liian suuret ja epärealistiset käsitykset rodusta/yksilöstä. Työkoiriksi jalostettuja koiria ei pidä myydä pelkäksi lemmikiksi.

Nina esitti myös epigenetiikan (geenien säätelyn muutos ts. perinnöllisen tiedon siirto ilman DNA-muutoksia) vaikutusta pentujen kehitykseen.

Emon hoivalla on suuri merkitys pentujen kehitykseen (emon vaikutus isään verrattuna kolminkertainen). Esimerkkinä tästä on emon kokemus stressi kantoaikana, jonka vaikutus pennuissa voi näkyä pysyvänä hyperaktiivisuutena. Pennut jotka olivat saaneet elää yhdessä muiden pentujen ja emon kanssa 56 päivää kehittivät vähemmän käytösongelmia kuin 30. tai 40.pvä:nä vieroitettut pennut. Useilla roduilla on todettu varhaisen vieroituksen ja huonon hoivan yhteys pakkomielleiselle käyttäytymiselle (mm.hännän jahtaaminen). Kasvattajan tehtävä on tarjota pennuille mahdollisimman hyvät edellytykset kehittyä tasapainoisiksi koiriksi, niiden kasvuympäristön on oltava tasapainoinen, vakaa, fyysisesti ja psyykkisesti virikkeellinen, sekä ravitsemuksellisesti korkeatasoinen ympäristö. Pentujen on saatava olla riittävän pitkään emon ja toisten pentujen kanssa. Luennolla käytiin läpi pennun kasvun vaiheet ja niihin liittyvät riskit ja mahdollisuudet.

Ohjeita kasvattajille

Tuula Plathanilla on 40 vuoden kokemus koirankasvatuksesta Suomessa. Hänen rotujaan ovat tiibetinterrieri, tiibetinspanieli ja bourbounnais'nseisoja. Hän kertoi värikkäästi omasta koiran- ja kasvatushistoriastaan ja antoi hyväksi katsomistaan käytännöistä ohjeita ja neuvoja. Tämäntapaiselle kokeneen kasvattajan koulutukseen ja ohjaukseen osallistumiselle olisi varmasti tarvetta useassakin rodussa. Tuula puhui paljon kasvattajan vastuusta ja velvollisuuksista, ensimmäinen pentue (pentueet) olisi hyvä tehdä kokeneen kasvattajan kanssa yhteistyössä, mutta sen jälkeen kasvattajan tulee olla rodun asiantuntija, kasvattajan on tunnettava kasvattamansa rodun alkuperä, kehitys, historia ja käyttötarkoitus, sekä rakenteellistoiminnallinen tyyppi ja anatomian perusteet. Kasvattajan on tiedettävä lisääntymisestä ja pentujen hoidosta. Rodun populaatioiden tunteminen Suomessa ja ulkomailla on niin ikään kasvattajan velvollisuus.

Kasvattajalla on oltava koiran pidolle ja kasvatukselle soveltuvat olo-

suhteet, koirien lukumäärä on oltava kohtuullinen, jotta turvataan koirien ja omistajan/perheen hyvinvointi. Tuula onkin sijoitussopimusten puolestapuhja juuri tämän asian vuoksi. Koirien hyvinvoinnin edellytys ja oikeus on saada toteuttaa lajinsa mukaista viettöimintää ja käyttäytymistä sallituissa rajoissa.

Tuula korosti paljon myös ihmisten hyvinvointia ja sen turvaamista. Kasvattajan on pidettävä lomaa ja myös hänen perheensä kaipaa huolenpitoa. Myös yhteydet kasvatintajiin Tuula nostaa tärkeäksi ja hänen ohjeensa oli järjestää kasvatintajille yhteistoimintaa.

Lisätietoa kurssista löytyy kennelliiton nettisivuilta osoitteesta:

www.kennelliitto.fi/teemavuosi-2015-vastuullista-koirankasvatusta

Flattien Pevisa

PEVISA (perinnöllisten sairauksien ja vikojen vastustamisohjelma) Flateilla pevisa on voimassa tällä hetkellä 31.12.2015 saakka.

Sileäkarvaisen noutajan pentueen rekisteröinnin edellytyksenä on, että pentueen vanhemmilla on lonkkakuvaus- sekä silmätarkastuslausunto. Silmätarkastuslausunto ei astutushetkellä saa olla 24 kk vanhempi. Rekisteröinnin raja-arvona on lonkkaniveldysplasian aste D. Posterior polaarista HC:ta, totaali HC:ta, PRA:ta tai RD:n asteita 2–3 sairastavan koiran jälkeläisiä ei rekisteröidä. Mykiön muiden osien HC ei ole jalostuskäytön este.

Flattien Jalostuksen tavoiteohjelmaa (JTO) ja Pevisaa on käsitelty Suomen Kennelliiton jalostusteellisen toimikunnan kokouksessa 05/2015.

JTT on hyväksynyt sileäkarvaisen noutajan JTO.n kaudelle 2016 - 2016.

Rotujärjestö on esittänyt jatkettavaksi nykyistä Pevisaa.

JTT on pyytänyt rotujärjestöä käsittelemään PEVISA-esityksensä uudelleen. Lonkkaniveldysplasian raja-arvoksi pitäisi asettaa C tai ohjelmassa pitäisi hyödyntää BLUPindeksejä. Perinnöllisen kaihin osalta ehdoksi pitäisi asettaa, että kaikki muut kaihimuodot paitsi linssin etuosan saumalinjan katarakta ja muu vähämerkityksellinen kaihi sulkevat jalostuksesta. Viimeksi mainittuja sairastava koira pitäisi parittaa kaihin osalta terveysilmäisen koiran kanssa.

Pevisa-esitys Suomen sileäkarvaiset noutajat ry.n sääntömääräisen syyskokouksen hyväksyttäväksi:

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen astutusta annettu lonkkakuvauslausunto ja astutushetkellä voimassaoleva silmätarkastuslausunto. Silmätarkastuslausunto ei astutushetkellä saa olla 24 kk vanhempi. Rekisteröinnin raja-arvona on lonkkaniveldysplasian aste C. PRA:ta, gRD:ta, tRD:ta tai perinnöllistä kataraktaa sairastavan koiran jälkeläisiä ei rekisteröidä; poikkeuksena linssin etuosan saumalinjan katarakta ja muu vähämerkityksellinen kaihi. Jos koiralla on todettu linssin etuosan saumalinjan katarakta tai muu vähämerkityksellinen kaihi, on se paritettava ko. sairauden osalta terveen koiran kanssa.

Teettäisinkö nartullani pennut?

Tämä ajatus tulee välillä nartunomistajien mieleen. Tässä yhteydessä on hyvä myös miettiä miksi teettäisin nartullani pennut? Mikä on kasvatustyöni tavoite? Mitä tulevalla yhdistelmällä on annettavaa rodulle vai haluanko vain yksinkertaisesti kokea pentujen syntymisen ja hoitamisen ilon?

On myös vanha uskomus, että nartulla pitää teettää ainakin yhdet pennut, jotta sille ei tulisi kohtutulehdusta. Tämä ei pidä paikkaansa. Mikäli koiralla on häiritsevät juoksut tai vaikeat valaraskaudet, ne eivät pentuja teettämällä korjannu.

Miettiessäsi teettäisitkö koirallasi pennut, on sinun hyvä miettiä myös seuraavia asioita:

Onko narttuni ulkomuodoltaan rotumääritelmään verrattuna vähintään keskitasoa ja palkittu näyttelyissä arvostamalla EH (erittäin hyvä) tai ERI (erinomainen).

Onko narttuni ja myös perimältään terve (lonkat, silmät, kynnrät yms.)?

Onko narttuni luonteeltaan tasapainoinen, sellainen että se pystyy esimerkillään antamaan pennuille hyvän lähtökohdan? Luonteeltaan virheellistä, arka, aggressiivinen jne ei tulisi käyttää jalostukseen

Osaanko hoitaa nartun terveyttä tiineysaikana ja osaanko hoitaa narttua ja pentuja synnytyksessä sekä synnytyksen jälkeen?

Pystynkö järjestämään kotonani nartulle ja pennuille paikan (mieluummin oma huone) missä koirani saa olla rauhassa pentujensa kanssa? Narttu tarvitsee pentujen hoitoon ensimmäisten viikkojen aikana täydellisen rauhan.

Osaanko antaa tukea ja neuvoa tuleville pennunostajille, esim. trimmausapua, koulutusapua, neuvoja erilaisissa tilanteissa.

Tiedänkö velvollisuuteni kasvattajana?

Mitä teen myymättömille pennuille? Onko minulla mahdollisuus pitää niitä pidempään kotonani?

Mistä löytäisin uroksen, joka täydentää narttuni ominaisuuksia, mutta sillä ei ole samoja vikoja kuin nartussani?

Harkitse siis kahdesti tai mieluummin useammin, mitkä ovat syysi pentujen teettämiseksi ja onko sinulla riittävät edellytykset kasvatustyöhön ja myös pentujen jälkihoitoon.

Tutustu rotuun, pennuttamiseen liittyviin määräyksiin ja vaatimuksiin, ota yhteyttä rotujärjestön jalostustoimikuntaan ja mahdollisesti rodun kokoneisiin kasvattajiin ja kysele, kuuntele ja ota opiksesi.

kuva (c) Katri Hakanen

Minulla on jalostusuros ...vai onko?

Uroksen omistajalla on suuri vastuu rodusta. Uroksen omistaja päättää, millaisille nartuille, kenelle kasvattajalle ja kuinka usein urosta antaa.

Useimmiten varsinkaan ensimmäistä urosta hankittaessa ei hankita jalostuskoiraa, kuten narttujen kohdalla kasvattajat tai kasvattajiksi aikovat usein tekevät. Uros hankitaan usein harrastus- tai metsästyskoiraksi tai ihan vain seuraksi ja lenkkikaveriksi. Jos sitten innostutaan harrastamaan näyttelyitä tai kokeita, niistä tulee tuloksia ja lisäksi uros on terve, sitä saatetaan kysyä jalostukseen.

Jos siis omistat uroksen, jolla on terveet lonkat, kynnrät ja silmät sekä hyviä näyttely- ja koetuloksia, olet ehkä potentiaalisen jalostusuroksen omistaja. Mutta et välttämättä, sillä paljon jalostusarvo riippuu myös uroksen sukutaulusta. Se riippuu myös sen luonteesta ja muusta terveydestä.

Vaikka kasvattajat tekevät urosvalinnat itsenäisesti, uroksen omistaja voi ja hänen tuleekin ottaa kantaa jalostukseen. Sinulla on oikeus olla antamatta urostasi nartulle tai kasvattajalle, joka ei sinua miellytä tai muuten epäilyttää. Muitakin narttuja ja kasvattajia on varmasti tarjolla, jos urokseksi on hyvä. Toisaalta se parempi narttu tai kasvattaja saattaa jättää kysymättä, jos petty urokseksi ensimmäisiin jälkeläisiin. Maltti on siis valttia, sillä urokseksi pystyy astumaan keskimäärin 6–8 vuoden ajan!

Miten ja millaista urosta kasvattajat etsivät?

Kasvattajilla on erilaisia tapoja ja syitä etsiä sopivaa urosta nartulle. Lähes kaikki haluavat, että uroksella on terveet lonkat ja silmät sekä vähintään taipumuskoetulos. Nehän vaaditaan, jotta pentue olisi jalostustoimikunnan hyväksymä. On myös uroksia, lähinnä ulkomailta tuotuja, joita saatetaan kysyä paljonkin jalostukseen pelkän

sukutaulun perusteella. Useimmiten tuontiurokset ovat jo pitkään rotua harrastaneiden omistuksessa, ja he tietävät miten toimia.

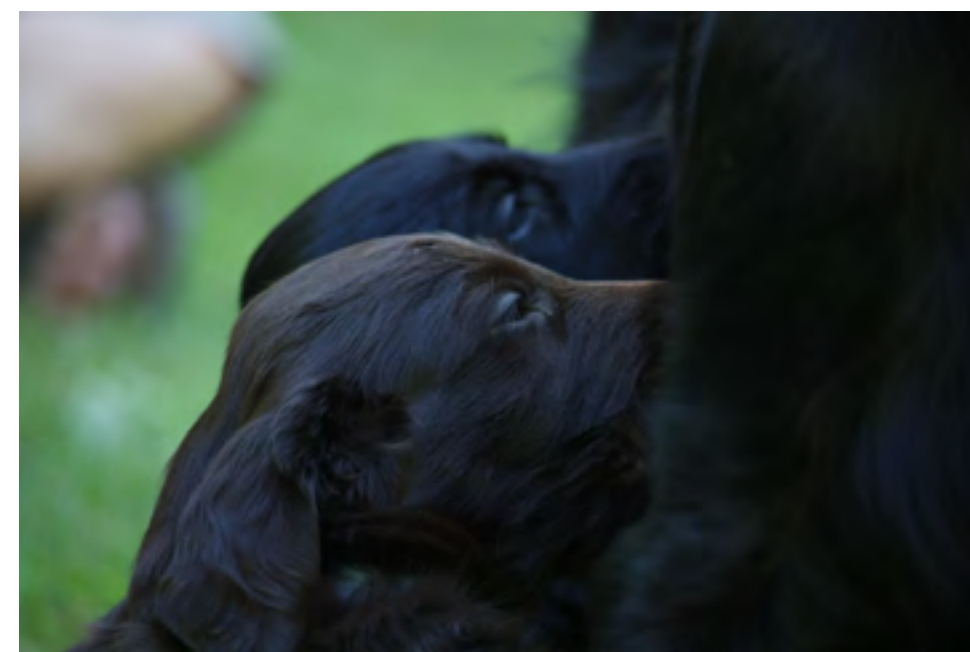
Yleensä rodun kuin rodun käytetyimmät ja kysytyimmät urokset ovat ”näyttelyvoittajia”. Kun uros pärjää monissa näyttelyissä, varsinkin kansainvälisissä ja rodun erikoisnäyttelyissä, sitä kysytään siitokseen. Flateilla myös hyvä NOME- tai MEJÄ-menestys saa usein aikaan kysyntää. Myös tittelit vaikuttavat monen kasvattajan valintaan.

Kannattaako minun antaa urostani ja kenelle?

Jalostus ei ole pelkkää sukutauluihin tai tuloksiin tuijottamista. Eikä pelkkään Pevisaan. Vaikka uros olisi kuinka menestynyt ja kaunis, mutta sillä on aggressiivinen luonne tai esimerkiksi paha allergia, kannattaa miettiä moneen kertaan, antaako urosta yhdellekään nartulle. Asiaa kannattaa miettiä näin: ”Haluaisinko samanlaisen koiran (uroksen) uudelleen?”. Jos urokseksi täyttää mielestäsi erinomaisesti jalostusuroksen vaatimukset, seuraavaksi pitää miettiä, millaiselle nartulle ja kasvattajalle uroksen

antaa jalostukseen. Hyvä sääntö on jälleen: ”Anna uros vain sellaiselle nartulle ja kasvattajalle, jonka pentueesta ITSE olisit valmis ottamaan pennun”. Uroksen omistaja on myös vastuussa pennun omistajille, jos hän jättää kertomatta kasvattajalle uroksensa huonot puolet, sairaudet yms. Kasvattaja on AINA vastuussa pennun omistajille, mutta myös uroksen omistajan on avoimesti ja rehellisesti kerrottava kasvattajalle koirastaan tai sen aiemmista jälkeläisistä.

Kennelliiton tietokannasta saa tietoa myös kasvattajista. Voit esimerkiksi tutkia pentueiden/pentujen lukumäärää suhteessa kasvatusaikaan, terveystutkittujen kasvattien lukumäärää suhteessa kaikkiin kasvatteihin, meritoituneiden kasvattien lukumäärää suhteessa kaikkiin kasvatteihin jne.

kuva (c) Katri Hakanen

Kuinka usein urokseni voi astua?

Toivottavasti ei usein! Flatti on niin pieni rotu, että jo viisi pentuetta yhdelle urokselle alkaa olla liikaa. Määrä voi tuntua pieneltä, mutta ajattele, että uroksesi isä saattaa olla isoisänä useammassa pentueessa vuoden aikana. Sillä voi silloin olla jopa 15–20 pentuetta vuodessa. Ja se ei tiedä hyvää rodulle, ei terveydellisesti eikä sukusiitosasteelle. Jos et tiedä, mitä rodun nouseva sukusiitos eli geenipohjan kaventuminen tarkoittaa ja kuinka se vaikuttaa, on syytä ennen uroksen antamista opiskella asiaa huolellisesti.

Mistä sitten voit tietää, onko urokseksi sukutaulu harvinainen vai onko se geenipohjaa kaventava? Kysymällä jalostustoimikunnalta tai tutkimalla tietokantaa.

Parin pentueen jälkeen on viimeistään syytä odottaa ja katsoa, millaisia tuloksia pennut saavat etenkin terveyden osalta. Jatkokäyttöä on sitten syytä harkita niiden perusteella.

Miten voisin tarjota urosta jalostukseen?

Rahan takia sitä ei kannata tehdä, sillä flatti on niin pieni rotu, että uroksen omistaja ei voi koskaan

rikastua. Yleensä astutusmaksu eli nk. hyppymaksu maksetaan, kun narttu tuodaan astutettavaksi ja astutus on onnistunut. Mahdollisen keinosiemen-nyksen kulut maksaa kasvattaja. Kun pennut ovat syntyneet, maksetaan yleensä 10 % pennun myyntihinnasta uroksen omistajalle, kuitenkin kaikista pennuista sama rahamäärä. Jos kasvattaja siis myy pari pentua halvemmalla syystä tai toisesta, maksetaan niistä kuitenkin uroksen omistajalle sama summa sama kuin muistakin pennuista.

Paras tapa tarjota urosta jalostuskäyttöön taitaa nykyään olla internet. Tee tai teetä edustavat, mutta rehelliset sivut, joilla on paljon tietoa uroksestasi. Jalostustoimikunnallekin voit vinkata, sillä tulokset tulevat noutajatietokantaan pienellä viiveellä. Voit myös kertoa jalostustoimikunnalle, millaiselle nartulle toivot urostasi käytettävän.

Kenelle ei pidä antaa urosta?

Sinulle saattaa soittaa kasvattaja, joka on tulossa huomenna parhaat päivät omaavan narttunsa kanssa, selityksenä usein ”kun se valittu uros ei astunut”. Silloin kannattaa miettiä toisen ja kolmannenkin kerran ennen kuin suostuu. Usein nimittäin varsim-

naista kiinnijäämistä astutusilanteessa ei tapahdu, mutta silti narttu voi olla kantava. Ja jos narttu astutetaan seuraavana päivänä toisella uroksella, pahimmassa tapauksessa nartun pennuilla on kaksi eri isää! Kumpikaan uroksen omistajista ei välttämättä sitä tiedä.

Kannattaa AINA ottaa selvää nartusta: sen terveydestä, suvun terveydestä, käyttö- ym tuloksista, mahdollisista edellisistä pentueista jne. Rehellinen, pennuista ja pennun ostajista välittävä vastuuntuntoinen kasvattaja osaa kertoa sinulle kaiken. Jos näin ei tapahdu, jossain on ”jotain vikaa” ja jälleen kannattaa miettiä toisen kerran.

Astutus sopimus pitää ehdottomasti tehdä kirjallisena. Helpoiten se käy Kennelliiton lomakkeella.

Jalostustoimikunta auttaa erittäin mielellään myös uroksen omistajia kaikissa jalostukseen liittyvissä asioissa sekä etsii ja jakaa tietoa.

kuva (c) Katri Hakanen

- Kirjauutuus -
ilmestyy marraskuussa 2015

Koiran rakenne, laaja oppimäärä on paitsi tietokirja, myös ennen kaikkea oppikirja. Et vain lue sitä passiivisesti, vaan opit katsomalla, tekemällä, harjoittelemalla ja itse oivaltamalla! Tämä kirja auttaa sinut syvälle koiran rakenteen ytimeen.

Koiran rakenne, laaja oppimäärä on A4-kokoinen, 778-sivuinen teos, jossa on yli 2000 kuvaa ja 242 harjoitustehtävää.

Kirjan tavoitteena on antaa lukijalle - sinulle -työkaluja, joiden avulla opit erottamaan olennaisen epäolennaisesta, näkemään koiran rakenteen kaikki yksityiskohdat ja ymmärtämään niistä muodostuvan kokonaisuuden. Koiran rakenne (mittasuhteet, etu- ja takakulmaukset, lanneosa, lantio, ylälinja, rintakehä jne.) käydään yksityiskohtaisesti läpi ja niitä kaikkia myös harjoitellaan. Juuri harjoitustehtävät syventävät osaamisesi aivan uudelle tasolle!

Kirjan luettuasi ja harjoitustehtävät tehtyäsi Sinusta tulee koiran rakenteen ja liikkeen asiantuntija: ymmärrät mm. rakenteen ja liikkeen välisen yhteyden, osaat havainnoida koiran voimantuoton ja iskunvaimennuskapasiteetin laadulliset ja määrälliset vaihtelut, tunnistat riskitekijät koiran tukirakenteessa ja nivelissä, erotat tyypeittäin normaalin ja epänormaalin rakenteen. Kirjan lopullisena tavoitteena on, että kykenet valmistamaan harrastamasi rodun ihannesilhuutin kynologisesti perustellen, rotumääritelmän kuvallisena esityksenä.

Ennakkotilaus

Koiran rakenne, laaja oppimäärä -kirjan voit tilata ennakkotilaajan edulliseen tarjoushintaan 20.10.2015 asti. Ennakkotilaushinta on 49,90 e / kpl (sis. alv), ei erillisiä toimituskuluja.

Ennakkotilatut ja -maksetut kirjat postitetaan suoraan painotuoreina (marraskuun lopussa: on siksi myös erinomainen joululahja!). Kirjan hinta 21.10.2015 lähtien on 59,90 e.

Lähetä tilauksesi e-mailitse: salme.mujunen@pp.inet.fi
Kirjoita viestin otsikoksi: Rakennekirja
Kirjoita viestiosaan: nimesi, katuosoitteesi, postinumerosi ja -toimipaikkasi sekä puhelinnumerosi ja sähköpostiosoitteesi. Saat meilitse tilausvahvistuksen, tilinumeron ja viitenumerosi.

Lisätietoja:
<http://personal.inet.fi/yrittys/koirataito/koiranrakenne.htm>

Teksti: Tarja Kolkka

Kennel Blackpepoon

www.blackpepoon.com

Milloin ja miten olet aloittanut kasvattamisen, miksi juuri flatti?

Ensimmäinen pentueeni syntyi tamikuussa 1996, pentuja syntyi 10 ja kaikki sujui hienosti. Ainut pentue minä olen kasvattanut kerrostalossa ja muistan hyvin kuinka naapurin rouva seinän takaa sanoi haluavansa tulla katsomaan. Ei uskonut muuten kun mitään ääniä ei kuulunut seinän läpi. Lina, Fi Mva Barbara näytti oikean astutusajankohdan kääntämällä hännän selvästi syrjään, niinpä hyppäsin Kouvolassa junaan ja Turussa pois, Salorannan Kari tuli hakemaan meidät asemalta ja ajeltiin Mynämäelle Track-Action kenneliin. Narttulauman keskellä kurissa ja nuhteessa asunut Elmo, Fi Mva & Jva Emanon Black Velour ei halunnut linnaa astua vaikka lina sitä opetti ottamalla ohjat... Päätimme poistua yläkertaan maistamaan viiniä ja kun yhtä viinilasia täytyi lähteä alakerrasta noutamaan, oli Elmo hoitanut homman. Eipä tullut etukäteen ajateltua miten voimakkaasti linjasiitetty uros tulisi näkymään pennuissa jättämällä kaikki ne nartun hyvät ja huonot puolet pimementoon. Opettavaista sinänsä, uuden rodun kehittäessä tuo olisi varmasti loistava työkalu oikeiden ominaisuuksien vahvistamiseksi. Suljetussa roturekisterissä lienee parasta pysytellä vaan siellä ulkosiitosten ihannoinnissa. Linan jälkimmäinen pentue eli Ghost -pennut olivat käyttöominaisuuksiltaan aivan mahtavia, niistä tuli toiseksi parasta palautetta jos lasketaan kaikki kahdeksan kasvattamaani flattipentuetta. Muuten jälki olikin sitten varsin sekalaista nivelten ja purentojen suhteen. Jotakuinkin

samantasaisen urosflatin onnistuin ostamaan Englannista samoihin aikoihin, sanomista oli niin purenassa kuin terveydessäkin.

Ensimmäisen flatin sain kuitenkin jo vuonna 1983 ja sitä odoteltiin ainakin puoli vuotta. Isääni lukuun ottamatta kaikki suvun miehet olivat innokkaita metsästäjiä ja kosketuspintaa oli jo suomenpystykorvaan, suomenajokoiraan, saksanseisojaan ja beagleen joka 1970-luvulla oli kovin yleinen. Uutuuttaan ehkä? Naapurissa oli mahtava saksanpaimenkoira Piri ja ehkä sitten tutkin rotuja jotka olisivat jotain tältä väliltä. Keltainen labradorinoutaja oli se mitä halusin, mutta kun Kodin Kuvalehden keräilykuviissa oli sileäkarvainen noutaja niin se oli menoa sitten! Tiedon saanti rodusta oli vähäistä, kirjaston kirjoissa vilahdelti aaltokarvainen ja pitkäkarvainen noutaja.

Vaikka ensimmäinen flatti ei missään tapauksessa täyttänyt odotuksia rodusta, oli se monella tavalla opettavainen koira ja sinänsä hyödyllinen tuttavuus jos ajatellaan kasvattajan uraani myöhemmin. Jo kolme vuotta myöhemmin 1986 sain toisen flatin, Emmi eli Hilwas Lagondan. Sillä sorasaan lähti sitten jo setäni sekä täysikäni tullut isoveljeni. Muistan vielä hyvin sen kuinka veljeni otti aseensa esille ja Emmi sekosi saman tien sukkiinsa. Kun veljeni komensi sitä rauhoittumaan, Emmi otti panoslaatikon ja se suussa vatkasi häntää ja örisi. Veljeni tyttären nimeksi tuli muuten vuosia myöhemmin Emmi! Tällä koiralla olisi ollut lupaava ura näyttelyis-

sä, mutta se ei juuri välittänyt vieraista ja ihan oikeutetusti tästä syystä jäi saamatta niitä korkeimpia palkintoja. Kaikkein upeinta mitä Emmi tullessaan toi oli kasvattajan eli Christina Heleniuksen näkemys rodusta ja kuinka sitä kuuluu vaalia. Tästä perinnöstä pidän kiinni edelleenkin. Christina ja Kenneth toivat pennun meille Kouvolaan kun isällä oli auto remontissa, aiemmin olin kasvattajan luona käynyt junalla. Christina teki vaikutuksen mm. sillä, että kommentoi heti Emmin korvia sanomalla että niistä voisi reunalta leikata sentin pois. Hyvä kasvattaja on mielestäni aina tarpeeksi kriittinen, vain siten voi kehittyä.

Kolmas flattini, siis kasvatustyön aloitukseen päätyneen lina oli Emmin puolisko samasta isästä eli Arskasta, Fi Mva Arcturus. Sen emä Downstream Trustfull tuli Kenneth Kankkuselle Englannista astutettuna menestyneellä uroksella Falswift Apparation, jonka isä oli Crufts voittaja Shargleam Blackcap vuodelta 1980. Kertakaikkiaan hienoja koiria. Linan on kasvattanut Ulla Vettenranta.

Kasvatusperiaatteesi?

Kasvattajana minulle kuuluu koko paketti, ihan niin kuin allekirjoittamassani kasvattajasitoomuksessa on lueteltu. Samat asiat on nostettu kennelliiton toimesta esiin tänä vuonna kun on koirankasvattajan teemavuosi: terveys, luonne, käyttöominaisuudet ja rodunomainen ulkomuoto. Jos näistä jostain on pakko tinkiä, niin se on tietenkin tuo ulkomuoto. Koska kuitenkin rotukoiron kanssa ollaan tekemisissä, niin ulkomuoto ei ole vähäinen asia mutta siinäkin terve ja kestävä rakenne ajaa joidenkin rotupiirreasioiden edelle. Esimerkiksi rodunomaiset pienet ylöskiinnittyneet korvat on loistojuttu mutta suuremmitaan korvat eivät varmasti ole esteeksi tai haitaksi linnustuksessa.

Päämääräni on tehdä itselleni parempaa koiraa. Tulen varmasti useasti palaamaan itse kasvattamieni uros-ten käyttöön. En siksi että ne olisivat

parhaita vaan siksi että niistä on kaikkea mahdollista tiedossa, niin hyvää kuin huonoakin. Jossain muualla voi olla toinen toistaan houkuttelevampaa materiaalia, mutta todellisudessa taitaa olla niin ettemme oikein tiedä mitä kaikkea sieltä takaa löytyy. Koska pentueeseen syntyy jokunen muukin koira kuin se jonka itselle haluan, myyn loput niille jotka niitä haluaa ostaa – ensisijainen ostaja on aina metsästäjä.

Mielissäni olen niistä pennunostajista jotka kasvattini myötä ovat lähteneet perehtymään myös metsästyksen ja suorittaneet metsästäjätutkinnon. Kasvatan täysin avoimin kortein, eli pennunostajilla on tiedossaan aivan kaikki mitä minullakin. Kotisivuja käytän tiedossa olevien asioiden julkaisuun ja niin usein toivoisin samanlaisia tietoja löytyvän muidenkin sivuilta. Toivoisin myös uros-ten omistajilta äärimmäistä rehellisyyttä, huonoja ominaisuuksia lienee parempi

liioitella kuin pitää salassa. On todella ärsyttävää jälkikäteen kuulla juttuja ja selitellä niitä sitten pennunostajille. Käsitteäkseni autokaupassa toimitaan niin, ettei myytävästä kohteesta haluta mitään taustoja tietää. Monella pitkään kasvattaneella on varmasti materiaalisuunni näitä hyviä ja ehdottomasti käyttämisen arvoisia uroksia ja varmaan aika monen kannattaisi hankkia vieraan sukuisen narttu ja käyttää sille sitten oman materiaalin uroksia. Tällä voitaisiin saada paljon hyvää aikaiseksi ja jatkossa ainakin itse aion katsella sopivaa, vieraan sukuisia narttua itselleni. Treenaamme kasvattieni kanssa säännöllisesti ja vaikkei läheskään kaikilla päämäärä olisi suunnata kokeisiin, pysyn itse jyvällä siitä millaista materiaalia on tullut kasvatettua.

Muistan kuinka minulla oli monenlaisia tunteita herättävä Peppi, Blackpepoon Toon Moon. Siinä oli paljon hyvää, mutta myös paljon korjattavaa.

kuva (c) Tytti Kolkka

kuva (c) Laura Eerola

Ulkonäöltään hyvin lähellä ihannetta (kaksi sertiä ja seitsemän varasertiä), hyväksytyt taipumuskoe ja useita alokasluokan nome-palkintoja. Yhden ihanan kasvattajapariskunnan kanssa sitten mietimme urosvaihtoehtoja, heillä kun on aitiopaikka seurata työskentelyä kokeissa. Tultiin urokseen Fi Mva & Kva Blackpicks Silver Gin, mutta sepä oli Pepille liian läheinen sukulainen. Sitten päästiin Turusen Vesan tuontiurokseen, se voisi olla sopiva tasoittaja nartulleni. Naputtelin Vesalle oikein viimeisen päälle tarkan selonteon nartustani. Vesa vastasi kuten vastata pitikin, eli hän antaisi urostaan vain sellaiselle nartulle josta hän olisi valmis ottamaan itselleen koiran. Yhdistelmä ei siis toteutunut. Olisiko tärpännyt jos jotain olisin jättänyt kertomatta? Luultavasti, mutta totuuden vääristely tai negatiivisten asioiden sanomatta jättäminen ei kuulu tapoihini. Jäi kuitenkin hautumaan mieleen tuo ensin mainittu uros jonka olin jo tavannutkin ja kun näin Tapio Takalan kokeissa Taka-Tapiolan Merisiljan kanssa, alkoi yhteistyöhanke Taka-Tapiolan S-pentujen aikaansaamiseksi. Sain sieltä poimia mieleiseni eli Pimun, Taka-Tapiolan Sintonic eikä minulla sen parempaa flattia ole ollut. Miten tärkeää onkaan yhteistyö niiden henkilöiden kanssa joilla on sama päämäärä?

Jos näiden edellä mainittujen narttujen saavutuksia käy katsomassa tietokannasta, luulisi juuri Pimun olevan huono ja Pepin olleen lupaava. Mutta

näin se ei ole. Ominaisuudet, niiden tunteminen jalostuksessa on se tärkein juttu.

Millaisia asioita painotat yhdistelmiä miettiessäsi?

Ihan ensimmäinen on se ettei samat virheet saisi tuplaantua molemmilta puolilta. Vanha esimerkki ulkomuotopuolelta ettei pienipäiselle käytetä isopäistä vaan hyväpäistä. Jos narttu on hermorakenteeltaan vähän puutteellinen, ei samaa virhettä voi enää ottaa uroksen puolelta. Puutteellista uimahalua en hyväksy kummaltakaan puolelta, ei vain käy päinsä ettei innokas työntekijä viihtyisi työpaikallaan! Into täytyy olla kova, ja luonteeltaan ennemmin kohtuullisen kova kuin pehmeä. Hyvin harva metsästäjä aikoo käyttää tuhansia tunteja koiransa kouluttamiseen, niinpä niillä on vähintäänkin sen innon lisäksi oltava oma-aloitteisuutta ja riistaviittä. Innotonta eli huonomoottorista koiraa on vaikea viedä mihinkään suuntaan, hyvällä moottorilla varustetusta koirasta on moneen jos kouluttaja vaan osaa hommansa. Minun tehtävä kasvattajana ei ole tuottaa koiria jotka olisivat äärettömän helppoja mummojen käsitellä kaupungissa ensimmäisinä koirinaan. Pahin, mitä flatti voisi tehdä on olla lähtemättä noutoon.

Kun toivottuja ominaisuuksia omaavalle nartulle on löydetty sopiva uros ja pennut syntyvät, alkaa niiden tark-

kailu. Minulla on paljonkin näkemystä pentulaatikossa kasvavasta materiaalista, mutta silti käytän kahta eri pentutestaajaa sen jälkeen kun pennut ovat täyttäneet 6 viikkoa. Olen sen verran perso kauniille ulkomuodolle, että saattaisin hyvinkin tehdä väärin valintoja. Valinta itselle ja oikean pennun ohjaaminen sopivimpaan kotiin tapahtuu siis pitkälti näiden pentutestien varassa. Testaajat (Sanna/Weljesten, Ansu/Hopewell) ovat olleet aina samat ja ovat tehtävänsä erittäin motivoituneita. Tämäkin yhteistyö toisten kasvattajien kanssa on todella tärkeää. Jalostusvalinnat ovat minulla yleensä lähes ulkosioitoksia, niinpä pentulaatikossa kasvaa mitä erilaisempia versioita vanhempiensa geeneistä.

Mitkä ovat mielestäsi flatin heikkoudet ja vahvuudet?

Pidän flattia erittäin terveenä rotuna, yhtä terveenä melkein kuin beagleä. Flatin ennustettava elinikä on tietysti vähän matala mutta laadukasta elämää se on. Flatin astutukset ja synnytykset hoituvat mutkattomasti, eläinlääkäriä ei meillä ole tarvittu. Minun tehtävä on huolehtia nartusta ja nartun tehtävä on huolehtia pennuistaan. En sido napanuoria enkä punnitse pentuja. Kirjaan syntymästä ajan ja sukupuolen, muuten kaikki on nartun heiniä. Ensimmäiseen punnitukseen pennut päätyvät kahden viikon iässä kun ne saavat matokuurin. Koirillamme ei ole vakuutuksia, en ole havainnut niitä tarpeellisiksi.

Flatissa on kaikki ne vahvuudet joita koirassa pitää olla, ehkä enemmänkin. Se rakastaa kaikkea ja tulee kaikkien kanssa toimeen, into ei lopu ja se työskentelee mielellään hurjissakin olosuhteissa, mm. kylmissä vesissä jäiden seassa. Monesti muiden noutajarotujen harrastajat kantavat suurta stressiä flattien riistankäsittelystä mutta minun koko yli 30 vuotta kestäneen harrastuksen aikana ei kertakaan ole ollut sellaista tilannetta ettei riistaa olisi voinut käyttää. Sen sijaan niitä tilanteita on ollut että metsästäjä on turhan läheltä saanut tarkan osuman ja riistasta ei ole ruuaksi. Yhtään metsästäjää en tiedä tästä syystä suljetun pois seurueesta.

Moni pitää heikkoutena myös sitä äänekkyyttä. On totta että metsästyskoirasta on oltava metsällä enemmän hyötyä kuin haittaa, mutta pelkkä vinkuminen ei ole metsästyksen este – hankaluuksia tulee jos koira on muuten rauhaton ja keskittymiskyvytön tai jos sen paikalla pysymiseen ei voi luottaa. On aika jännä kuinka joskus kovastikin peräänkuulutetaan sitä kestävästä rakennetusta mutta olisi mukava jos joskus jaksettaisiin perehtyä siihen mitä vinkumiselle tapahtuu silloin kun ne päivät todella venyvät niin pitkiksi että sitä kestävästä rakennetakin oikeasti tarvitaan.

Mitä mieltä olet rodun jakautumisesta näyttely- ja käyttökoiriin?

Kun sen labradorin hankkiminen oli niin lähellä niin tietenkin ajatus on pysynyt mielessä kaikki nämä vuodet ja usein mietin mistä omani ottaisin. Mitä ihmettä labradorille on oikein tapahtunut? Ääripäät ovat todella kaukana toisistaan. Se on iso rotu, Suomessakin rutosti pentuja mutta mistä minä itselleni omani ottaisin... Flatti on niin paljon pienempi rotu niin maailmalla kuin Suomessakin ja meidän tulee kaikkien pitää kiinni koko paketista. Näyttelyyn ei tarvitse yhäkään kasvattajan koskaan koiransa raahautua, mutta itse on kyllä tarkkaan tiedettävä mikä on rotumääritelmän mukainen ihanne ja mikä koiran käytössä on se joka edellyttää

kuva (c) Raija Gärding

rotumääritelmän mukaista ulkomuotoa. Ei myöskään kokeisiin tarvitse mennä, ei edes taipumuskokeisiin jos itse tietää ja täytyykin tietää jos kasvattaa meinaa. Olen kyllä sitten toisen rotuni (beagle) kautta huomannut,

timaassa sitä käytetä metsästykseseen. Hänen mukaan kaunispaissimmilla on yleensä myös kevyt ja kapea alaleuka. Jäin miettimään josko sama metsästäjämyy salli palkita ne korkealle myös?

kuva (c) Raija Gärding

että näyttelyihin ja kokeisiin välinpitämättömästi suhtautuvien kasvattajien kasvatit hyvin harvoin päätyvät minnekään näyttelyille ja se taas vaikeuttaa muiden kasvatustyössä jalostusmateriaalin etsintää. Meillä ei ole varaa jakaa rotua kahtia, ne vähäisetkin rodun fanit häviävät jos näin tapahtuu. Piskuinen Suomi myös pärjää varsin hyvin yhdellä yhdistyksellä, Ruotsissa ja Norjassa ei taida olla sitä yhtäkään vaan ollaan isomman kattojärjestön alla.

Mitä sitten tulee näyttelykoiriin niin kaikkien on menestyäkseen mahduttava mittaan. Koko on osa tyyppiä, enkä ymmärrä selittelyä siitä että suuri koko on ok kunhan on muuten oikean tyyppinen. Koiramaailman ihmeellisyyksiä on esimerkiksi snautseri kolmena eri kokomuunnoksena, silti tunnutaan hyväksyvän ihan mitä tahansa ainakin kääpiöissä. Olin kehässä töissä portugalilaisella all rounder tuomarilla, samaisella joka teki ensimmäisestä flatistani valion. Hän sanoi, ettei flatin koolla ole mitään merkitystä kun ei ainakaan hänen ko-

Tavoitteesi kasvattajana?

Onnistuneita jahtipäiviä ja ihanaa arkea hurmaavalla, terveellä, pitkäikäisellä ja helposti koulutettavalla koiralla! Tuntuu tietysti mukavalle kun saa reippaasti hyvää palautetta. Jos on Pimu ollut mahtava koira, on siinä olevat pienet puutteet saatu korjattua hienosti oikealla uroksella. Palaute näistä Pimun ainokaisista eli Gin –pennuista on ollut todella hyvää ja näitä hetkiä haluaisin kokea jatkossakin. Valionarvojen metsästäminen sinällään ei ole tavoite, mutta tietysti olen tyytyväinen jos niitä tulee. Toistaiseksi valioissa on yksi jälkivalio ja ensimmäinen muotovalio voisi toteutua hyvinkin pian. Itse viihdyn paremmin näyttelyissä töissä kuin esittäjänä enkä ole kovin kilpailuhenkinen. Niin kehään kuin kokeeseenkin vien mieluummin toisen ihmisen koiran, sellaisen jonka kanssa meillä ei ole yhteistä historiaa.

Korjailen mielelläni ongelmakohtia koiran käytöksessä. Mutta jalostaminen on oikeasti se minun harrastus. Beagleissä on sitten jo tullut kaksoisvalio cacibin ja cacitin kera. Ja vaikka kennelnimi on vain minun nimissä, on tiukasti päätöksissä mukana mieheni ja nykyään myös lapset. Monia asioita on yhdessä pohdittu ja pohditaan jatkossakin.

Jos joku, vaikkapa kasvattajakollega, on mielipidettäni kysynyt niin olen sen myös kertonut ja toivon että voisin omalta osaltani auttaa kasvatus työtään aloittelevia. Toivottavasti me kasvattajat emme ole liian sisäänpäin kääntyneitä tekemisissämme, siltikin että päätökset ja vastuu on meidän, ei muiden. Flattiuoksille on nyt oma listansa, toivoisin että siellä kerrottaisiin jotain muutakin kuin se mitä tietokannasta löytyy. Ja pennunostajat, kysykää kasvattajilta suoraan kaikenlaista, pyytäkää kertomaan vaikka pennun vanhempien huonot puolet.

[20] Flattiviesti 3 / 2015

Herätyskellot soikoon jos niitä ei ole.

Olen varsin tyytyväinen kasvattieni näkyvyydestä virallisissa terveystarkastuksissa. Silmätarkastuksia voisi olla enemmän ja näihin minun on varmaan jatkossa panostettava, mutta kokemukseni mukaan flateilla on varsin hyvä silmätilanne. Kasvateistani on lonkkakuvattu yli 84 % ja sairausprosentti on varsin alhainen, vieläpä niin että sairaat ovat kahdessa pentueessa, kuuden pentueen ollessa ok. Tähän kuvausprosenttiin ei ole päästy joukkotarkastuksilla vaan kyse on pitkälti siitä, että pentujeni ostajat uskovat minua kun sanon että asia on tärkeä minulle kasvattajana. Olen myös aina hinnoitellut pentuni maltillisesti ja sanonut, että osa rahoista menee sitten kuitenkin niihin terveystarkastuksiin. Suuri kiitos siis kasvattieni omistajille tästä! Yksi Englannista mukaan tarttunut viisaus oli että kasvattaja ei voi vain keräillä koiria. Et voi siis vain odottaa täydellisen tulevan kohdalle

ja pennuttaa sen, vaan on aloitettava vähemmän täydellisestä.

Mikä on parasta ja ikävintä kasvatamisessa?

Kyllä ottaa pannuun kun joku menettää koiransa aivan liian varhain. Näitä nuorena kuolleita on kasvateissani onneksi suhteellisen vähän. Välillä kieltämättä sapettaa se kun näkee millaisen helmen on onnistunut kasvattamaan ja syystä tai toisesta koiran kyvyt menevät hukkaan. Tässä rodussa kuitenkin ohjaajalla on niin suuri merkitys. Pyrin kyllä pitämään oikein tiukan aivopesun pennunostajille ennen kuin pentu lähtee uuteen kotiin. Pienet määrätietoiset toimet kotioloissa heti seitsenviikkoisesta lähtien säästävät niin monelta myöhemmältä harmilta. On vaan niin väärin että täynnä elämäniloa ja rakkautta oleva koira viedään "moukaroitavaksi" koulutuskentälle sen jälkeen kun sen ei kotioloissa ole tarvinnut noudattaa alkeellisimpiakaan käytöstapoja. Oman kennelin viikottaisissa treeneissä meillä on aina damit, ja tuntuu pahalta jos niiden yhteydessä koiraan joudutaan kohdistamaan voimakkaitakin korjausliikkeitä... En sano että flatin on pelättävä ohjaajaansa, mutta kunnioituksen on oltava suurta. On välillä - aika useinkin muuten - jännä huomata kuinka koira päättää palauttaa sille joka on ollut sille kaikkein vaativin. Flatti rakastaa selvää johtajaa.

Kasvatamisessa olen melkoisen suora lähestymistyyliiltäni ja on mahdollista että siitä ei aina pidetä. Minusta on itsestään selvää, että jollain koiralla on ruma pää tai aivan liian paljon kaulanahkaa ja sen saa sanoa ääneen. Ihan samalla tavalla, jos itse omin silmin tai korvin havaitsen jonkun ominaisuuden, mielestäni sen voi sanoa ääneen on kyseessä sitten parhaan kaverin koira tai sen jonka kanssa kaveruuteen ei ole päästy. Mielestäni miesten kanssa näistä asioista voi puhua paljon mutkattomammin, naisissa on paljon intoa vetää herneet nenään.

En ole koskaan tavannut ensimmäistäkään koiraa joka olisi mielipiteistäni loukkaantunut.

Ihan tuoreeltaan olen todella yllätynyt ja kiitollinen maurilaisista, lähinnä flattikasvattajakaimani Tarja Tuholan (Silpun) otteista järjestää uroksensa jälkeläisille koulutustapahtuman. Kyllä uroksen omistajallekin keinonsa on kun vähän näkee vaivaa ja harrastaa sydämellään.

Millaisena näet rotujärjestön roolin kasvatus työssä?

Olen ollut matkassa mukana Flattikerhosta asti, siis ajasta jolloin Suomen noutajakoira järjestö oli meidän järjestö. Se oli aikaa kun flattipennut sai rekisteriin lonkkakuvauttamatta vanhempia lainkaan. Huolettisimmalla kasvattajilla kuvaukset olivat jo ohjelmistossa ja myöhemmin ne tuli sitten Pevisan myötä pakollisiksi. Saman ajan olen ollut mukana seuraamassa teollisen muonan kehitystä ja monesti on ruokinnan vaikutuksista kehitykseen keskusteltu. Minkkitarhojen tehoroikinta kulki tuhoruokinta -nimellä niin tarhoilla kuin koirankasvatuksessakin. Alkumetreillä varmaankin suurempi hyöty oli saada oikeat ohjeet kollegalta kuin rotujärjestöltä mutta niin moni asia oli silloin lapsen kengissä. Uskoisin, että Snj kykenisi tänä päivänä hyvin toimimaan kaikkien noutajien järjestönä, aikoinaan eri teille lähti ensin kultaiset ja sitten labradorit. Jo pelkästään Pevisaan kuuluvien silmäsairauksien luultiin olevan yhtäläiset ja yhtä yleiset kaikilla roduilla ja se tuotti varmasti paljon päänvaivaa.

Rotujärjestön roolin on kennelliitto varmaan aika tarkkaan määrittänyt ja veikkaisin tärkeimmän tehtävän olevan edelleenkin se jalostuksen ohjaaminen. Toivon, että aloittelevat kasvattajat saavat rotujärjestöltä kaiken tarvitsemansa mutta luulenpa että pidemmän kasvatus työn tehneet kasvattajat toimivat omineen. Rotujärjestöönhän on hyvä toimittaa kaikki mahdollinen tieto esim. luonteista ja sairauksista, mutta noita tietoja eivät kasvattajat pääse hyödyntämään kun ne ovat luottamuksellisia. Rotujärjes-

tö voi siis yleisellä tasolla vetää linjauksia, mutta se pikkiriikkinen tieto täytyy keräillä ihan itse. Ihan samahan se on kokeiden ja näyttelyiden suhteen: koepöytäkirjasta voit jotain päätellä mutta et todellakaan kaikkea. Kasvattajista osa liittyy pennunostajat järjestöön ja toivoisinkin että painotus ainakin rotujärjestön julkaisussa olisi nuoren koiran omistajalle. Kasvattajapäivät voi olla sitten sitä mitä kokeenemat haluavat. Jalostustarkastus, siis säännöllisesti järjestettävänä tapahtumana tietyn ikäisille koirille olisi minun toivelistalla. Jalostusurosten omistajat aika ajoin peräävät osallistumisoikeuttaan kasvattajille tarkoitettuihin tapahtumiin/foorumeihin. Jalostustarkastus voisi olla semmoinen minne he saisivat satsata kaiken intonsa niin ei tarvitse tyytyä kehän laidalla tarkkailuun. Vuonna 1997 järjestetty jalostustarkastus Aitoossa antoi ainakin minulle todella paljon, sain sinne melkein koko kymmenpäisen pentueeni. Jalostustarkastus täytyisi vain rajata iän puoleen, ehkä niin että 2 vuotta täyttäneet ja vain kerran /koira. Valitettavasti monelle tuo jalostustarkastus kuulostaa siltä kuin se tehtäisiin vain niille joita aiotaan käyttää jalostukseen... Siitähän ei ole kyse, vaan koiraa verrataan tarkasti (mm. mittaamalla) rotumääritelmään ja yksi ainut lausunto hakkaa menen tullen ne kymmenet laatuarvostelut joista näyttelyissä maksetaan hunajaa.

Toisena rotuna minulla on beagle, niillä ei ole mitään Pevisassa eikä jalostustiedusteluja tehdä. Nettifoorumille saat itse laittaa myynti-ilmoituksen, paremmalle tai huonommalle listalle. Ylläpito poistaa ilmoituksen jos olet unohtanut ettei nartullasi olekaan koepöytä ja näyttelytuloksia (näitä on käsittämättömän usein). Niin ikään ilmoitusta ei saa sinne jättää jos ei ole aikeissa myydä pentujaan metsästyskäyttöön. Jos katsoo viime aikoina lonkkakuvattuja beaglejä, voisi kuvitella niiden enemmän kuuluvan lonkkien osalta Pevisaan kuin flattien. Haluaisinko beagleille rotujärjestön asettamia rajoja? En. Haluaisinko flattien luopuvan nykyisistä rajoista? Meillä on takuulla asiansa osaavia kasvattajia jotka pärjäisivät

hyvin ilmankin, otimehan kyynärja polvitutkimuksetkin mukaan ihan omatoimisesti tarkkailuun mutta varjelen kyllä tätä rakkainta rotuani. En halua helpottaa semmoisten ihmisten kasvatus työtä joilla raha on ehkä se suurin motiivi. Toisaalta, sen kerran kun itse päätän tietyn yhdistelmän tekemisestä, ei rotujärjestössä demokraattisesti sovitut säännöt minua kyllä pidättele. Toistaiseksi minulla ei esimerkiksi ole ollut niin hyvää koiraa että lonkka- tai purentaviasta huolimatta olisin sen pennuttanut. Tuleeko joskus sellainen tilanne vastaan, sitä en tiedä. Mutta fakta on se että selkeitä rajoja rotujärjestö ei voi muuten tehdä kuin Pevisan kautta, loppu on kasvattajan moraalin varassa.

Jatkuvasti meidän kaikkien on pidettävä mielessä se, että flatti kehitettiin Englannissa ihan ilman suomalaisia näyttelyitä ja kokeita. Vaikka meillä on näitä mittareita, niin monesti tuntuu siltä että olemme ihan hukassa. Tästä taas tekisi mieleni mainita labradorit. Rodun alkuperämaassa oli tietynlainen tarve, ja siihen kehitettiin koira. Tuo tarve on todella tärkeä jalostuskriteeri, siksi hartain toive olisikin että kaikki innokkaat metsästäjät ottaisivat nartun ja kasvattaisivat, eivätkä kätevyysyistä aina päätyisi siihen urokseen. Hyvin harvoin muuten rodun kannalta merkittäviä koiria tulee niistä kenneleistä joista tulee paljon muotovalioita.

Yli 13 vuotta takaperin saimme tiedon, että ystäväperhe on saanut kultaisen noutajan narttupennun. Heti sen kuultuamme jätimme varauksen narttupennusta! Saimme oamme ensimmäisestä pentueesta aika tarkkaan 10 vuotta sitten. Kymmenessä vuodessa tuo pienimuotoinen kasvatus työ on tuottanut 5 käyttövaliota ja kääntänyt kokonaisen lehden kultsujen historiassa. Yksi ainut kasvattaja voi tehdä todella paljon jos asenne on oikea. Rotujärjestö sinällään ei tee mitään vaan ihmiset.

**Ja loppuun vielä:
Kaakosta tulee noutaja!**

Käännös: Jaana Rätty

Kennel Black Mica's

www.kennelblackmicas.simplesite.com

Kiitos luottamuksesta, että halusitte haastatella meitä rotuyhdistyksenne lehteen. Tulimme molemmat hyvin iloisiksi ja olemme ylpeitä siitä.

Koska ja kuinka olette aloittaneet kasvatuksen? Miksi Sileäkarvainen noutaja?

Olemme siskokset Uppsalasta nimeltämme Cecilia "Cissi" ja Linda Edberg. Aloitimme kasvattamaan Sileäkarvaisia noutajia vuonna 1994 Kennelnimellä **Black Mica's**. Alussa kennelissämme oli mukana usean vuoden ajan myös Sanna Selkäinaho. Tällä hetkellä olemme kasvattaneet 17 pentuetta.

Rakkautemme rotuun alkoi, kun olimme kenneltyttöinä kaiken vapaa-aikamme kennelissä, mikä kasvatti myös Sileäkarvaisia noutajia. Vuonna 1983, kun Cissi oli 11 vuotias, hän sai syntymäpäivälahjaksi vanhemmiltaan flattinartun nimeltään **Lp Bonita**, kutsumanimeltään "Ronja". Cissi aloitti kirjeenvaihdon Tina Boltorpin kanssa (Kennel Boltorps), joka oli kasvattanut Ronjan isän Boltorps Black-Boyn.

Vuonna 1991 Cissi osti Tinalta flattinartun "Dimman" **Boltorps Golden Mica** ja vuonna 1993 Linda sai ensimmäisen flattinartunsa "Åskan" **Engelen Look So Good** Vicky Mestertonilta ja Bertil Lundgreniltä.

Kennelimme ensimmäinen pentue syntyi vuonna 1994, kun astutimme "Dimman" Boltorps Golden Mican uroksella Carienas Twentythree-eight, jonka omisti Christine Price. Tästä pentueesta syntyi muun muassa SE CH Black Mica's Always On The Stage, SE CH Black Mica's Always An Anarchist sekä Black Mica's A Mixed Recipe.

Ensimmäisestä pentueestamme urosta nimeltä "Emil" **Black Mica's A Mixed Recipe** käytettiin kahdelle nartulle Ruotsissa ja näillä kahdella pentueella se jätti historiaan painuvan jalanjäljen pohjoismaiseen jalostukseen. Näistä pentueista syntyivät mm. urokset **Inkwells Named Shadow** (RYP1 Cruftsissa) ja **Inkwells Quess My Name** jälkeläiseen.

Dimman viimeisestä pentueesta Mirax Jason O'Malley'n kanssa syntyi SE CH SE JCH **Black Mica's Extra Vaganza**, jonka omisti ja ohjasi Tina Boltorps. SE CH SE JCH Black Mica's Extra Vaganza oli myös Vuoden Flatti Ruotsissa vuonna 2003. Samana vuonna Dimma jätti meidät ollessaan 12 vuotias.

Toinen narttulinjamme alkoi "Åskan" SE CH Engelen Look So Good pentueella NORD V-00 DK UCH NORD UCH INT UCH WW-00 Almanza l'm on Firen kanssa. Tämä jäi valitettavasti myös Åskan ainoaksi pentueeksi. Pentue syntyi vuonna 1998 ennen väritestauksen läpimurtoa ja pentueeseen syntyi kaikkea kolmea väriä. Åska oli meidät jättäessään myös 12 vuotias. Tästä pentueesta kotiin jätimme ruskean nartun "Niken" SE CH **Black Mica's Don't Quench The Fire**.

"Nike" saavutti Ruotsin Voittaja tittelit vuosina 2001 ja 2005. "Nike" eli 14 vuotiaaksi asti ja sai kaksi pentuetta. "Nike" SE CH Black Mica's Don't Quench The Fire astutettiin kaksi kertaa ja uroksiksi valitsimme Inkwells Named Shadow ja Flat Gardens Magnus. Niken ensimmäisestä pentueesta pidimme nartun "Javan" SE U(U)CH IE CH **Black Mica's That's For Sure**. Samasta pentueesta syntyi myös SE U(U)CH TJH(RDH) NO UCH Black Mica's Technical Knock-Out ja Australian CH Black Mica's True To Type. Tästä pentueesta oli 12 vuotiaana elossa vielä 9 kasvattia.

"Java" astutettiin myös kaksi kertaa ja ensimmäiseen pentueeseen urokseksi valitsimme NORD V-07 SE U(U)CH NO UCH Branchlwood Aylancolin. Tähän pentueeseen syntyivät mm. SE U(U) CH **Black Mica's That's It** "Sune" ja SE(u) CH NU CH INT CH FINJV-06 KBHV-07 NV-07 NORD V-08 DKV-10 HEW-11 NORD V-13 NORD VV-13 NOV-14 NORD VV-14 SEVV-15 **Black Mica's That's Enough** "Sune". "Sune" jäi meille kotiin ja elää tällä hetkellä elämänsä iloisia päiviä 10 vuotiaana eläkeläisenä.

Linda ja BIS-3 ja ROP "Toby" SE VCH SE U(U)CH Black Mica's For Those Who are SNJ:n päänäyttelyssä vuonna 2014
kuva (c) Sanna Lehtonen

Itse käytimme myös "Sunea" jalostukseen nartulle SE U(U)CH Black Mica's It Will Fit. Tästä yhdistelmästä syntyivät SE U(U)CH CIE NO UCH Black Mica's Not Your Business, SE VCH SE U(U)CH Black Mica's Nothing To Prove ja Black Mica's Need No More. Sune on saavuttanut jälkeläisryhmillään useita BIS-voittoja isoissa näyttelyissä.

Javan toiseen pentueeseen käytimme norjalaista urosta NO CH Hempth's Vally-Vic ja tästä pentueesta jätimme kotiin nartun "Himlan" SE U(U)CH Black Mica's For Gods Sake. Tässä pentueessa on kaikkineen 9 pentua ja 6 niistä on saavuttanut valionarvon eri maissa. Javan toiseen pentueeseen syntyivät myös SE VCH SE U(U)CH Black Mica's For Those Who Dare ja SE U(U)CH NO UCH Black Mica's For Long Lasting Love.

"Greta" Black Mica's Need No More astutettiin vuonna 2011 uroksella Wildzeal Graham Thomas. Tästä pentueesta yhteisomistukseen jäi Cissille ja Maija Tuhkaselle uros "Prinsen" **Black Mica's Stop 'n Stare**.

"Himlalla" SE U(U)CH Black Mica's For Gods Sake oli ensimmäinen pentue vuonna 2014. Urokseksi valitsimme englantilaisen Steelriver Blazin Hot At Blacktoftin. "Himlan" pennut tästä yhdistelmästä ovat vasta 16

SE MVA NO MVA TJH **Black Mica's Technical Knock-Out** "Billy"
kuva (c) Sven Gmur

kuukautta. Yhteisomistukseen Camilla Leen kanssa jätimme "Eddien" **Black Mica's Limited Edition**. Tästä pentueesta muuttivat sisarukset myös Suomeen ja uros Englantiin uroksen omistajan luokse Kennel Blacktoftiin. "Rossi" Black Mica's Likes It Hot on saavuttanut Englannissa Junior Warrant tittelin, "Svea" Black Mica's Lady Of The Lake on saanut Suomessa ensimmäisen SERT:n ja "Messi" Black Mica's Less Is More on saanut vara-SERT:n ja suorittanut hyväksytyt Noutajien taipumuskokeen.

Tänä vuonna meille on syntynyt kaksi pentuetta. Astutimme "Sunen" tyttären "Smillan" Black Mica's No Speed Limit uroksella SE U(U)CH Almanza Paparazzi ja "Unon" tyttären "Moan" SE U(U)CH Caci's Just My Business "Dublinilla" SE U(U)CH CIE NO UCH FI V-12 SE V-13 SE V-14 -15 Castle-rock Simply Magic.

Smillan pentueesta Cissillä on kotona nyt "Tara" **Black Mica's Unplugged**. "Tara" oli tänä vuonna Club Showssa VSP-pentu ja ROP-pentu oli toisesta pentueestamme "Kurt" Black Mica's Mixed Flavour.

Miksi päädyimme aikoinaan flattiin?

Kenneltyttöinä rakastuimme rotuun, mikä on niin iloinen ja millä on positiivinen asenne elämään. Flatti on niin uskomattoman monipuolinen rotu ja sitä voidaan käyttää monilla eri alueilla.

KBH V-07 SE U(U)CH NORD V-08 FI JV-06 CIE NO UCH **Black Mica's That's Enough** "Sune"
kuva (c) Lillemor Böös

Onko teillä mitään jalostuksen periaatetta?

Tärkeintä meille on, kun valitsemme koiria jalostuskäyttöön, että koirat ovat totta kai terveitä, mukavia ja niillä on rotutyypillinen mentaliteetti. Toisin sanoen - ystävällinen asenne kaikkeen!

Meidän ihanneflatin on helppo rentoutua erilaisissa tilanteissa ja se on peloton ja utelias erilaisissa ympäristöissä. Haluamme, että nartullamme on rodulle tyypilliset noutajan ominaisuudet niin, että se on työskentelyintoinen vaikka kaikki narttumme eivät starttaakaan kokeissa. Noutohalu, spontaani riistalla ja intohimo veteen pitää löytyä niistä! Samoin, kun etsimme uroksia nartuille, asetamme samoja vaatimuksia ja yritämme saada hyvän kontaktin uroksen omistajiin, jotka kertovat uroksistaan. Yleensä olemme tavanneet heidät useamman kerran erilaisissa tilanteissa.

eivät periydy. Valiovanhemmista ei synny valioita!

Mitä hyvää ja huonoa mielestänne on sileäkarvaisissa noutajissa?

Pohjoismaissa on erittäin laadukkaita flatteja ja sanotaan, että ne ovat parhaita maailmassa. Aina on kuitenkin asioita, minkä kanssa joutuu tekemään töitä. Haluamme säilyttää hyvän koon, eikä flatit saa tulla liian raskaiksi ja jyrkeiksi. Toisinaan nähdään myös suoria etuosia ja ylikulmautuneita takaosia samalla koiralla. Haluamme turvata flatin kauniin pään

Tämä on vähän herkkä alue. Meillä on rotumääritelmiä mitä seurata ja sitä ei pidä koskaan unohtaa. Osa panostaa enemmän saadakseen hyvän käyttökoiran ja osa saadakseen kauniin flatin, mutta emme saa unohtaa kaikkia muita tyyppisiä siltä väliltä!

On mahdollista saada myös taitava flatti, joka myös näyttää kauniilta! Me toivomme ja uskomme, että kaikki kasvattajat haluavat rodun parasta. Meidän täytyy arvostaa sitä, että kasvattajilla on erilaisia näkemyksiä ja suuntaviivoja. Yksi ominaisuus ei saa jyrätä muita.

KBH V-07 SE U(U)CH NORD V-08 FI JV-06 CIE NO UCH **Black Mica's That's Enough** "Sune", SE V-01 SE U(U)CH SEV-05 FI UCH **Black Mica's Don't Quench the Fire** "Nike", SE U(U)CH IE CH **Black Mica's That's for Sure** "Java"
kuva (c) Linda Edberg

Mitkä asiat ovat mielestänne tärkeimpiä kun suunnittelette yhdistelmää?

Yritämme yhdistää tyypillisiä koiria, jotka täydentävät toisiaan eri tavoin. Yritämme myös minimoida terveyteen liittyviä riskejä vaikka koskaan ei voi tietää lopputulosta. Yritämme löytää uroksia eri linjoista ja etsimme myös ulkomailta. Se, että löytää, mitä etsii, ei ole helppoa. Se on haaste, mutta uskomattoman palkitsevaa myöhemmin, kun saa seurata ja nähdä kasvatteja, mitä niistä tulee. Jotain olemme oppineet vuosien aikoina, että meriitit

ja ilmeen ja toivomme, että ne tulevat säilymään.

Mielestämme flatit ei saa olla käydä liian ylikierroksilla ja olla stressaantuneita. Väliillä esiintyy myös vähän liian ujoja flatteja näyttelyissä, mikä on kuitenkin aika harvinaista ja se on rotumme etu. Flatin pitää olla iloinen ja positiivinen eikä missään tapauksessa varautunut.

Onko rotumme mielestänne sileäkarvaisissa noutajissa jakautunut näyttely- ja käyttökoiiriin? Ja olette siitä mieltä siitä?

Mikä tavoite teillä on kasvattajana?

Kasvattajana ei ole koskaan täysin oppinut eikä koskaan pääse päämääräänsä. Meidän tavoitteenamme on edelleen jatkaa kasvattamista pienimuotoisena ja pitää hyvin yhteyttä pennun ostajiimme. Tämä mahdollistaa, että saamme paljon tietoa kasvatteistamme ja se on tärkeä osa tulevaisuuttamme kasvatuksessa. Pidämme myös säännöllisesti pentutapaamisia ja pidämme niitä erittäin tärkeinä, sillä siellä voimme seurata ja tavata omia kasvattejamme.

Mikä on parasta ja mikä on huonointa, kun on kasvattaja?

Parasta kasvattajalle on nähdä se ilo, kun rotumme leviää ja nähdä sekä kuulla omien kasvattiemme kehityksestä. Nähdä ja olla mukana, kun pennun ostajat saavuttavat omia tavoitteitaan, olivat ne sitten pieniä tai isoja.

Ja kuinka paljon ystäviä olemme saaneet ympäri maailmaa ihanan rotumme kautta!

Se, että meitä on kennelissä kaksi, tuntuu turvallisemmalta myös takaiskuissa.

Huonona puolena on olla kasvattaja silloin, kun kasvatin omistaja menettää koiransa.

Mitä mieltä olette, minkälainen osa rotuyhdistyksellänne on jalostukseen?

Rotuyhdistyksemme opastaa kasvattajia kohti rotumääritelmää. Sillä on myös rooli ja tavoite tukea sekä luoda yhteistyötä jäsenten ja kasvattajien välille. Rotuyhdistys edistää ennakkoluulotonta ja kunnioittavaa asennetta mielenkiinnosta riippumatta.

Emme usko siihen, että on hyväksi, jos asetetaan paljon sääntöjä. Alentamalla meriittejä, saavutuksia päästäkseen pentulistalle, saataisiin jalostuspohjaa ehkä laajentumaan.

*Aurinkoista syksyä kaikille meiltä
Kennel Black Mica´ista,*

Cissi & Linda

*"Vincent" Black Mica´s Stop 'n Stare
kuva (c) Bittan Börjesson*

*Suomessa asuvat sisarukset
Black Mica´s Less Is More ja Black Mica´s Lady Of The Lake
kuva (c) Marianne Forsell*

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

Aika 28.11.2015 alkaen klo 13

Paikka Hotelli Scandic, Vesijärvenkatu 1, 15100 lahti

ESITYSLISTA

- 1 Kokouksen avaus
- 2 Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
- 3 Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri
- 4 Valitaan kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa
- 5 Valitaan kaksi (2) ääntenlaskijaa
- 6 Valitaan hallituksen puheenjohtaja seuraavaksi kalenterivuodeksi
- 7 Valitaan hallituksen varsinaiset jäsenet erovuorossa olevien tilalle sekä seuraavaksi kalenterivuodeksi kaksi (2) hallituksen varajäsentä.
- 8 Valitaan kaksi (2) tilintarkastajaa ja heidän varajäsenensä.
- 9 Määrätään liittymismaksun, varsinaisen jäsenen sekä perhejäsenen jäsenmaksun suurus seuraavalle kalenterivuodelle.
- 10 Päätetään tarvittavat toimikunnat ja valitaan niille puheenjohtajat.
- 11 Esitetään toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavalle toimintavuodelle.
- 12 Valitaan edustajat Suomen Kennelliito ry-Finska Kennelklubben rf:n kokouksiin.
- 13 Käsitellään hallituksen tekemät esitykset ja aloitteet.

Pevisa-esitys

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen astutusta annettu lonkkakuvauslausunto ja astutushetkellä voimassaoleva silmätarkastuslausunto. Silmätarkastuslausunto ei astutushetkellä saa olla 24 kk vanhempi. Rekisteröinnin raja-arvona on lonkkaniveldysplasian aste C. PRA:ta, gRD:ta, tRD:ta tai perinnöllistä katarakta sairastavan koiran jälkeläisiä ei rekisteröidä; poikkeuksena linssin etuosan saumalinjan katarakta ja muu vähämerkityksellinen kaihi. Jos koiralla on todettu linssin etuosan saumalinjan katarakta tai muu vähämerkityksellinen kaihi, on se paritettava ko. sairauden osalta terveen koiran kanssa.

- 14 Käsitellään jäsenten tekemät esitykset ja aloitteet.
- 15 Käsitellään kokouksen hyväksymät muut asiat ottaen huomioon yhdistyksen 23§:n määräykset.
- 16 Kokouksen päättäminen.

Teksti: Tarja Tuhola

Uroksen jälkeläistreffeillä eli Maurilaisilla

Eipä tainnut ihana flattiurokseni Mauri eli Batzi's Knock Out maaliskuussa pilven päälle matkattaan tietää, että vappuna Pälkäneen kotipiha-la kokoontuisi omistajineen noin 30 flattia, joista 18 olisi sen suorita jälkeläisiä ja lisäksi muutamia toisessa ja kolmannessa polvessa. Paikalla olivat myös kaikkien neljän pentueen narttujen omistajat.

Ajatus Maurilaisten järjestämisestä syntyi, kun alkuvuodesta mietimme Saastamoisen Jorin ja Sikalan Katjan kanssa Maurin Suomessa viimeiseksi jääneen pentueen pentutapaamista. Mauri alkoi lähestyä kymmenen vuoden ikää ja ajattelin, että pyöreiden vuosien kunniaksi olisi mukava kutsua kaikki neljä pentuetta kokoon. Moni jälkeläisistä oli päätenyt aktiivisille flatti-ihmisille, jotka tunsin entuudestaan ja joista myös osa tunsu toisensa jo vuosien takaa, jopa 80-90 -luvulta, joten tuntui hyvältä ajatukselta saada "vanhojen hyvien aikojen kunniaksi" tätä porukkaa kokoon.

Tuumasta siis ryhdyttiin toimeen ja

ajan kohdaksi valittiin vappu, koska vapunpäivä sijoittui perjantaiksi ja tarkoitti siis pitkää viikonloppua, mikä oli helpotus pitkämatkalaisille. Kutsun siivittämänä parisenkymmentä mukavaa ihmistä flatteineen saapui meille jo aattoiltaa viettämään nyyttikestien merkeissä. Osa majoittui paikalliseen, muutaman kilometrin päässä sijaitsevaan hotelliin ja osa asuntovaunuilla taloni pihaan. Ilta sujui rattaosasti iloisen rupattelun merkeissä runsaasti herkkuja ja kohtuudella juomia nauttien.

Vappupäivän aamu aloitettiin autotaliin rakentamimme pöytien ääressä aamupalan merkeissä. Vanhat tutut ehdivät rupattelemaan keskenään kuulumisia kahvia sekä pientä purtavaa nauttien ja uudemmatkin harastajat löysivät juttuseuraa ennen päivän nou- ja nome-treenien alkua. Muistoksi historian ensimmäisistä Maurilaisista olin painattanut opiskelijatyönä työpaikallani t-paidat, jotka jaoin osallistujille lahjaksi tässä yhteydessä. Päivän harjoituksiin jakauduttiin kahteen ryhmään, joista aamupäi-

vän taipparikoulutusta veti Jori minun avustuksellani ja nome-koulutusta avo-voi -koirakoille Järvisen Janne. Olimme rakentaneet etukäteen treenipellolle aidan, joten ryhmäläiset pääsivät harjoittelemaan mm. aidan ylitystä noutotehtävien yhteydessä. Alkuiltapäivästä kokoonnuimme lounastamaan valmistamaani fasaanijuustokeittoa ja synttäritytekakkua, jonka jälkeen jatkoimme etukäteen suunnittelemani vanhempien koirien walk up -treenillä taippariryhmäläisten harjoittelussa edelleen perusasioita riistoilla. Illalla koirat olivat väsyneitä päivän harjoituksista, mutta iloinen joukko ohjaajia jaksoi kerääntyä autotalille viettämään iltaa makkarapaiston ja seurustelun merkeissä. Lauantaiaamuna jälleen kymmeneltä reippaat koirakot saapuivat meille aamiaiselle ja kylläisinä siirryimme taas treenipaikoille, joissa hyvät harjoitukset jatkuivat pitkälle iltapäivään. Treenien loputtua oli aika kokoontua vielä kerran pöytien ääreen päivälliselle, jonka jälkeen oli kotiinlähdon aika.

kuva (c) Tytti Kolkka

Seuraava saattaa kuulostaa ehkä suomalaisittain hieman oman "klaanin" kehuskelulta, mutta miksipä hyvistä tuloksista ei nauttisi, kun välillä koiraharrastus tuo väistämättä kohdalle myös ikäviä asioita. Harjoitusten aikana nimittäin oli todella hienoa nähdä, kuinka hyviä tarkoitukseensa jalostettuja noutavia koiria neljän eri nartun ja Maurin jälkeläisistä, niin nuorista kuin vanhemmistakin, on kehkeytynyt. Viimeisimmästä pentueesta paikalla oli kahdeksan hieman yli vuoden ikäistä koiraa, joista kaikki osoittivat mahtavaa noutointoa sekä hyvää riistaviettä. Ilahduttavaa nähtävää oli myös toisen ja kolmannen polven nuorten koirien taso. Jälkeläisten omistajat olivat myös kivasti panostaneet koiriensa kouluttamiseen, joten voi vain todeta, että jälkipolvi on hyvissä käsissä. Vanhemmat konkarit ohjaajineen puolestaan pystyivät suorittamaan jo melko haastaviakin tehtäviä ryhmässä.

Kokonaisuudessaan oman uroksen jälkeläisten seuraaminen ja yhtey-

denpito omistajien kanssa on ollut hyvin antoisaa. Maurilaisissakin oli paikalla Maurin ensimmäisestä pentueesta (s. 2009) kuusi jälkeläistä kahdeksasta, mikä osoittaa, että pitkäkestoinen yhteistyö niin nartun omistajien kuin pennunostajien kanssa on mahdollista. Vuosien varrella olen pyrkinyt jakamaan neuvoja ja järjestänyt tarpeen mukaan myös käytännön treenejä koirakoille, joilla on ollut halua pyrkiä koerintamalla eteenpäin. Olipa kerran luonani eräs vuoden ikäinen narttukin noin kuukauden ajan opiskelemassa koiran elämää eli sitä, että koirana on paljon rennompaa elellä kuin perheen päällikkönä. Jakson jälkeen niin koiran kuin perheen kotielämä muuttui paljon onnellisemmaksi. Tämä kaikki toki vaatii hiukan vaivannäköä ja oman vapaa-ajan käyttämistä, mutta antaa tietoa jälkeläisten ominaisuuksista sekä paljon iloa uusien ystävyysuhteiden myötä. Kokemukseni perusteella suosittelen uroksen omistajille panostamista jälkeläisiin omien mahdollisuuksien mukaan, olipa kyseessä pennunomistaji-

en kanssa sitten ihan vain tavallisten kuulumisten vaihtaminen tai neuvojen antaminen kotielämään tai jonkin harastusmuodon lajiharjoitteluun.

Kiitoksia kaikille vappuvieraille mukavasta seurasta ja ihanista tuloisista! Meillä oli Mikan kanssa järjestäjinä niin kivaa, että eiköhän ensi vappuna jatketa perinnettä. Toivottavasti mukaan pääsevät myös ne, joilla ei tänä vuonna ollut mahdollisuutta saapua paikalle. Saa nähdä saammeko vieraksi lisävahvistuksia Ruotsinkin puolelta, sillä siellä näki huhtikuussa päivänvalon kahdeksan uutta reipasta Maurilaista.

Terveisin *Tarja*

kuva (c) Raija Gärding

Pennusta metsästys- ja harrastuskoiraksi

OSA 2

Kirjoittanut Frank Hermansen
Suomennus Riitta Heinonen
Julkaistu aiemmin Flattiviesteissä 3 - 4 /2007
Kuvat Tanja Mattila

Muista tarkkailla pennun kehittymistä ja kypsymistä. Harjoittelun tulee perustua leikkiin ja positiiviseen opimiseen – **harjoittele onnistumalla**. Tulet huomaamaan, että pennun keskittymiskyky ja kiinnostus tehtävien suorittamiseen vaihtelee paljon. Se voi tuntua turhautavalta, varsinkin kun tehdään tehtäviä, jotka tiedät pennun jo osaavan.

Älä anna turhautumisen vaikuttaa siten, että oikaiset pentua enemmän kuin on tarpeen. Helpota mieluummin harjoitusta ja päätä se positiivisella tavalla. Muista, että pennulla ei ole inhimillisiä ominaisuuksia – se ei tee ”pahuuttaan” väärin.

8 - 12 viikon iässä pennulle opetettiin pääasiassa luoksetuloa sekä sisällä että ulkona. Harjoittelu ulkosalla asetetaan suurempia vaatimuksia pennun keskittymiselle sinuun ja harjoitukseen. Siellä on monenlaisia ärsykeitä, esimerkiksi jännittäviä hajuja, riistaa, koiria ja ihmisiä. Kun aikainen sosiaalistaminen ja ympäristöharjoittelu on tehty hyvin, koiralla on paremmat edellytykset keskittyä työskentelemään sinulle. Joissain harjoituksissa on hyvä olla avustaja mukana.

Yhteenveto:

Jakson tavoitteena on ykkösmarkkeeraus

Harjoittele osa-alueita: istumista ja paikalla pysymistä, luoksetuloa ja noutamista

Opeta koiralle signaalit

”Istu ja paikka”

Kun pentu mielestäni hallitsee ”istu ja paikka” –käskyn sisätiloissa tyydyttävästi, vien sen tuttuun ja suojaiseen paikkaan ulkona, esimerkiksi kotipihalla. Aloitan aina helpoimmilla harjoituksilla, jotka pentu osaa sisätiloissa. Hyvin tavallinen virhe on, että olettaa pennun hallitsevan samat harjoitukset sekä sisällä että ulkona, mutta tämä pitää harvoin paikkaansa. Aloitan jollakin helpolla harjoituksella, niin onnistumisen varmuus on suurin. Seuraan tilannetta ja tarkkailen miten pentu suhtautuu uuteen harjoitteluympäristöön.

Jos ensimmäiset harjoitukset onnistuvat hyvin, aloitan uudet harjoitukset. Seuraavassa kerron joitakin helppoja harjoituksia, joita voit tehdä pentusi kanssa – vaihtelee harjoituksia ottamalla välillä ”istu ja paikka” –tehtäviä sekä luoksetuloa.

”Istu ja paikka” –tehtävää voidaan kehittää moniin eri muunnelmiin. Aina on vaarana, että etenemme liian nopeasti ja nostamme vaatimustasoa liian korkealle. Kun olemme tietoisia tästä, keskittyminen harjoituksissa paranee ja kohdistamme huomionni siihen, että pentu onnistuu ilman turhan monia oikaisuja.

Ensimmäisessä uudessa harjoituksessa panen pennun istumaan sekä käsi- että pillisignaallilla; vaihteeksi voi käyttää myös käsimerkkiä ja sanallista istu-käskyä. Sen jälkeen lähden hitaasti perääntymään pennun luota antaen samalla käsimerkkiä sekä toistaen paikka –käskyä useita kerto-

ja. Ensimmäisillä kerroilla peräännyin vain muutaman metrin ja pysyttelen ns. kontrollisäteen sisällä, sen jälkeen palaan pennun luokse ja palkitsen sen makupalalla. Tavallisesti pentu haluaa nousta ylös, kun lähestyt sitä palkkion kanssa. Silloin en koskaan anna makupalaa ennen kuin pentu istuu – tässä harjoitellaan ”istu ja paikka” –käskyä eikä seisomaan nousemista, jolloin pentua ei pidä myöskään palkita nousemisesta. Toinen tavallinen virhe ensimmäisessä ”istu ja paikka” -harjoituksessa on perääntyä koiran luota ja kutsua se luokse. Jos teet harjoituksessa tällä tavalla, saat varsin pian koiran, joka on hyvin herkkä reagoimaan kaikkiin signaaleihisi, jotka se voi tulkita luoksetulokäskyksi. Haluan, että pentu osaa ”istu ja paikka” –käskyn varmasti ennen kuin yhdistän siihen muita osa-alueita. Toistan kuvailemaani harjoitusta joitakin kertoja ennen kuin päätän harjoituksen.

En jatka pidemmälle ennen kuin ensimmäinen harjoitus on sujunut onnistuneesti useilla harjoituskerroilla. Seuraavassa vaiheessa panen pennun istumaan ja kävelen sen ympäri pysytellen muutaman metrin päässä siitä kontrollisäteellä. Kävellessäni annan ”paikka” –käskyn ja samalla käsimerkin. Tässä harjoituksessa on luonnollista ja oikein, että pentu liikahdaa hieman voidakseen nähdä minut ja pitää kontaktia minuun. Koska olen koko ajan lähellä pentua, voin helposti puuttua tilanteeseen ja oikaista sitä, jos se nousee kokonaan seisomaan ja tulee luokseni.

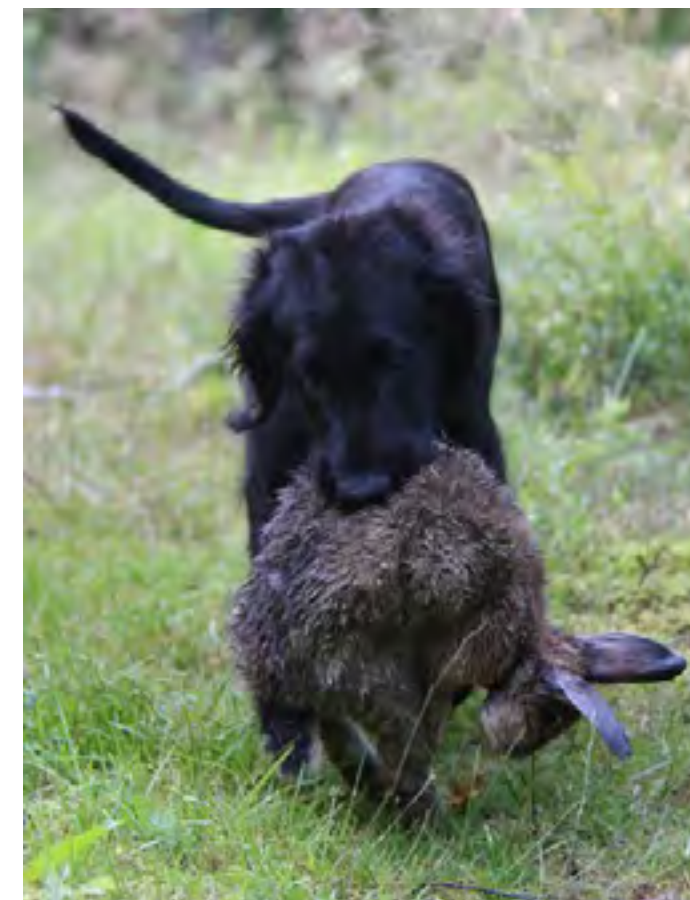

Jos se nousee kokonaan seisomaan, panen sen istumaan samaan paikkaan, jossa se istui ja aloitan harjoituksen alusta. Menen tasaisin väliajoin pennun luokse ja palkkaan sitä ruhtinaallisesti. Muutamien toistojen jälkeen vien pennun uuteen paikkaan ja teen harjoituksen pari kertaa ennen kuin lopetan. Tällä tavoin pentu saa pienen tauon tehtävien välillä ja harjoittelu tehostuu.

Ennen kuin siirryn harjoittelun seuraavaan vaiheeseen, joka on välimatkan kasvattaminen itseni ja pennun välillä, teen jokusen harjoituksen, joka on yhdistelmä kahdesta ensimmäisestä tehtävästä. Jos otamme liian suuren ristin välimatkan pidentämisessä ja koira nousee seisomaan ja lähtee tulemaan kohti sinua, siitä voi tulla koiralle tapa. Riittää, että pentu näkee muita koiria tai koulutusalueelle ilmestyy kissa, ja pentu unohtaa ”istu ja paikka” käskyn. Muista, että harjoittelemme onnistumista – älä ota liian suuria riskejä liian aikaisin. Käytä niin paljon aikaa kuin on tarpeen, että pennusta tulee varma yhdessä tehtävässä, äläkä anna sen kyllästyä.

Yhteenveto:

Aloita ”istu ja paikka” –harjoittelu ”kontrollisäteellä” Palkitse ruhtinaallisesti kehumalla ja makupalalla Älä ota liian suuria riskejä harjoittelussa - harjoittele menestyksellisesti

Signaalien harjoittelu

8 – 12 viikon jaksoissa kerroin, kuinka harjoitellaan istu –signaalia ja kuinka koira palkitaan, kun se istuu tai tulee luokse signaalista. Käyttämäämme menetelmää kutsutaan klassiseksi ehdollistamiseksi.

Tässä ikävaiheessa on valtavan hyödyllistä ”ohjelmoida” koira reagoimaan ohjaajan signaaleihin. Sitteen kun pentu on valmiiksi koulutettu metsästyskoira, siihen tulee pystyä vaikuttamaan vaativissa olosuhteissa, joissa on paljon voimakkaita ulkoisia ärsykeitä. Silloin on tärkeää, että olemme ohjelmoineet sitä riittävästi.

Jatkaakseni signaaliharjoituksia menen samoihin paikkoihin, joissa sosiaalistin pentua: liikenteeseen, riistatilanteisiin puistoissa ja vastaviiniin. Minulla on pentu taluttimessa, puhallan sille pillillä istu –signaalin ja kun se istuu, palkitsen sen. Kävelen muutaman metrin eteenpäin pennun kanssa ja puhallan uudelleen sekä palkitsen välittömästi. Tällaisissa ympäristöissä ei ole turvallista harjoitella luoksetuloa, sitä tehdään vain turvallisissa paikoissa. Jos signaaliharjoittelua tehdään usein, kolme-neljä kertaa viikossa lyhyissä pätkissä koiran ensimmäisen elinvuoden ajan, saat erittäin hyvän lähtökohdan edistyneelle noutoharjoittelulle.

Yhteenveto:

Käytä makupaloja ohjelmoidessasi pentua ymmärtämään signaaleja Harjoittele erilaisissa ympäristöissä Harjoittele 3-4 kertaa viikossa

Luoksetulo

Luoksetulo tämän jakson aikana pohjautuu samoihin periaatteisiin kuin aiemminkin. Rakennamme harjoituksen siten, että saamme koiran suurimmalla mahdollisella varmuudella reagoimaan onnistuneesti luoksetulonsignaaliin. Päästäksemme tähän kaikki harjoittelu tulee suunnitella siten, että ulkoisten häiriötekijöiden määrä suhteutetaan koiralle annetta-

van palkkion määrään, jonka se saa, kun se tulee luokse. Normaalisti sileäkarvaisille noutajille on helppo opettaa luoksetuloa, koska ne pitävät ruuasta ja niillä on luontaisesti suuri kontaktihalu. Kun harjoitellen luoksetuloa, minulla on suuri apu aikuisista koiristani; kun kutsun niitä, pentu haluaa tietysti tulla lauman mukana. Kun harjoitellen yksin pennun kanssa teen pari harjoitusta, joista olen saavuttanut hyviä tuloksia. Yksi tapa on käyttää avustajaa, joka vie pennun 50 – 100 metrin päähän, niin että pentu näkee minut. Sen jälkeen kutsun pentua kahdella pillin vihellyksellä ja samanaikaisesti nostan kädet suoraan sivulle. Kun pentu tulee, se palkitaan makupalalla samalla, kun sitä keuhataan. Voit tehdä myös harjoituksen, jossa menet piiloon puun tai pensaan taakse ja sitten kutsut pentua. Vaarana jälkimmäisessä harjoituksessa on, että pentu voi pelästyä, jos se ei löydäkään sinua – anna siis sen onnistua nopeasti.

Jossakin vaiheessa ”istu ja paikka” – ja luoksetuloharjoittelua tulee päättää, voiko harjoitukset yhdistää. Yhdistimme tiettyssä määrin harjoitukset istu -harjoittelun alussa, mutta nyt kehitimme sitä edelleen. Ei ole olemassa mitään sääntöä sille, koska tämä pitää tehdä – päätös riippuu siitä, onko pentusi riittävän kypsä ja miten hyvin se näyttää osaavan molemmat osa-alueet. Luoksetulossa annan pennulle istu –signaalin sanallisesti tai pillillä yhdessä käsimerkin kanssa, kun se on edessäni. Jotkut kouluttaja ja koiranomistajat, jotka haluavat osallistua tottelevaisuuskokeisiin, toivovat että koira kiertää ohjaajan ympäri vasemmalle puolelle ennen kuin se istuu. Syy siihen, että haluan koiran istuvan eteeni, on se että toivon koiran palauttavan damin tai riistan käteeni edestäpäin, ei sivulta. Se on mielestäni toivottavinta ja tehokainta. Voit itse valita tavan, joka sopii sinulle parhaiten.

Yhteenveto:

Suunnittele harjoitus Käytä kernaasti avustajaa Valitse itse, mihin koiran pitää istua, kun se tulee kutsusta

Ykkösmarkkeeraus

Tämän vaiheen noutoharjoitukset eivät paljoakaan eroa edellisestä vaiheesta, eikä niitä aseteta tärkeysjärjestyksessä muiden edelle. Harjoitusten tarkoituksena on perehdyttää pentu markkeeraustehtävään. Tämän vaiheen noutoharjoitukset perustuvat koulutukselle, jonka aloitin sisällä, mutta nyt siirryn ulos tuttuun ympäristöön.

En siirry ulos ennen kuin noutaminen toimii tyydyttävästi sisätiloissa. Tämä tarkoittaa, että pennun tulee osata juosta heitetyn damin perään, ottaa se vapaaehtoisesti suuhunsa ja houkuteltuna tulla suoraan luokseni ja luovuttaa dami. Kun tätä kokeillaan ensimmäisen kerran ulkosalla, vaarana on, että pentu juoksee tiehensä damin kanssa eikä suostu tulemaan luokse.

Tai noutaa ja pudottaa damin paluumatkalla. Jos näin tapahtuu, neuvo on, että siirrytään takaisin sisälle harjoittelemaan. Motivoi pentua tulemaan luokse kehumalla sitä kehon kielellä ja äänensävyllä. Jos se pudottaa damin tai ei halua ottaa sitä, innosta sitä silloin, kun näyttää aikovan toimia oikein. Pentujen edellytykset ja halu noutaa vaihtelevat suuresti – käytä niin paljon aikaa kuin pentu tarvitsee onnistuakseen noutamisessa. Pennussasi ei ole mitään vikaa, vaikka kestäisikin jonkun aikaa ennen kuin se osoittaa kiinnostusta tähän työhön. Kypsyminen ja motivoituneisuus auttavat asiaa.

Kun pentu toimii noutotilanteissa sekä sisällä että ulkona ja kun sille on yhdistetty ”istu ja paikka” sekä luoksetulo yhdeksi harjoitukseksi, haluan kokeilla kaikkien näiden osa-alueiden yhdistämistä yhdeksi kokonaisuudeksi.

Ykkösmarkkeeraus on kaiken noutotyöskentelyn perusta. Pennun tulee istua ja pysyä paikallaan, kun heitän sille damin, juosta käskystä suoraan damille, ottaa se ja palata heti nopeasti ja suoraan luokseni sekä luovut-

taa dami. En halua kokeilla ykkösmarkkeerausta ennen kuin jokainen osa-alue toimii erikseen – jos teen sen liian aikaisin, on vaarana, että syntyy yksi tai useampia virheitä:

Jos ”istu ja paikka” ei ole riittävästi opittuna, pentu voi juosta damin perään ennen kuin se saa siihen luvan.

Jos luoksetulo ei toimi, pentu voi juosta tiehensä damin kanssa.

Jos se ei ole riittävän kiinnostunut damin ottamisesta tai kantamisesta, koko harjoitus epäonnistuu.

Yhdistän eri osa-alueet panemalla pennun istumaan, mieluiten sisällä ensimmäisinä kertoina ja pitämällä sitä varovaisesti kiinni rintakehän kohdalla, jotta se ei juoksisi damin perään, kun heitän. Sitten sanon pennulle ”hae” tai ”nouda” käskynä noutaa dami. Voit vapaasti valita käyttämäsi sanan – mikään sana ei ole toista parempi tai huonompi. Tärkeintä on, että käytät johdonmukaisesti samaa sanaa ja kehon kieltä. Kun pentu juoksee damille ja ottaa sen, puhallan pillillä luoksetulosignaalin ja annan luoksetulokäsimerkin. Kun pentu tulee luokseni, otan damin vastaan sanomalla ”kiitos” tai ”irti” ennen kuin annan käsimerkin ”istu”, mielellään yhdessä käskysanan kanssa.

Ykkösmarkkeeraus on suuri testi sille, ovatko harjoittelun osa-alueet onnistuneet ja onko koulutusta viety oikeaan suuntaan. Jos yksi tai useampi osa-alueista ei toimi, voi palata taaksepäin ja harjoitella sitä, mikä ei toiminut. Tämä koskee kaikkea koulutusta, jos jokin ei toimi, täytyy aloittaa uudestaan, mutta helpommalla tasolla.

Yhteenveto:

Ykkösmarkkeeraus on noutajalle kaiken noutotyön perusta Älä harjoittele kokonaista suoritusta ennen kuin kaikki osa-alueet ovat kunnossa Pennulle ei saa luoda korostu-

neita nouto-odotuksia

Seuraaminen kytkettynä ja kytkemättömänä

Yksi vaatimuksistani hyvälle noutajalle on, että sen tulee minun liikaa siihen puuttumatta osata kulkea vasemmalla sivullani ilman talutinta, kun liikun mastossa.

Seuraamista harjoitellaan erillään muista harjoituksista ja se voidaan yhdistää erimerkiksi iltalenkkiin. Aloitan harjoituksen koiran ollessa kytkettynä ja motivoin pentua kulkemaan vasemmalla sivullani – varaa tähän makupaloja. Kehun ja palkitsen koira, kun se pysyttelee jalan lähellä ja kulkee polven takana. Talutinta tulee käyttää mahdollisimman vähän, toisin sanoen en käytä sitä pennun rankaisemiseen vaan varmistuksena sille, ettei pentu pääse lähtemään omille teilleen.

Käskynä käytän sanaa ”seuraa”, mutta kuten kaikissa muissakin komennoissa sanan tai ilmauksen valinta on täysin vapaa. Kaiken koulutuksen perussääntönä on, että aloitetaan ympäristössä, jossa ei ole pennulle liikaa houkutusia. Käytä paljon aikaa asettamatta vaatimuksia pennulle äläkä aloita harjoituksia ilman talutinta ennen kuin pentu suoriutuu tehtävästi taluttimessa.

Yhteenveto:

Aloita taluttimessa Palkitse, kun koira kulkee jalan lähellä – pää polven vieressä (vas.puolella) Älä harjoittele ilman talutinta ennen kuin koira kulkee hienosti taluttimessa

Artikkelin 3. osa julkaistaan Flattiviestissä 04/2015

Nome-viikonloppu Pälkäneellä

Flattien noutokoulutusviikonloppu pidettiin 23.-24.5 Pälkäneellä. Nome-kouluttajiksi tapahtumaan saimme pitkään aktiivisina rodun parissa toimineet Riitta Jeramon ja Ville Suhosen. Itse (Tarja Tuhola) opastelin koirakoita taipumuskokeisiin tähtävien ryhmässä. Viikonloppu oli mukava ja kaikella tavoin onnistunut niin kouluttavien kuin kouluttajienkin mielestä. Suuri kiitos kouluttajille, osallistujille ja etenkin hyvälle avustajille, joita ilman koulutuksesta ei olisi saanut näin tehokasta ja monipuolista. Seuraavissa kappaleissa koulutettavat kertovat tunnelmiaan koulutuksista.

Taippariryhmä

En ymmärrä miten minulta oli mennyt ohi tällainen mukava koulutustapahtuma, vaikka seuraan järjestön nettisi-

vuja ja jäsenlehteä ahkerasti. Onneksi valveutunut kasvatin omistaja kertoi tapahtumasta, ja siitä innostuneena ilmoitin koirani Tyyriksen ja itseni viime tipassa kurssille.

Lauantiaamu valkeni mukavassa säässä, kun me Tyyriksen (15 kk) kanssa suuntasimme kohti Pälkänetä. Kokoonnuimme Aapiskukon pihassa kouluttajien ja muiden kurssilaisten kanssa. Lauantaille oli järjestetty kolme ryhmää; NOU- sekä kaksi NOME-ryhmää. Nimenhuudon jälkeen siirryimme lähialueen maastoihin. Meitä taipparilaisia oli vain neljä koirakkoa, jotka kouluttajamme Tarja Tuhola otti huomaansa. Kerrankin mukavan kokoinen ryhmä, jossa odotusajat eivät venyneet pitkiksi. Pienen ryhmän etuja on se, että kehtaa kertoa ja kysyä. Kaikki vuorovaikutus ryhmäläisten

kesken oli erittäin aktiivista ja vilkasta. Tarja oli suunnitellut päivän niin, että aloitamme työt päivänvastaan, kuin taipumuskokeen kulku virallisessa kokeessa on, siispä ensin kania ulkoiluttamaan. Tyyris-Tyllerö oli ryhmän ainoa tyttö, joten se sai aloittaa työt ensimmäisenä. Kotona olimme harjoitelleet ja tehneet laahausjälkiä, mutta niin että meidän vanhempi flatti oli näyttänyt esimerkkiä. Oli ihan mahtavaa päästä kokeilemaan onko pienessä päässä tapahtunut mitään edistystä, ja olihan siellä, koska pupu löytyi vaivatta. Kaikki ryhmän koirat suoriutuivat hienosti jäljestämistehtävästä. Kanin laahausjälki on virallisessa kokeessa viimeisenä ja pituudeltaan n. 80 m. Tehtävällä testataan koiran nän toimivuuden lisäksi sen uskallusta mennä yksin metsään, ja siksi sitä kutsutaankin itseluottamustehtäväksi

Seuraavana oli vuorossa hakuruutu, jonka Tarja suunnitteli niin, että tuulensuunnasta on apua nuorille koirille. Ennen varsinaista hakuruutua koiran kanssa tehtiin lyhyt luoksetulo sekä markkeeraus damilla. Varsinainen hakuruutu täytettiin variksilla kokeen omaisesti. Jokaiselle koiralle annettiin työrauha tehtävän suorittamiseen. Tämän ajan muut koirat odottivat vuoroaan autoissa. Me ohjaajat seurasimme jokaisen koiran työskentelyä, ja analysoimme suorituksen kouluttajan kanssa. Saimme päivän aikana paljon palautetta ja vinkkejä kotiin vietäväksi.

Pikaisen lounaan jälkeen kävimme vielä tekemässä vesityöt. Venettä ei tällä kertaa ollut käytettävissä, mutta Tarja heitti loppia laiturinpäästä. Tämänkin tehtävän kaikki koirat hoitivat oikein mallikkaasti. Oman juniorini heikkous on palautukset ja "kateellisenä" katselin poikien hienoja luovutuksia ohjaajille. Saimme palautuksiin ihan henkilökohtaista opastusta, joita kotona harjoittelemme. Päivästä ja sen annista jäi niin hyvä mieli, että päätin uskaltaa ilmoittaa Tyyriksen taipumuskokeeseen. Lauantaina 6.6. Tyyris (16 kk) suoritti noutajien taipumuskokeen hyväksytysti -> NOU1.

Tällaiset koulutuspäivät ja -tapahtumat ovat ihan mahtavia, näitä lisää! Mukavasta päivästä kiitokset Tarja, Kati & Toma, Pia & Väiski, Hilu & Juri T: Flattityttö Nerelius Beautiful Disaster "Tyyris" & Christina Kiuru

ALO-ryhmä aloitti hallittavuudella

Alokas-tasoisten ryhmään osallistui viisi koirakkoa, jotka olivat iältään ja koulutustasoltaan hyvin lähellä toisiaan: kaikilla oli tähtäimessä Alo-startti tulevalla kaudella. Ryhmän kouluttajana toimi flattikonkari Riitta Jeramo. Lauantai aloitettiin hallittavuusharjoituksilla. Koirakot asettuivat riviin ja Riitta heitti vuoroin jokaiselle koirakolle damin. Koirien tuli pysyä rivissä rauhallisena ja suoritusvuorossa oleva koira sai noutaa vain jos se odotti noutolupaa. Välillä ohjaaja sai hakea damin. Teimme myös luoksetuloja toisten koirien läheltä sekä damien ohi.

Riitta painotti erityisesti hyvien perusasetojen tärkeyttä ja sitä, että koira ei saisi ennakoida käskyä. Sivulletulo pitäisi harjoitella niin vahvaksi, että ohjaajan ei tarvitse jokaisen noudon jälkeen käskä koiraa moneen kertaan. Parhaimmillaan koira tulee luovutuksen jälkeen tiiviisti ohjaajan sivulle ja ohjaaja pystyy asettamaan rintasuunnan kohti seuraavaa tehtävää.

Muistipaikat apuna linjharjoituksissa

Alkulämmittelyn jälkeen siirryttiin linjharjoituksiin. Koirille näytettiin kolme muistipaikkaa ja ensin niihin tehtiin yksitellen motivoitu linja tai markkeeraus. Kun paikat olivat koirille tuttuja, siirryttiin pariharjoitukseen, jossa kummallekin koirakolle tuli linja ja/tai markkeeraus suoritettavaksi. Kaikki koirat toimivat paritöissä hienosti eivätkä häiriintyneet muiden suorituksista. Riitta vinkkasi, että kokemattoman koiran kanssa hän käyttää sekä linjoilla että markkeerauksissa useita dameja putoamispaikalla, jotta koira löytää damin helposti. Näin koiran itsetuottamus ja suoritusvarmuus kasvaa.

Sunnuntain teemana markkeeraukset

Sunnuntaina ryhmän kultsuvahvistus vaihtui, mutta muuten porukka pysyi samana. Aloitimme päivän markkeerauksilla. Ensin tehtiin helpohko yksösmarkkeeraus metsän laitaan ja lähetysmatkaa pellolla pidennettiin. Sitten koirille tehtiin vielä kahteen eri paikkaan ykkösmarkkeeraukset ja lopulta tehtävä vaikeutettiin kakkosmarkkeeraukseksi. Kokeiltiinpa osallistujien pyynnöstä linjamarkkeeraustakin. Vaikeimmassa harjoituksessa koirille tuli heitto kun ne palauttivat ensimmäistä damia. Näitä on kuulemma viime aikoina ollut paljon kokeissa. Muutaman yli-innokkaan kanssa harjoitus jouduttiin uusimaan ja pienellä puuttumisella se saatiin onnistumaan. Lounastauon jälkeen vaihdettiin taas paikkaa ja jatkettiin kakkosmarkkeerauksilla, nyt parityönä. Koirien piti katsoa kaikkiaan neljä heittoa sillä kummallekin koiralle tuli kakkonen. Koirat suoriutuivat jälleen tehtävistä mainiosti. Iltapäivällä puhuttiin lisäksi ohjaami-

sen alkeista ja motivoitua taakselähetystä kokeiltiin jokaisen koiran kanssa. Riitta kehotti kuitenkin ohjaamaan nuorta koiraa harkiten. Taito olisi hyvä olla takataskussa koetilanteita varten, mutta tärkeintä on, että koiran markkeerauskyky säilyy ja se haluaa itse selvittää tehtävät.

Viikonlopun päätti onnistuneet kanijäljet

Treenien lopuksi kaikille koirille vedettiin lyhyt jälki kanilla. Tarkoitus oli harjoitella ALO-luokan lähetystä. Pupun odottaminen sai mukavasti ohjaajien sykkeen nousemaan mutta jokainen koira toi aarteen hienosti talteen. Yhdessä jännittäminen ja onnistumisen riemu hitsasivat lopullisesti treeniporukan yhteen ja päivän päätteeksi sovitettiin jo jatkotreenejä.

Kiitos minun ja Elsan (Pyymäen Tuulta ja Tyventä) puolesta Riitalle erittäin hyödyllisistä vinkeistä ja harjoituksista sekä treenikaverille mukavasta viikonlopusta. Erityiskiitos Tarjalle tuki-joukkoineen erinomaisesti järjestetystä tapahtumasta. Näitä lisää!

t: Mervi Salmela

AVO/VOI-ryhmän monipuoliset harjoitukset

Koulutuksen AVO/VOI ryhmän kouluttajana toimi Suhosen Ville. Ryhmässämme oli molempina päivinä 6 koirakko, joten ryhmän koko oli oikein passeli kun kaikki pääsivät tekemään paljon. Lauantain koulutus aloitettiin keskustelutuokiolla, jossa Ville kertoi omista ajatuksistaan noutajan, ja etenkin flatin kouluttamisesta. Tässä kävimme läpi koirakoittain odotuksiamme koulutukselta ja ohjaajan esiintuomia, mahdollisia ongelmia, joihin toivoo saavansa mahdollisesti jotain vinkkejä. Ville itse harrastaa koirien kanssa pääsääntöisesti metsästystä ja käyttää koiriaan paljon eri lintujen metsästykseen. Hyvänä ominaisuutena hän pitää koiran tietynlaista omaisuusua ja metsästyksellisyyttä, mutta tottakai koiran tulee olla hyvin myös hallinnassa. Se mikä on tärkeää metsästyskoiralla sekä toki myös kisa-koiralla, on ohjaajan ja koiran

välinen luottamus ja sen myötä rakentuva suhde. Sitä ei voi koskaan voi painottaa liikaa! Hyvä luottamus-suhde on koiran kanssa työskennellessä kaiken perusta.

Flatti ei monestikaan ole valmis yhtä nuorena kuin joku toinen noutaja, vaan tarvitsee enemmän aikaa kypsyäkseen. Villen mukaan flatti on monesti myöskin huomattavasti herkempi kuin sen kuvitellaan, ehkä vilkkautensa vuoksi olevan. Flatti harvoin on niin kova kuin sen olemus antaa ymmärtää ja tämä asia on tärkeää muistaa etenkin nuorta koiraa koulutettaessa. Koulutettaessa flattiä sitä ohjataan/koulutetaan pääsääntöisesti aina positiivisen kautta. Jos koira ei toimi kuten ohjaaja haluaa, se useimmiten johuu siitä, että koira ei oikeasti vielä osaa. Olettamus on, että koira kylä suorittaa, jos todella tietää, mitä siltä odotetaan. Jos asia on vasta opetuksen alla, ei koira edes tiedä tehneensä virhettä, jos sitä ei sille kerrota. Ja jos ohjaaja "kertoo" eli möskyä koiralleen harjoitteessa, josta se on epävarma, se vain lisää epävarmuutta ja huonontaa koiran ja ohjaajan välistä suhdetta. Useimmiten parempi vaihtoehto on kutsua koira iloisesti luokse ja palkita siitä. Itse virhe korjataan uudella, ehkä helpotetulla harjoituksella ja palkitaan sydämellisesti. Näin koko ajan kasvatetaan koiran ja ohjaajan välistä luottamusta. Vanhemman, kokeneemman koiran kanssa kokeillaan myös tottakai sen rajoja/osaamista, jolloin kun perusasiat on sille opetettu ja tiedetään sen oikeasti ne osaan, niin voidaan siltä myös alkaa vaatimaan tehtävissä enemmän.

Lauantain alkukeskustelussa tuli meiltä osallistujilta esille tarve, että kaivataan vinkkejä, kuinka harjoituksia AVO/VOI-tasoisille koirille aletaan rakentaa eteenpäin kun perusasiat on sille opetettu. Siispä kaikki viikonlopun aikana tekemämme harjoitukset rakentuivat aina edellisestä harjoituksesta eteenpäin, mikä ainakin meille oli suurin anti koulutuksessa. Se oli juuri sitä, mitä tarvitsimme! Ville esitti aina kysymyksen, kuinka jotakin tekemäämme harjoitusta

kukin meistä lähtisi vaikeuttamaan esimerkiksi lisäämällä siihen markkeerauksen tai linjan. Tämä herätti ajattelemaan harjoituksissa enemmän. Nyt on vinkkejä rakentaa harjoitusta aina eteenpäin seuraavasta, lisäämällä siihen pienen tehtävän jolloin harjoitukseen saa lisää haastavuutta, mutta koiralla on kuitenkin aina mahdollisuus onnistua, kun osa tehtävistä on jo motivoituja.

Sunnuntaina meille kaikille uutena ja aivan mahtavana lisänä harjoitukseemme tuli Villen kasvatti omistajansa kanssa, mutta kyseessä ei ollutkaan flatti, vaan käyttölinjainen spanieli! Pääsimme harjoittelemaan aivan oikean jahdin peruselementtejä yhdistettynä ylösajava ja noutava koira. Nämäkin harjoitukset aloitettiin motivoitusti, koska kukaan meistä ei ennen ollut vastaanvanlaista päässyt harjoittelemaan, eikä näin ollen tiedetty kuinka paljon tällainen erilainen häiriö tulisi häiritsemään koiria. Ensimmäinen harjoitus spanielin kanssa rakennettiin siten, että tehtiin linjapaikat lauantaina opettamillemme merkkepeille sekä lähihakupaikka, joka oli pellon keskellä oleva metsäsaareke, jonka spanielin ohjaaja kävi täyttämässä koirien nähden. Tämän jälkeen asetimme riviin ja spanieli alkoi työskennellä edessämme pelolla tehtäväpaikkojen ja rivimme välissä. Työskennellessään spanieli etsii ohjaajansa lähetyviltä maasta lintuja nostattaen niitä lentoon. Linnun lähtiessä spanieli pysähtyy, ampuja ampuu linnun ja joko spanieli tai noutaja noutaa sen. Edellä mainittujen linjapaikkojen ja lähihakualueen lisäksi spanielin työskennellessä heitettiin myös markkeerauksia. Aluksi teimme tehtäviä yksi koira kerrallaan, mutta kun paikat tulivat tutuiksi, koirat suorittivat eri tehtäviä samanaikaisesti. Tässä oli sellainen mieleenpainuva harjoitus, jota varmasti ei aivan heti tule vastaan!! Ja mikä parasta omalle koiraleni - tässä harjoituksessa se ei koskaan tiennyt mikä tehtävä sille tulee seuraavaksi vuoroon, jolloin sen tuli luottaa minuun sekä kuunnella ohjeitani, mikä varmasti vahvasti suhdettamme positiivisella tavalla. Kaik-

ki koirat onnistuivat hienosti tässä harjoituksessa.

Iltapäivällä teimme vielä spanielin kanssa walkupia, jolloin spanieli työskenteli edessä ja vuorollaan kaksi koirakkoa suoritti tehtäviä. Itseni yllätti, ettei spanielin työskentely häirinyt oman koirani tekemistä, vaan se pystyi hyvin keskittymään työskentelyynsä. Meistä jokaisesta osallistujasta oli todella hienoa nähdä spanielin työskentelyä, joten tästä vielä iso kiitos pikkukoiran ohjaajalle osallistumisesta harjoitukseemme.

Iso Kiitos Vilelle oikein antoisasta koulutuksesta, Tarjalle järjestelyistä ja sunnuntain avustamisesta ryhmämme tehtävissä sekä kiitos lauantaina kouluttajan apukätenä toimineelle Nääpän Mikolle!

t. Tiia Turunen ja Johanna Rotko

NOUTAJIEN WORKING TEST (WT)

YLITUOMARIKURSSI 2016

Tuomaritoimikunta aloittaa Working Test -ylituomarikurssin keväällä 2016. Kurssin vastuullisena vetäjänä toimii Pekka Uusimäki ja hänen apunaan Reima Ronkainen.

Kurssille otetaan rajoitettu määrä hakijoita.

Kurssille aikovan tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

- *Ovat SKL-FKK ry:n ja rotujärjestön jäseniä.*
- *Ovat toimineet aktiivisena noutajaharrastajina vähintään viisi (5) vuotta, johon on sisällyttävä tehtäviä rotujärjestön tai sen jäsenyhdistysten kouluttajana, kokeiden järjestelyissä ja toimitsijana.*
- *Ovat toimineet vähintään kaksi (2) kertaa noutajien WT:n ylitoimitsijana, tai kerran (1) ylitoimitsijana ja kaksi (2) kertaa muussa vastuullisessa toimitsijatehtävässä.*
- *Ovat osallistuneet noutajien metsästyskokeen tai Working Testin voittajaluokkaan kouluttamallaan koiralla.*
- *Omaavat voimassa olevan metsästyskortin ja aseenkantoluvan*
- *Ovat perehtyneet noutavien koirien käyttöön ja toimineet noutajan ohjaajana jahdeissa, joita tässä koemuodossa kuvataan (ajohahdit, walking-up).*
- *Harrastavat aktiivisesti metsästystä noutajan kanssa.*
- *Hakijalla tulee olla rotujärjestön tai sen jäsenyhdistyksen kirjallinen suositus.*

Vapaamuotoiset hakemukset, joista ilmenee kyseisten vaatimusten täyttäminen, tulee lähettää 15.10.15 mennessä osoitteeseen Anu Mikkola, Rovastintie 1 D 26, 03400 Vihti tai mikkolaanu@hotmail.com.

Kurssista voi kysellä lisätietoja Pekka Uusimäeltä p. 0407615577 (iltaisin) tai sähköpostitse pekka298@gmail.com.

Vaatimukset täyttävälle henkilölle ilmoitetaan asiasta henkilökohtaisesti lokakuun loppuun mennessä. Esikarsinta pyritään tekemään marraskuun aikana.

HUOM!

Selvittäkää myös milloin seudullanne järjestetään SKL - FKK:n 1 päivän peruskoulutus ylituomarikoulutukseen pyrkiville. Laittakaa kyseinen tieto mukaan hakemukseenne. Tämä on suoritettava ennen varsinaisen WT -tuomarikoulutuksen aloittamista. Voitte suorittaa tämän esikarsinnan jälkeen, kun tiedätte pääsettekö varsinaiseen koulutukseen

kuva (c) Rajja Gärding

Teksti: Katja Korhonen

Flattien erikoisnäyttely Oulun Nallikarissa 24.05.2015

Kun minua lähestyttiin järjestön taholta kiinnostusta ryhtyä järjestämään järjestöme erikoisnäyttelyä, mietin hetken ja vastasin "kyllä". Oli mukavaa saada yksi järjestön tapahtuma jälleen tänne pohjoisosaan maatamme. Oulun seudulla on runsaasti aktiivisia flatti ja muita noutajaharrastajia, joilta onnistuin saamaan apua järjestelyihin. Kun valmisteluja oli tehty reilu vuosi, aika oli vahvistettu kennelliitosta ja arvoisat tuomarit Vivien Stucke ja Valerie Orme lupautuneet arvostelu-tehtävään alkoi käytännön järjestelyt. Ihan lonkalta ei erikoisnäyttelyä järjestetä, mutta joka kerta voisi jotakin tehdä paremmin, kokonaisuuteen nähden tyytyväinen täytyy olla. Koko kevään huhkinta ja järjestelyt, palkittiin toukokuuisena aurinkoisena sunnuntaiaamuna kun näyttely oli valmiina avaukseen Oulun Nallikarissa.

Viikonloppu kaikinensa oli varsin mielenkiintoinen. Edellinen kevät oli lämmin ja kesä teki tuloaan paljon aikaisemmin, nyt olimme kesän suhteen myöhässä ja säävaihtelut olivat voimakkaita. Toivoimme parasta. Tuomarit saapuivat Ouluun perjantaina ja ystävänä Kaisa otti heidät huolehdittavakseen ja vastasi pääsääntöisesti Vivienin ja Valerien seuraneitinä olemisesta viikonloppuna. Matkustuspäivänä emme varanneet paljon ohjelmaa heille, vaan pääasiassa palautumista matkustuksesta.

Lauantaina järjestimme noutajien metsästyskoe näytöksen Mourunginjärvellä. Henna, Tiina ja Raija ottivat tästä päävastuun. Aamulla Kaisa tutustutti tuomarit Ouluun ja iltapäivällä ajeli Kempeleen Juurusuolle, olimme valmiit esittelemään mitä teemme noutajien kokeissa.

Aamu oli sateinen. Juuri kun saimme autot parkkiin "Lyyli-myrsky" aloitti toiminnan ja hetken tuntui että koko järvi oli tulossa uimarannalle,

mutta sitten kuin ihmeen kaupalla pilvet väistyivät, kun kävelimme "koepaikalle" ja tytöt saivat hienon näytöksen aikaiseksi tuulisesta säästä huolimatta, tästä näytöksestä oma juttunsa tässä lehdessä. Tuomarit nauttivat näytöksestä ja olivat otettuja siitä että se heille järjestettiin. Näytöksen jälkeen suunniteltu picnic muuttui kahvitteletukseksi Juurussuon kylätalolla, koska Lyyli päätti että näytöksen jälkeen ansaitsisimme vesisadetta. Lämminhenkinen kahvitteletus ja ajatusten vaihto ihanasta rodustamme kruunasi ohjelman.

Lauantai-iltana tapasin tuomarimme näyttelypaikan läheisyydessä meren rannalla ravintola Nallikarissa ihastellen komeita vaahtopääaaltoja jotka illallisen edetessä näyttivät rauhoittuvan ja mereltäpäin, esiin tuli sininen taivas ja auringon säteet, näytti lupaavalta sunnuntaita ajatellen. Kävimme läpi näyttelysäännöt vielä kerran, englantilaisille tuomareille tuottaa hieman hankaluuksia käytäntö jossa jokainen koira saa kirjallisen arvostelun, siksi briiffaus tulee suorittaa ajan kanssa ja tarkasti. Ja puhuimmehan me muistakin asioista. Miellyttävä ilta päättyi taiteelliseen jälkiruokaan ja lähdimme valmistautumaan näyttelyaamuun.

Sunnuntaina oli näyttelypäivä. Aamu valkeni aurinkoisena, mikä edellisen päivän myrskyn jälkeen oli todella huojentavaa. Tämä päivä tuli olemaan palkinto tehdystä työstä. Kehät kasattiin nopeasti nurmikentälle ja toimintapisteet rakennettiin valmiiksi. Kanttiini oli myöskin käytettävissä. 129 sileäkarvaista noutajaa oli näyttelyyn ilmoitettu joten luvassa oli pitkä päivä. Näytteilleasettajia olimme iloksemme saaneet Suomen lisäksi Venäjältä, Ruotsista ja Norjasta. Tästä olin erittäin otettu.

Kehät alkoivat klo 10 ja finaalit lop-

puiivat klo 17 jälkeen. Kehän laidalla näimme muitakin kuin flattiharrastajia. Oululaisia aktiivisia koiraharrastajia ja muutamia leirintäaluetta majoittuneita kävivät tutustumassa tähän rotuumme ja tapahtumaan.

Pitkä mutta antoisa päivä meille kaikille. Aina harmittelee jälkepäin kun aika ei riittänyt ajatusten vaihtoon kaikkien kanssa. Kauniita koiria, iloisia ihmisiä, ajatustenvaihtoa. Sitä on flattitapahtuma parhaimmillaan. Olen aina ollut sitä mieltä että tämän rodun parissa on kiva toimia kun ilmapiiri on positiivinen oli tapahtuma mikä hyvänsä. Tätä mieltä olivat myös vierailijat tuomarimme jotka olivat positiivisesti yllättyneitä näyttelyssä esitettyjen koirien tasosta ja tyytyväisiä näyttelyn järjestelyihin. Ennenkaikkea heidän mieltään lämmitti näyttelyilmapiiri jonka kokivat erittäin miellyttäväksi. Tuomareiden ajatuksia myös tässä lehdessä lisää.

Kiitos

- Rotujärjestö luottamuksesta tähän tapahtumaan
- Aurinko =)
- Talkoolaisille jotka kasasivat ja purkivat näyttelyn, olen myös ylpeä ammattitaitoisista kehäsihteereistä jotka ammattitaitoisesti vetivät koko pitkän päivän läpi ja olivat meidän tuomareidemme tukena kehässä.
- Kirsi luetteloiden tulostamisesta ja Satu valokuvaamisesta.
- Tytöt Nou/Nome näytöksestä
- Kaisa
- Valerie ja Vivien, oli ilo viettää viikonloppu seurassanne ja käydä rakentavia ja mielenkiintoisia keskusteluja.

Lämmin kiitos kaikille teille jotka mahdollistitte tämän viikonloppun onnistumisen!!

Katja

Käännös: Kirsi Niskanen

Vivian Stucke

I would like to echo Val Orme's sentiments about the experience of judging at the Flatcoated Retriever Club specialty in Oulu, May 2015.

I was so grateful for the chance to judge the dogs at this prestigious show, and thank everyone concerned for the opportunity. We were both taken care of in superb fashion, from the moment we were met by Kaisa Kauppinen at the airport on Friday evening until she returned us there on Monday morning. The hospitality was amazing and everyone was so friendly and welcoming wherever we went.

The chance to see how the working ability tests are conducted was a real bonus on Saturday and reminded me how wonderful it is to see the dogs doing what they love best with great enthusiasm despite the difficult conditions. Thanks to all those who arranged and took part in this and I wish the dogs great success in future tests.

The show was a pleasure from start to finish. Our secretary and stewards made things easy especially for my first time judging under the Scandinavian system. Katja Korhonen apparently ordered the perfect weather, I need to know the secret! The dogs were universally good-natured and happy and I found the standard very high. For me the level of fitness of the dogs was impressive and showed in how well muscled they were and how well they moved. I am sure the number of exhibitors who train and work their dogs to track and hunt is part of this. Coats were also excellent and as long as the condition and texture was good I was not concerned with profusion. There was very little evidence of exaggeration in construction, many lovely heads and mostly dark eyes, although a few lost out on places where there were harder expressions because of lighter eye colour or rounder shape.

My winners all pleased me enormously and the final placings were very closely contested and some super bitches could have gone even further. I think the slow development and lasting qualities of the Flatcoat were really well demonstrated at this show. The fact that older dogs did so well under me is not in any way a reflection on the quality in the younger classes and I am sure that they will have their day soon. Good things are worth the wait.

Thanks to everybody for the friendliest and most satisfying experience, it was an honour to judge at your show.

- - -

Toistaisin Val Ormen tunnelmat Oulun "Flatcoated Retriever Club specialtyssa" Oulussa toukokuussa 2015.

Olin erittäin kiitollinen mahdollisuudesta arvostella koiria tässä arvovaltaisessa näyttelyssä, ja kiittäisin kaikkia tästä mahdollisuudesta. Meistä pidettiin huippuhyvää huolta heti siitä hetkestä lähtien kun Kaisa Kauppinen perjantai iltana tapasi meidät lentokentällä, aina siihen asti kun hän palautti meidät samaan paikkaan maanantaiaamuna. Vieraanvaraisuus oli mahtavaa ja kaikki olivat todella ystävällisiä ja toivottivat meidät tervetulleiksi mihin tahansa meimme.

Taipumuskoenäytös olivat iso bonus lauantaina ja muistuttivat siitä kuinka mahtavaa on nähdä koirien tekevän suurella innolla sitä mitä rakastavat haastavasta säästä huolimatta. Kiitos kaikille jotka järjestivät ja ottivat osaa

tähän, toivon koirille hyvää menestystä kokeisiin tulevaisuudessa.

Näyttely oli miellyttävä alusta loppuun. Sihteerimme ja toimitsijamme tekivät kaiken helpoksi erityisesti kun tämä oli minullekin ensimmäinen kerta Skandinaviassa tuomarina. Katja Korhonen ilmeisesti tilasi meille täydellisen sään, haluan ehdottomasti tietää salaisuuden tähän! Koirat olivat hyvinluonteisia ja iloisia, pidin tasoa erittäin korkeana. Koirien kuntotaso oli vaikuttavaa ja osoitti kuinka lihaksikkaita ja hyvin liikkuvia ne olivat. Olen varma tähän on osana usean näytteilleasettajan koiriensa treenaminen ja käyttäminen metsästyksessä. Turkit olivat myös loistavassa kunnossa ja niin kauan kun sen kunto ja laatu olivat hyvää en ollut huolissani sen runsaudesta. Oli hyvin vähän liioittelua, paljon kauniita pään muotoja ja pääasiassa tummia silmiä.

Joukossa tosin oli muutama joka menetti sijansa vaaleampien silmien värin tai niiden pyöreämmän muodon vuoksi.

Olin erittäin tyytyväinen kaikkiin voittajiini ja lopulliset sijoitukset olivat hyvin kiistanalaisia, jotkut mahtavat nartut olisivat voineet päästä vielä pidemmällekin. Mielestäni rodun hidas kehitys ja pysyvä laatu oli hyvin esillä tässä näyttelyssä. Se että vanhemmat koirat pärjäsivät paremmin arviotavanani ei ole millään tavalla peilaus nuorempien koirien luokkaan vaan olen varma että heilläkin on päivänsä vielä. Hyvät asiat ovat odottamisen arvoisia.

Kiitos kaikille ystävällisimmästä ja vakuuttavimmasta kokemuksesta, oli kunnia arvostella näyttelyssänne.

Valerie Orme

I was honoured to be asked to judge at this show and would like to take this opportunity to thank the club for inviting me. My co-judge and I were given a very warm welcome and the kindness and hospitality shown to us was exceptional. I would especially like to thank Kaisa Kauppinen for taking such good care of us and for making our stay such a pleasurable one. I particularly enjoyed the gundog demonstration that was organised for us on the Saturday and my thanks to the owners who worked their dogs in the cold, windy conditions. It was very interesting to watch and to compare with the way we work our dogs in England.

The show on Sunday was held in a lovely location and thankfully the weather was kind to us. After a stormy Saturday the sun came out and we had a pleasant day. It was a very well organised show with good

sized rings and a lovely friendly atmosphere. I found that the overall quality of the dogs I judged was very good. There were a few light eyes, although I made allowances for the sun shining on them, and some level bites which I will accept if the dog has all the other qualities required.

Temperaments were excellent and movement in the main was good with very few exceptions. There were some excellent dogs who only just missed out on a place I had a very enjoyable day judging and was very pleased with all my winners and especially my four best dogs who were lovely examples of the breed. It was also pleasing to see my Best dog go Best of Breed.

Once more I would like to thank the club for inviting me and also extend grateful thanks to my very efficient stewards and writers who were very supportive and helped to keep everything running smoothly for me on the day. Lastly I would like to thank the exhibitors, without whom there would be no show, for allowing me the opportunity of judging their dogs and for their politeness and sporting acceptance of my decisions. Thank you.

- - -

Olin otettu kun minut pyydettiin tuomariksi tähän näyttelyyn joten käytän tilaisuuden kiittääkseni kerhoa tästä kunniasta. Minut sekä tuomarikollegani otettiin hyvin lämpimästi vastaan ja meitä kohdeltiin poikkeuksellisen ystävällisesti ja vieraanvaraisesti. Erytiskitoksen tästä nautinnollisesta vierailusta antaisin Kaisa Kauppiselle joka piti meistä hyvää huolta.

Erytisesti nautin metsästyskoira esittelystä joka meille oli järjestetty lauantaina. Kiitokset omistajille jotka työskentelivät koiriensa kanssa kylmässä ja tuulisessa säässä. Oli mielenkiintoista seurata ja verrata miten koiran ohjaaminen on erilaista meillä Englannissa.

Sunnuntain näyttelypaikka oli kaunis ja onneksemme myös sää oli meille suotuisa. Myrskyisen lauantain jälkeen meillä oli mukava päivä auringon paisteessa. Näyttely oli hyvin järjestetty hyväkokoisine kehineen sekä ystävällisine ilmapiireineen. Arviotavien koirien laatu oli kaiken kaikkiaan erittäin hyvää. Joukossa oli joitakin vaaleita silmiä, tein tosin johtopäätöksen että aurinko sattui paistamaan niihin sekä muutama purentavirhe jonka hyväksyn jos koiralla on muut vaadittavat ominaisuudet.

Luonteet olivat loistavia ja liikkuminen muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta erittäin hyvää. Muutama loistava koira valitettavasti jäi sijoituksista. Päivä oli erittäin miellyttävä ja olin erittäin tyytyväinen kaikkiin voittajiini ja erityisesti neljä parasta koiraa olivat ihastuttavia esimerkkejä rodusta. Oli mukava nähdä että paras uros pääsi rodun parhaaksi.

Vielä kertaalleen haluaisin kiittää kerhoa kutsusta ja antaa kiitosta tehokkaille toimitsijoille ja kirjoittajille, jotka olivat hyvin avuliaita ja joiden ansiosta kaikki toimi moitteettomasti päivän aikana. Viimeisenä haluan kiittää kaikkia näyttelyyn osallistuneita, ilman heitä ei olisi näyttelyä, sain mahdollisuuden arvostella heidän koiriaan ja koin heidän suhtautuvan päätöksiini kohteliaasti. Kiitos.

Teksti: Tiina Pikkuaho
Kuva: Henna Mikkonen

Nome-näytös erikoisnäyttelyn tuomareille

Erikoisnäyttelyn tuomareille oli järjestetty taipari-/NOME-näytös, jossa oli tarkoitus esitellä kokonaisuudessaan suomalaisen taipumuskokeen kulku ja pari esimerkkiä suomalaisille NOME-kokeille tyypillisistä tehtävistä.

Vierainamme olivat Mrs. Valerie Orme ja Mrs. Vivian Stucke Iso-Britanniasta. Näytöksen järjestivät Raija Gärding, Henna Mikkonen ja Tiina Pikkuaho. ”Koekoirina” näytöksessä esiintyivät Hoppu ja Minttu, jotka oli valittu sillä kriteerillä, että ne eivät osallistuneet itse näyttelyyn ja edustivat hyvin taipari- ja avoimen luokan koiran tasoa.

Esityksessä halusimme painottaa parhaamme mukaan suomalaisilta koirilta meidän metsästysolosuhteissa, -muodoissa ja rodunomaisissa kokeissa vaadittavia asioita. Annoimme itsemme ymmärtää, että tuomarit olivat kovasti odottaneet pääsevänsä tutustumaan näihin asioihin.

Sään suhteen sattui tyypillinen suomalainen kesäpäivä eli oli kylmä, satoi vettä ja tuuli oli ajoittain voimakasta ja puuskittaista. Olimme Mourungin suolammella, se on tyypillinen soinen metsästysmaasto, joka sopisi hyvin taipumuskoeaastoksi. Ajatellen NOME-kokeita maasto oli ehkä hieman haastava suunnitella ylempien luokkien tehtäviä.

Taipumuskokeen tehtäviä suoritti Raijan vuodenikäinen uros Hoppu, joka suoritti kaikki sille asetetut tehtävät erinomaisesti. Sen verran taipumuskokeesta poikettiin, että venettä ei ollut käytettävissä, kaikissa tehtävissä ei käytetty riistaa ja ammuimme startterilla. Henna selosti vieraillemme, mitä tehtävissä halutaan nähdä ja miten koe toteutetaan ja millaisilla säännöillä.

Hoppu aloitti vesinoudolla laukauksella ja se kävi siltä helposti. Hoppu toi hausta nopeasti neljä damia ja näin ollen se päästettiin ”jäljelle”, joka oli tehty oikeaoppisesti kanilla, joka sujui niin ikään tyylikkäästi.

Näytöksen jälkeen tuomarit olivat sitä mieltä, että meidän taipumuskokeen tyypinen koe olisi hyvin toteutettavissa myös heillä päin. Taipumuskokeessa mitataan yksinkertaisella tavalla perusasioita, kuten riistan käsittelyä, laukauksen sietoa, sosiaalisuutta, uimahalua, riistaintoa, sekä noutahalua ja itseluottamusta, joita noutaja tarvitsee maasta riippumatta, eikä taipumuskokeessa vielä vaadita täydellistä suoritusta ja koiran hallintaa, joten se olisi helpommin suoritettavissa vähemmän koulutetulta koiralta. Englannissa vastaavaa koetta ei ole.

Tiinan Minttu esitti kaksoismarkkeerauksen linjaan pientä ojaa pitkin, sekä hakua poukaman vesialueen ylittäen. Tuomareille selostettiin tyypillisiä NOME-kokeen tehtäviä, sekä suomalaisessa metsästyksessä noutajilta vaadittavista ominaisuuksista.

Päivää jatkettiin kahvituksella ja keskustelulla kylätalolla. Keskustelua käytiin paljon siitä miten paikalliset kokeemme eroavat rodun alkuperämaan kokeista, sekä miten metsästyskulttuuri eroaa näissä maissa. Koirien metsästysominaisuuksista ja niiden säilyttämisestä olimme yhtä mieltä. Jatkossakin tämän tyyppisen pienen tapahtuman järjestäminen tuomarivieraille kannattaa laittaa harjintaan. Miksei voisi esitellä laajemminkin koekulttuuria ja ainakin juuri tuota muotovalion arvoon vaadittavan koetuloksen vaatimuksia.

Erikoisnäyttelyn tulokset

BIS1, ROP
BIS2, VSP

Jay-Jay's Handyman
Toffedreams Smile In Style

BIS1-pentu, ROP-pentu
BIS2-pentu, VSP-pentu

Ninjatähden Black Unique
Harvahampaan Mr Tennessee

BIS1-veteraani, ROP-veteraani
BIS2-veteraani, VSP-veteraani

Sniffens Time To Be Star
Flat Power Criminal Intent

BIS1-kasvattaja:
Kennel Celtair

BIS1-jälkeläisluokka:
Harvahampaan Do-Did-Done

BIS1 3-sukupolvea:
Sniffens Time To Be Star- Sniffens Lumitähti-
Huntstar Koh-i-Noor

BIS1-pari:

Jay-Jay's I love Rock'n Roll & Jay-Jay's Honeybee

BIS1-pari
Jay-Jay's I love Rock'n Roll & Jay-Jay's Honeybee

BIS1-ROP-pentu
Ninjatähden Black Unique

BIS2-VSP-pentu
Harvahampaan Mr Tennessee

BIS1-kasvattaja
Kennel Celtair

BIS1-jälkeläisluokka
Harvahampaan Do-Did-Done

BIS1-kolme sukupolvea
Sniffens Time To Be Star- Sniffens Lumitähti-
Huntstar Koh-i-Noor

kuvat (c) Satu Saarinen ja Piia Piiparinen

kuva (c) Lena Sundqvist

PU1 Jay-Jay's Handyman

kuva (c) Satu Saarinen

PU2 Flat Power Criminal Intent

kuva (c) Lena Sundqvist

PU3 Toffedreams Walla Walla racetrack

kuva (c) Satu Saarinen

PU4 Heilurihännän Cool For Sure

Urosten tulokset:

JAY-JAY'S HANDYMAN	VAL-ERI	VAK1	PU1	SA, ROP
FLAT POWER CRIMINAL INTENT	VET-ERI	VEK1	PU2	SA, VET VSP
TOFFEDREAMS WALLA WALLA RACETRACK	KÄY-ERI	KÄK1	PU3	SA, SERT
HEILURIHÄNNÄN COOL FOR SURE	JUN-ERI	JUK1	PU4	SA, VASERT

BUUMIN HARMLESS FOOL	NUO-ERI	NUK1	SA
BUUMIN DR FEELGOOD	AVO-ERI	AVK1	SA
HUNTSTARS GREAT MOGUL	JUN-ERI	JUK2	SA
BLACK MICA'S LESS IS MORE	NUO-ERI	NUK2	SA
CACI'S MOMENT OF MAGIC	AVO-ERI	AVK2	SA
HARVAHAMPAAN KEEP THE FAITH	KÄY-ERI	KÄK2	SA
FOWL REED'S BLACKPOOL	VAL-ERI	VAK2	SA
FLAT POWER HERCULE POIROT	VET-ERI	VEK2	SA
CELTAIR BECAUSE WE CAN	JUN-ERI	JUK3	SA
HARVAHAMPAAN KEEP THE CHANGE	AVO-ERI	AVK3	SA
ELVENPATH'S CAPTAIN APACHE	KÄY-ERI	KÄK3	SA
FLATKISS EXPLOSION EDISON	VAL-ERI	VAK3	SA
SNIFFENS DANISH DUCKLING	VET-ERI	VEK3	SA
HEILURIHÄNNÄN ROSCOMMON	JUN-ERI	JUK4	SA
SALASANA HARVEY WALLBANGER	AVO-ERI	AVK4	SA
HARVAHAMPAAN JUST MY LUCK	KÄY-ERI	KÄK4	SA
HARVAHAMPAAN ICKE SÅ FORT	VAL-ERI	VAK4	SA
CELTAIR ROUND AND ROUND	JUN-ERI		
SALASANA YANSA	JUN-ERI		
MEISTER JP COOL OTSO AALTO	JUN-ERI		
TOFFEDREAMS OH HAPPY DAY	JUN-ERI		
CELTAIR CUTTING CORNERS	AVO-ERI		
PYYMÄEN TUULVIIRI	KÄY-ERI		
NOANARKIN TAXIDEA TAXUS	KÄY-ERI		
FLATOUT FAMOUS	KÄY-ERI		
SNIFFENS SYSSRUSKA	VAL-ERI		
HARVAHAMPAAN GO AND GET IT	VAL-ERI		
TOFFEDREAMS PAPAZZI	VAL-ERI		
HEILURIHÄNNÄN RANGER PEAK	VAL-ERI		
SNIFFENS STAR OF PARONIS	VAL-ERI		
ALMANZA BARBOUR GOODIEBAG	VAL-ERI		
RAVENCRAIG EXPLORER	VAL-ERI		
SNIFFENS ALPPIEN LAKEA JÄÄ	JUN-EH		
HEILURIHÄNNÄN KILKENNY	JUN-EH		
FLATHAM'S FINN HÄÄJM	JUN-EH		
FLATOUT GOOGLE PLAY	JUN-EH		
SKÖNHETS MIDSOMMAR PRÄSTKRAGE	JUN-EH		
TOFFEDREAMS HIT THE LIGHTS	AVO-EH		
TOFFEDREAMS UNSTOPPABLE	AVO-EH		
MORRINI PARDLE PATH	KÄY-EH		
REGALE RAZZA REMINGTON	KÄY-EH		

Narttujen tulokset:

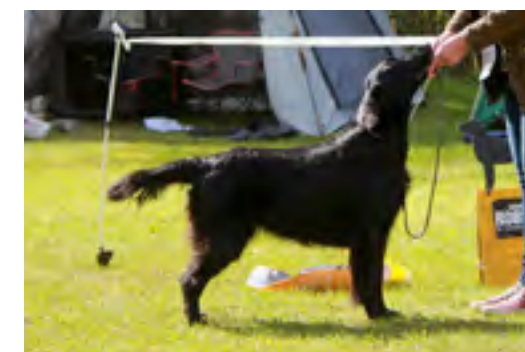
TOFFEDREAMS SMILE IN STYLE	VAL-ERI	VAK1	PN1	SA, VSP, SERT
SNIFFENS TIME TO BE STAR	VET-ERI	VEK1	PN2	SA, VET ROP
SNIFFENS WIND OF FOREST	VET-ERI	VEK2	PN3	SA
FLATKISS GUILTY INTENT	KÄY-ERI	KÄK1	PN4	SA, VASERT
BLACK MICA'S LADY OF THE LAKE	JUN-ERI	JUK1	SA	
HARVAHAMPAAN LIKE A HURRICANE	NUO-ERI	NUK1	SA	
EVALAIZ KASSANDRA	AVO-ERI	AVK1	SA	
CELTAIR PIECE OF ME	JUN-ERI	JUK2	SA	
HUNTSTARS KOH-I-NOOR	NUO-ERI	NUK2	SA	
HARVAHAMPAAN KEEP YOUR STYLE	AVO-ERI	AVK2	SA	
SALASANA LOUISIANA LULLABY	KÄY-ERI	KÄK2	SA	
SNIFFENS STAR OF CHARA	VAL-ERI	VAK2	SA	
HEILURIHÄNNÄN COOL AND CLEVER	JUN-ERI	JUK3	SA	
NITAMUKSEN ADA	NUO-ERI	NUK3	SA	
SNIFFENS STAR OF ARAE	AVO-ERI	AVK3	SA	
FILURIN FINK	KÄY-ERI	KÄK3	SA	
FLAT POWER NOBLE GEM	VAL-ERI	VAK3	SA	
TOFFEDREAMS DREAMTEAM	VET-ERI	VEK3	SA	
HUNTSTARS NUR-AL-AIN	JUN-ERI	JUK4	SA	
ZEBULONS JOY	NUO-ERI	NUK4	SA	
CUIVIENEN BACK WHERE I BELONG	AVO-ERI	AVK4	SA	
EMKRISTINA'S INGA SKUR	KÄY-ERI	KÄK4	SA	
JAY-JAY'S HONEYBEE	VAL-ERI	VAK4	SA	
BOLTILTORPS QUITE A LADY	VET-ERI	VEK4	SA	
O'FLANAGAN STRACCIATELLA	JUN-ERI			
ALLIKON TULINEN LEMPI	JUN-ERI			
HUNTSTARS TIFFANY	JUN-ERI			
CELTAIR ANYTHING GOES	JUN-ERI			
CELTAIR STORYTIME	JUN-ERI			
COMICS KEEP ON THE SUNNY SIDE	JUN-ERI			
SKÖNHETS MIDSOMMAR NATTVIOL	JUN-ERI			
BLACK MICA'S LEAVE A WHISPER	JUN-ERI	SA		
HEILURIHÄNNÄN MAYO	JUN-ERI			
BUUMIN HANGOVER	NUO-ERI	SALASANA WITCHINTHEBITCH	VAL-ERI	
DORIS	NUO-ERI	SNIFFENS LUMITÄHTI	VAL-ERI	
BUUMIN SWEET CHILD O MINE	AVO-ERI	SA	EMKRISTINA'S BARK AT THEMOON	
METSÄVIRNAN TUNTURIHAUKKA	AVO-ERI		EMKRISTINA'S CANTE ELAQUA	
TOFFEDREAMS LEADING LADY	AVO-ERI		SKÖNHETS HÖSTLYCKA	
ALTAFLATS PLAYTIME	AVO-ERI		HARVAHAMPAAN DO-DID-DONE	
EMKRISTINA'S INGER TORE	AVO-ERI		FLATOUT GOOGLE MAIL	
JAY-JAY'S ICE PRINCESS	AVO-ERI		BUUMIN IN THE AIR	
PIKESTAR'S EDDA	AVO-ERI		BUUMIN IN A NUTSHELL	
JAY-JAY'S I LOVE ROCK'N ROLL	KÄY-ERI	SA	BUUMIN ICE PRINCESS	
BUUMIN BLACK BETTY	KÄY-ERI	SA		
ELVENPATH'S CAT BALLOU	KÄY-ERI			
SNIFFENS SYYSTUULI	KÄY-ERI			
MICAWBERS MISS EMMIS	KÄY-ERI	FILURIN BOOM SHAKALAKA	JUN-EH	
COMICS BLUE REPLICA	KÄY-ERI	TOFFEDREAMS FIX THE WORLD	AVO-EH	
WALKUP'S HARD HEADED WOMAN	KÄY-ERI	TOFFEDREAMS SAHARA	AVO-EH	
HEILURIHÄNNÄN WOOD ANEMONE	VAL-ERI	SILESTON PARTITUURI	VET-EH	
HEILURIHÄNNÄN WOOD TAR	VAL-ERI	FLATTS NIKKIS BECKY	VET-EH	
HEILURIHÄNNÄN TEXAS ROSE	VAL-ERI	HUNTSTARS HEART OF ETERNITY	JUN-H	
METSÄVIRNAN KENTUCKIAN WIND	VAL-ERI	FLATOUT FABULOUS	KÄY-EVA	

PN1 Toffedreams Smile in Style

PN2 Sniffens Time to be Star

PN3 Sniffens Wind Of Forest

PN4 Flatkiss Guilty Intent

kuva (c) Raija Gärding

Erikoisnäyttelyssä jaetut kiertopalkinnot:

Heilurihännän kennelin kiertopalkinto (rotunsa parhaalle koiralle):
 Fusstail's kennelin kiertopalkinto (rotunsa parhaalle veteraanille):
 Hestian Malja (rotunsa parhaalle pennulle):
 Tatun Tuoppi (vanhimmalle erinomaisella palkitulle suom koiralle):
 Sniffens Star of Paronis -kiertopalkinto (parhaalle urokselle):
 Sniffens-kennelin kiertopalkinto (parhaalle nartulle):
 Saltwater kennelin kiertopalkinto (parhaalle suom.käyttökoiralle):
 Bently's Prize (lupaavimmalle nuorelle koiralle):
 Silvia's Prize (vähintään AVO-2 tulos ja EH):
 Ada's Trophy (ERI.IIä palkittu paras maksanvärinen):

Jay-Jay's Handyman
 Sniffens Time To Be Star
 Ninjatähden Black Unique
 Emkristina's Bark At Moon
 Jay-Jay's Handyman
 Toffedreams Smile In Style
 Toffedreams Walla Walla Racetrack
 Harvahampaan Like a Hurricane
 Toffedreams Walla Walla Racetrack
 Toffedreams Walla Walla Racetrack

MUUTOS KANSAINVÄLISEN VALION SÄÄNTÖÖN

Kansainvälinen koiranjalostusliitto eli FCI on tehnyt muutoksen kansainvälisen valionarvon sääntöön koiran sukutaulun osalta. Muutos tehtiin FCI:n yleiskokouksessa Milanossa kesäkuussa.

Jotta koira voi kilpailla kansainvälisistä sertifikaateista CACIBeista ja CACITeista ja kansainvälisestä valionarvosta, täytyy koiran rodun olla FCI:n hyväksymä. Lisäksi koira pitää olla rekisteröity FCI:n hyväksymään rekisteriin ja sillä pitää olla täysi sukutaulu vähintään kolmelta sukupolvelta.

Kansainvälisen valionarvon sääntöön tehty muutos koskee koiran sukutaulussa olevia koiria. Uuden säännön mukaan FCI:n sertifikaateista ja kansainvälisestä valionarvosta voi kilpailla myös koira, jonka sukutaulussa on liitännäisrekistereissä, esimerkiksi Suomen EJ- tai ER-rekisterissä, olevia koiria.

Uuden säännön mukaan Suomessa rekisteröityjen noutajien, spanieleiden ja vesikoirien osalta Suomen muotovalion arvoon riittävä koetulos riittää myös C.I.B-arvoon eli kansainvälisen muotovalion arvoon.

Vastaava sääntö tuli voimaan myös muissa Pohjoismaissa eli kansainvälisen muotovalion arvoon riittää sielläkin kyseisen maan muotovalion arvoon riittävä koetulos.

Lisätietoja: www.kennelliitto.fi

Teksti: Veera Jääskeläinen
 Kuvat: Marianne Forsell

Toko SM 2015

Ensimmäisen kerran olin mukana TOKO:n SM-kisoissa vuonna 2013. Piki (C.I.B* FI & EE MVA FI TVA Fowl Reed's Blackpool) oli tuolloin valioitunut aikaisemmin samana vuonna ja silloin lähdimme lähinnä katsomaan, minkälaista olisi kisata Suomen huippuja vastaan. Kokemusta kertyi rutkasti ja tänä vuonna sitä sitten vähän tiesin jo mitä odottaa.

Ensin jännitettiin, että päästiinkö me mukaan ollenkaan, koska yksilökokeeseen mahtui mukaan vain 100 koirakkoa. Tänä vuonna mukaan päästäkseen koiran piti olla sijoittunut edellisen vuoden SM-kisoissa kolmen parhaan joukkoon tai olla TVA/TK4 + kaksi ykköstulosta edellisen vuoden SM-kisojen jälkeen tai yksi ykköstulos ja sijoitus maajoukkue karsinnoista. Mukaan mahtui tämän perusteella 95 koirakkoa, joiden mukana me olimme.

Ihan rehellisesti puhuen en ole tänä vuonna hirmuisesti Pikin kanssa tree-

nannut, lähinnä mielenvirkistykseksi vain. Kahden vuoden aikana erikoisvoittajaluokan liikkeet ovat tulleet sille varsin tutuiksi ja se varmasti osaisi liikkeet vaikka unissaan. :) Viikkoa ennen SM-kisoja kävimme korkkaamassa tämän vuoden koekauden, ja tämäkin koe oli Pikille lähinnä sen takia, että nuorempi koirani sairastui, eikä se päässyt starttaamaan. Kokeen alussa vire oli todella alhaalla, mutta tsemppattiin kyllä paremmaksi kohti kokeen loppua. Kaikista liikkeistä pisteitä, mutta tuloksena vain EVL2 251,50 pistettä. (1-tuloksen raja 256 pistettä) Ohjaajakin kyllä vähän kämmäili ja tiputti mm. tunnistusnoutokapulan kädestään ja 10 pisteen liikkeestä olisi riittänyt 1-tulokseen), mutta turha jossitella.

SM-kisat järjestettiin tänä vuonna Tampereella Teiskon raviradalla. Koe pohjana oli nurmi ja EVL:ssä oli kaikkiaan viisi eri kehää, joissa liikkeitä

suoritettiin. Kehässä 1 oli ruutu (lähettäminen määrätulle paikalle, maahanmeno ja luoksetulo) ja luoksetulo (luoksetulo, seisominen ja maahanmeno). Kehässä numero 2 oli ohjattu noutaminen ja kauko-ohjaus. Kehässä 3 oli tunnistusnouto ja zeta (seisominen, istuminen ja maahanmeno seuraamisen yhteydessä). Kehässä neljä oli seuraaminen ja hyppynouto (metalliesineen noutaminen esteen yli hypäten). Viidennessä kehässä olikin sitten paikallaolot, paikallamakuu 4 minuuttia häiritynä ja paikallaistuminen 2 minuuttia. Lisäksi raviradan keskellä oli kaikkien muiden luokkien kehät yhtä aikaa pyörimässä, joten häiriötä ei ainakaan puuttunut.

Piki aloitti kokeen ihan hyvin ja oli ensimmäinen, jonkun muun rotuinen kuin bordercollie, joka löysi ruudun ja sai siitä vielä pisteitä. Luoksetulossa se oli varsin löysä ja pysäytykset valuiivat, mutta ihan kohtalainen suoritus. Seuraavaa kehää odoteltiin

hetken aikaa ja koitin nostattaa meidän alhaista virettä, siinä kuitenkin onnistumatta.

Kakkoskehässä ohjattu ihan ok, mutta meidän vahvin liike, kaukot, sitten ihan päin prinkkalaa. Kauko-ohjauksessa oli käytössä valotaulu, joka näytti missä asennossa koiran pitää olla. Tämä oli minulle ihan uusi tuttavuus ja tuntui, että juuri kun olit saanut edellisen vaihdon tehtyä, piti tehdä jo seuraava. Pikin alhainen vire ei auttanut asiaa yhtään ja taisin joutua muutaman lisäkäskenkin antamaan. Pisteitä tuli liikkeestä, mutta olin kyllä kaikkea muuta kuin tyytyväinen.

Kolmannessa kehässä tunnariissa sählättiin jotain, eikä pisteitä tainnutulla paljoakaan. Zetassa teki vireeseen nähden ihan kivat vaihdot, mutta tuomari ei arvostanut, eikä siitäkään montaa pistettä saatu kasaan.

Neloskehään mennessä kaikki keinot käytössä, jotta olisin saanut vireen nostettua, mutta ei.. Suunta vaan alaspäin. Aivan karkea tunne, kun tuntuu, että koira ei nauti tekemisestä yhtään vaan päinvastoin. Pikin mielestä parasta oli tulla pois kehästä. Silloin se oli aina yhtä iloinen, kun aina ennenkin. :D No, seuraamisesta ja metallista molemmista sääli vitokset, paljon ei jäänyt jälkipolville muuta kerrottavaa.

Paikallaoloissa pelkäsin hullunlailla, ettei Piki jaksakaan istua ja nollaa liikkeen menemällä maahan. Onneksi ollaan kuitenkin tehty kovasti töitä sen eteen, että silloin kun istutaan niin istutaan sitten niin kauan kuin toisin määrätään. Piki istui kiltisti ja tästä liikkeestä ihan ok pisteet. Paikallamakuussa oli ilmeisesti pikkasen nuuskutellut ja ylös nousuun lisäkäskenä, niin pisteet jäivät siitä liikkeestä alhaisiksi.

Yhteenvetona – kaikista liikkeistä pisteitä, mutta ei todellakaan parasta Pikiä. Tuloksena EVL3. Nousujohtainen tulostaso kuitenkin SM-kisoissa. Tapahtumana erittäin mukava kokemus ja ennen kaikkea itselleni hyvää harjoitusta. Siinä mielessä Piki on erittäin helppo kisakoira, että sitä

ei kiinnosta, mitä ympärillä tapahtuu vaan se keskittyy työntekemiseen. Ehkä seuraavan koiran kanssa ovat nämä kovemmat kisat tähtäimessä. Rotua en kuitenkaan vaihda, vaikka ne bortsut hallitsevatkin lajia.

Näin lisäyksenä vielä täytyy kuitenkin muistaa, että Piki on ensimmäinen koirani koskaan ja sen kanssa tavoitteena ei ollut koskaan edes startata SM-kisoissa. Perusasiat on tehty vähän sinne päin ja niiden kanssa painitaan edelleen. Tekemällä oppii ja onnistuu. Unelmia ja tavoitteita täytyy olla, jotta voi edetä ja jaksaa treenata.

Ensi vuonna SM-kisoissa onkin uudet kuviot, kun säännöt muuttuvat. Meillä on ensi vuoden SM-kisoja ajatellen plakkarissa 2x EVL1-tulos, joten voipi olla, että ensi vuonnakin nämä karkeat kutsuvat. Toivottavasti saadaan flateille oma joukkue kasaan. ☺

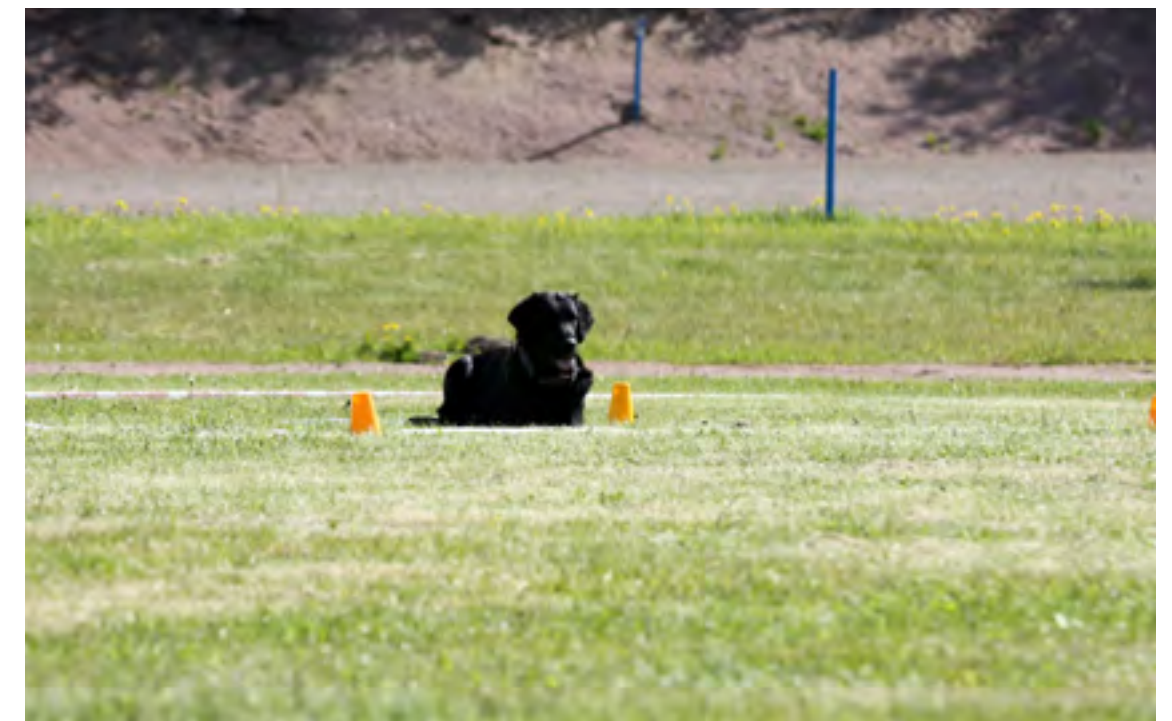
Treeni-intoa toivottaen,

Veera & Piki

P.S.

Suomen Noutajakoiraajärjestön TOKO-mestaruudessa Suomen Sileäkarvaiset Noutajat Ry:n 1-joukkue pokasi kultaa! Pikin kanssa henkilökohtaisessa mestaruudessa hopeaa.

Yhdistykselle kiitos sponsoroinnista!

Flattijoukkueet SNJ:n Toko-mestaruuksissa Pieksämäki 09.07.2015

SNJ:n tokomestaruuksien joukkuetulokset:

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry 1-joukkue **KULTAA!**

ALO1 Harvahampaan Laughing Wind & Johanna Af Hällström
 ALO1 Engsboda Something Special & Minsu Rauramo
 AVO2 Emkristina's Ingerborg & Veera Veera Jääskeläinen
 EVL2 Flatkiss Guilty Intent & Marianne Forsell
 EVL1 Fowl Reed's Blackpool & Veera Jääskeläinen

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry 2-joukkue

ALO0 Flatout Google Play & Riikka Hinkkanen
 AVO3 Flatout Fast & Camilla Peura
 ALO1 KP Flatout Flossy & Camilla Peura
 VOI3 Flatout Fabulous & Camilla Peura
 EVL3 Filurin Viski-Vihtori & Laura Petelius

Flattijoukkueella agilityn SM-kisoissa

Agilityn SM-kilpailut pidettiin tänä vuonna Oulussa. Näin oululaisena flatti- ja agilityharrastajana, oli minulle itsestään selvää, että rotujoukkuehan me kasataan edustamaan SM-joukkuekilpailuun.

Kiinnostuneita kysellessä kävi ilmi, että vaikka flattien kanssa agilitya harrastellaankin, on kolmosluokassa kilpailevien koirien määrä hyvin vähäinen. Flatti on agilitykoiraksi isoimmasta päästä. Maxi-luokassa tyypillisimmät kilpakumppanit bordcolliet, australian kelpiet ja belgianpaimenkoirat ovat huomattavasti kevytrakenteisempia kuin flatti, joten menestyminen kolmosluokassa vaatii koiralta muutakin kuin nopeutta. Sen on oltava ketterä ja kyttävä hallitsemaan vartalonsa hyvin, jotta se kykenee voittamaan kaaroksissa sen mitä nopeudessa häviää. Toisaalta iso koira laukkaa isolla askeleella ja saattaa olla suoralla nopeampi jo pidemmän askeleensa ansiosta. Tästä puolestaan aiheutuu ongelmia kontaktiesteillä, joissa pakollinen kosketuspinta on kaiken kokoisille koirille yhtä suuri. Tai pieni näin flatin kannalta katsottuna. Isompaa askelta on hankalampi sovitaa kosketusalueelle ja tämän takia koirille joudutaan opettamaan erilaisia kommervinkkejä, joille varmistetaan kontaktialueelle osuminen.

Pystyin kuitenkin luottamaan oululaisiin joukkueasiassakin. Meillä on täällä paljon koiriensa kanssa aktiivisesti harrastavia flatti-ihmisiä ja noita tarvittavia kolmosluokan koiriakin löytyi juuri etsitty määrä ihan kotinurkilta. Oman koirani lisäksi lupauduin ohjastamaan Pärssisen Pirittan Helleviä (Flutterhaft Du Och Jag). Toiselle starttipaikalle lupautuivat Sini Siekinen ja jo 10-vuotias Becksu (Flatts Nikkis Becky). Becksu on edelleen huippukunnossa ja ikä ei paina. Kolmannelle starttipaikalle innostimme

Terhi Pihlajakosken ja syksyllä 8 -vuotta täyttävän Saran (Allt Om Fourwheel Drive). Joukkueen ankkuripaikalle sijoitettiin minun Oodi (Flathounds Expect Fire).

SM-joukkuekilpailu on massiivinen tapahtuma, jossa yhden päivänä aikana starttaa kolmessa eri sākäluokassa lukuisia joukkueita. Aloitimme Hellevin kanssa joukkueemme

suorituksen muiden joukkueiden ykköskoirakoiden kanssa. Pienestä jännityksestä johtuen radalta napsahiti jokunen virhe, osa ohjaajan ja osa koiran piikkiin, mutta joukkuekisassa tärkeintä on alkuun saada edes tulos. Joukkue saa kokonaistuloksen mikäli kolme koirakkoa suorittaa radan hyväksytysti. Agility on nopeatempoinen laji, jossa yksi suoritus kestää alle minuutin ja radalla mennään täysiä. Virhe siis syntyy helposti ja yhtä nopeasti koira suorittaa väärän esteen, jolloin tulos on hylätty. Kakkoskoirakkona startannut Becksu oli varsin vallattomalla tuulella ja hieman ennen loppusuoraa päätti irtaantua ohjaajastaan hieman enemmän ja hypätä radalla olleen putken yli poikittain. Tämä ei ole sääntöjen mukaista, joten Becksulle tulokseksi HYL. Päivän edetessä kolmantena starttivuorossa olivat Terhi ja Sara, jotka olivat pakkoraon edessä. Radalta olisi saatava tulos, jotta joukkue pysyisi kiinni kokonaistuloksessa. Pahaksi onneksi A-esteen jälkeinen hankala kohta, johon moni muu oli jo aiemmin sortunut, koitui myös Sara kohtaloksi, kun se ajautui hypyn väärälle puolelle ja suoritti sen väärään suuntaan. Näin joukkueemme oli ulkona kokonaiskilpailusta. Ankkurikoirat starttaavat käännetyssä lähtöjärjestyksessä, joten olimme Oodin kanssa alkupäässä muiden jo hylättyjen joukkueiden ankkureiden kanssa. Meille ei ollut enää tuloksella merkitystä, mutta seuraavan päivän

kuva (c) Sari Eskelinen

yksilökilpailua varten halusin tehdä radan hyvällä fiiliksellä, joten täysillä alusta loppuun! Oodi on ollut varma estesuorittaja, mutta jostain syystä se ei koko kisaviikonlopun aikana keskittynyt tekemiseen pujottelussa niin paljon, että olisi malttanut aloittaa pujottelun oikein. Tämän korjaaminen johti Oodinkin lopulta hylkyyn, mutta sitten oli hyvä antaa koiran edetä loppuradan rennosti.

Vaikka agilityssa tuntuu rotukirjo vuosien varrella kadonneen, on SM-kilpailut sellainen paikka, jossa variaatiota on edelleen nähtävissä. Noutajista flattien lisäksi radoilla näkyi tollereita ja labradoreja. Mukava, että monipuolisia flatteja saatiin pitkästä aikaa joukkue edustamaan, vaikka tuloksella ei nyt juhlittukaan. Jokaisella katsojalle varmasti kuitenkin välittyi flattien iloinen tapa nauttia omasta suoritusvuorostaan. Sen verran lujaa Hellevikin radalla päästeli, että täytyy sen verran vielä hehkuttaa. Flattia moni rodun harrastaja pitää hitaahkona koirana, mutta kun flatilla on terve kroppa ja motivaatio kunnossa, se voi peitota ajassa myös lajin valtarotuja. Flatti on pääsääntöisesti melko kuuliainen ohjattava ja sen kanssa yleensä voi kisauran aloittaa nopeastikin koiran kyllä suorittaessa ohjaajan osoittamat esteet. Kun alusta asti opetuksessa panostaa varmaan, itsenäiseen estesuorittamiseen, on flatistakin saatavissa paljon irti agilityradalla.

Juhannuksen viettoa Mejän merkeissä

Kesällä 2014 heitettiin ilmoille ajatus juhannusmejästä Pudasjärvellä Elisa Pietarilan ja Pasi Vähäkuopuksen kesämökillä. Samassa paikassa on ennenkin mejäilty juhannuksena, joten tiesimme, että puitteet kokeelle olisivat hienot. Allekirjoittanut lupautui tietenkin heti sihteeriksi, ja Pasi-Matti Paakkola vastaavaksi koetoimitsijaksi. Kun Ville Porthan vielä lupautui ylituomariksi, oli koe jo kasassa, vain järjestävä yhdistys puuttui. Suomen sileäkarvaiset noutajat ry. viilkutti mielellään kokeelle vihreää valoa, joten kesän 2015 juhannussuunnitelmat oli saman tien lyöty lukkoon.

Koetta valmisteltiin tehokkaasti pitkin kevättä ja alkukesää. Maastovastava Pasi Vähäkuopus oli tutkinut kotimetsiään ja valinnut niistä sopivat ja hyvät jälkimaastot. Paikallisuus näkyi myös ruokapöydässä, sillä emäntä Elisa Pietarila oli loihittanut mainiot ateriat käyttäen ruuissa mm. paikallista riistaa ja sienä. Eriytyisen hieno hetki kokeessa oli lauantai-illan ruokailu mökin terassilla juhannuspäivän ilta-auringon paistaessa järveltä kaikkien nauttiessa hyvästä ruuasta ja seurasta.

Kokeeseen osallistui yhteensä yhdeksän koiraa, joista yksi avoimessa luokassa ja kahdeksan voittajassa. Reipas mejä-tuomarimme Mikko Taipaleenmäki lupasi tulla osa-aikaiseksi tuomariksi ja hän ottikin arvosteltavakseen neljä koiraa Ville Porthanin toimiessa ylituomarina. Näin saimme kaikki kokeeseen ilmoittau-

tuneet koirat mukaan. Kahden sileäkarvaisen noutajan lisäksi kokeessa oli muitakin noutajia, spanieleita, mäyräkoira ja yksi terrierikin. Rotukirjo oli siis laaja.

Kokeeseen osallistui siis kaksi sileäkarvaista noutajaa, Elisa Pietarilan ja Pasi Vähäkuopuksen narttu Comics Blue Replica eli Oma ja Mira Kakon omistama uros Dantaran Cosmopolitan eli Indy, jonka kokeessa ohjasi Markus Kakko. Kumpikin saavutti VOI 2 –tuloksen pisteillä 30, joten flattien taso oli tasainen. Näistä kahdesta tuomari Ville Porthan sijoitti Indyn kokeen parhaimmaksi flatiksi. Kokeessa leivottiin myös yksi jälkivalio. Ruotsalainen Agnetha Medeströmin ja Patrik Larssonin omistama Ibu Rondeus Notable Narrator eli Nero sai hienot pisteet 48 ja VOI 1 –tuloksen, joten he matkasivat onnellisina kotiinsa Luulajaan Suomen jälkivalio –titteli taskuunsa.

Koetta olivat sponsoroimassa seuraavat paikalliset yritykset: Rautia Pudasjärvi, K-Supermarket Pudasjärvi, Neste Pudasjärvi, M-Tavaratalo Pudasjärvi sekä S-Market Pudasjärvi. Yhdistyksemme lausuu suuret kiitokset lahjoitetuista palkinnoista sekä tarvikkeista. Kaikki osallistujat saivat kotiin viemisiä, vähintään herkkuja koepäivän päätähdille eli jäljestäjille. Koe oli niin kiva ja erinomainen tapa viettää juhannusta, että ehkäpä jatkossakin kokoonnumme vielä viettämään keskikesän juhlaa Pudasjärvelle mejän merkeissä.

Kuvissa henkilöt ja koirat vasemmalta oikealle: Markus Kakko ja Dantaran Cosmopolitan "Indy" (om. Mira Kakko), keskellä ylituomari Ville Porthan sekä Elisa Pietarila ja Comics Blue Replica "Oma" (om. Elisa Pietarila ja Pasi Vähäkuopus).

Mejä-koe Marttilassa

MEJÄ-tmK järjesti Marttilassa 25.6.2015 metsästyskoirien jäljestämiskokeen iltakokeena. Tuomareina toimivat Taina Ketola sekä Mikko Ahti. Vastaavana koetoimitsijana oli Mari Mamia ja sihteerinä Miia Koski. Maastomestaroinnin Marttilassa hoitivat Pentti ja Marianne Mamia. Ensi vuonna samoissa maisemissa järjestetään puolestaan Flattien mejä-mestaruus 7.8.2016.

AVO - koirat				
Koira	No	Palk	Pist	
sileäkarvainen noutaja, uros Akke von der Thörhöhe "Vesper" Mamia Mari	FI41216/13	13	2	32
sileäkarvainen noutaja, narttu Peppermint Titani Adri Mel "Pulmu" Mamia Mari ja Saara Marko	FI16867/14	12	3	27
labradorinnoutaja, uros Flin Bonemias Grönan Kajja ja Karl	FI23987/13	15	2	30
labradorinnoutaja, narttu Lady's Crew Beg Your Pardon Aijaervi Satu	FI27918/13	14	0	0

VOI - koirat				
Koira	No	Palk	Pist	
sileäkarvainen noutaja, narttu Fi JVA Sniffens Syysaurinko "Nelly" Numminen Anu	FI55435/15	3	0	0
labradorinnoutaja, narttu Halolan Freest Koski Miia	FI94502/08	2	2	31
koikerhondja, narttu Ellen's Elina Lemon Pie "Onnel" Mamia Marianne	FI13362/14	4	1	42

kuva (c) Flattiviestin kuvapankki
kuva ei liity ko. tapahtumaan

Teksti: Jari Hartikainen

Flattien WT-mestaruus 2015

Surkeejärvellä 23.07.2015

Allekirjoittanut toimi kyseissä kokeessa vastaavana koetoimitsijana, joten teksti on kirjoitettu siitä näkökulmasta.

Surkeen maastot ovat erinomaiset noutajien WT-kokeen järjestämiselle, ja siksi alueelle oli suhteellisen vaivaton suunnitella koirien koulutustasoa mittaavat rastit. Rastien suunnittelu vaatii aina yhteistyötä sekä suunnitteluporukan että tuomareiden välillä. Tälläkin kertaa tämä sujui helposti, ja saimme suunniteltua kokeeseen neljä hyvin toimivaa rastia.

Itse koepäivä oli mukava, eikä suurempia kummelluksia syntynyt. Rasteilla nähtiin kaikissa luokissa erinomaisia, ja toki myös epäonnistuneita, suorituksia. Päivän aikana oli havaittavissa, että niihin omiin, tai koiran, epäonnistumisiin osattiin suhtautua juuri sopivasti. Tämä tarkoittaa pientä pettymystä, mikä tietysti kuuluu asiaan, mutta myös uskoa oman koiran osaamiseen. Luotto omaan koiraan on nimenomaan se asia, joka vie koiraa eteenpäin. Epäonnistumisista voi ja pitää ottaa opiksi, mutta ne eivät saa lannistaa.

Mukavan päivän päätteeksi saimme koirien paremmuusjärjestyksen selväksi, mikä kuuluu tämän koemuodon luonteeseen. Onnittelut kaikille onnistujille ja varsinkin tämän vuotiselle Suomen sileäkarvaisten noutajien WT-mestarille.

Jari Hartikainen

Flattien WT-mestari 2015

Taka-Tapiolan Manta
om./ohj. Tapio Takala

WT-finaali Tapio Takala & Taka-Tapiolan Manta sekä finaalin tuomarit Mika Lappalainen ja Matti Tenhunen

Kesäleirin yhteydessä järjestetyn WT-kokeen sijoittuneet

Tuomarit: Mika Lappalainen ja Matti Tenhunen

ALO

1. sija
sku Buumin Hitch-Hiker
FI46527/13, s. 26.7.2013
i: FI MVA FI JVA Eternal Fire Tsaikovsky
e: FI MVA Buumin Firefox
kasv. Henna Tuononen, Joensuu
om.&ohj. Ilpo Sarkkinen, Joensuu

2. sija
sku Blackpicks Hurricane
FI24755/13, s. 22.3.2013
i: Batzi's Knock Out
e: Allt Om Turbulence
kasv. Tuula Rajala, 14500 Iittala
om. Kari Halla-Aho & Pirjo Tahvola, Muurasjärvi,
ohj. Kari Halla-Aho

3. sija
sku Mingus Umbra Fida
FI27436/14, s. 17.4.2013
i: Flatgold's Breaking The Rules Riley
e: Hilaria Umbra Fida
kasv. Anke Wolf, Saksa
om.&ohj. Johanna Rotko & Tiina Pikkuaho, Lehmo

AVO

1. sija
skn Taka-Tapiolan Manta
FI25900/13, s. 4.4.2013
i: Filurin Fellow
e: FI KVA Taka-Tapiolan Kata
kasv. Tapio Takala, Mänttä
om.&ohj. Tapio Takala, Mänttä

2. sija
lbn Metsäsuharin Metsänpiika
FI31886/13, s. 2.5.2013
i: Wellspring Ilias
e: FI KVA Demon Eye's Freewill
kasv. Mari Koivisto, Lohja
om.&ohj. Kari Hartman, Salo

3. sija
lbu TK1 TK2 Misty Bay's Ibracadabra
FI14206/13, s. 2.1.2013
i: FI KVA Rushbrigg Norton
e: FI KVA EE KVA Mehtälammen Dixie
kasv. Pekka Tuomi, Orimattila
om. Tommy Lindström & Pamela Ekström, Tesjoki,
ohj. Tommy Lindström

(Kuvassa Janne Järvinen vastaanottamassa palkintoa Tapio Takalan puolesta)

VOI

1. sija
lbn FI KVA Demon Eye's Freewill
FI19174/10, s. 2.2.2010
i: Streamlight's Fox Mulder
e: FI KVA Eagle Owl's Hersilia
kasv. Pekka Uusimäki, Järvenpää
om.&ohj. Mari Koivisto, Lohja

2. sija
lbu Grassduck's Red Flash
FI17522/12, s. 25.1.2012
i: Lakedown Diawl Bach
e: FI KVA Bävermarkens Kantele
kasv. Tore Vuorio, Lahti
om.&ohj. Teijo Kostian, Niittylahti

3. sija
knu FI KVA Weljesten Geronimo Au
FIN41420/08, s. 3.7.2008
i: INT WCH Bell Oktave Apollo,
e: Weljesten Elwing Au
kasv. Ari-Pekka Fontell, Pilkanmaa
om.&ohj. Petteri & Tarja Hirvonen, Kouvola

FLATTIEN WT-MESTARUUS 2015

1. sija
skn **Taka-Tapiolan Manta**
FI25900/13, s. 4.4.2013
i: Filurin Fellow
e: FI KVA Taka-Tapiolan Kata
kasv. Tapio Takala, Mänttä
om.&ohj. Tapio Takala, Mänttä
pisteet 1,5 x 89 = 133,5 pistettä

2. sija
skn **Blackleader's Hall Of Fame**
FI14789/10, s. 23.12.2009
i: Multi CH FI JVA Heilurihännän Kiss Of Gold
e: FIN MVA Flatts Red Line Cafe
kasv. Jukka Turja, Lapua
om.&ohj. Janne Turja, Lapua
pisteet 2 x 56 = 116 pistettä

3. sija
skn **Taka-Tapiolan Fiu Tuuli**
FI27918/09, s. 2.4.2009
i: Batzi's Knock Out,
e: Taka-Tapiolan Fiu
kasv. Tapio Takala, Mänttä
om.&ohj. Tarja Tuhola, Pälkäne
pisteet 2 x 56 = 112 pistettä

(Kuvassa Janne Järvinen vastaanottamassa palkintoa Tapio Takalan puolesta)

Teksti: Miia Koski

Surkeejärvellä ei leireilty surkeina

Kesäleirin keskuspaikkana toimi tänä vuonna Surkeejärven matkailutila Keski-Suomessa. Leiripäällikön ominaisuudessa tuki uusi paikka aiheutti jännitystä - ensikertalaisena leiriä vetämässä ja vielä uudessa paikassa. Luonnollisestikaan ei mennyt kuin Strömsössä, mutta kaikesta huolimatta saimme aikaan mahtavan leirin. Leiripaikka oli majoituksiltaan vaatimaton, vaan sen kaiken korvasi maastot kävelymatkan etäisyydellä (jopa MEJÄ-metsät vain parin kilometrin säteellä kohteesta), mukava ilmapiiri ja ehdottomasti laadukas, maukas ja riittävä ravinto. Surkeejärven ruokailut olivat kyllä aivan omaa tasoaan eikä kenellekään varmasti jäänyt nälkä!

Onneksi leirijärjestelyissä tukena oli jälleen tuttuja nimiä, osavia talkoolaisia. Suurkiitos Tarja Tuholalle nome-treenien järjestelyistä, samoin Katja Villikalle wt-mestaruuden houstaamisesta. Näyttelytuomareiden kollegio pyöri hienosti Riitta Niemelän ja Kirsi Niemisen pyörittämänä, vaikka tässä kohtaa ikävä kyllä olimme aikataulullisesti ristissä ja rastissa - kollegio pyörähti juurikin käyntiin wt-mestaruuden tulosten julkistamisen kanssa. Toisaalta onneksemme mestari saatiin kruunattua päällekkäisistä tilaisuuksista huolimatta - onnea vielä kerran Taka-Tapiolan Mantalle sekä Tapio Takalalle! Kollegiosta puolestaan valmistui kolme uutta näyttelytuomaria. Voisimmeko jopa todeta pitäneemme leirillä varsi-

naisen tehotorstain? Allekirjoittaneen mielestä ehdottomasti voimme!

Koulutuskattausta leirille oli järjestetty nomeen, mejään, tokoon ja rallytokoon sekä näyttelyyn. Ikävä kyllä aina suosittu vepe jäi tänä vuonna väliin - Monica Lindroos oli tulossa, mutta tällä kertaa väärin ajoittunut autoremontti esti Monican osallistumisen kinkereihin Surkeella. Nomekouluttajina toimivat Tarja Tuhola, Mika Toskala, Jari Hartikainen ja Asta Muilu. Lisämaksullista koulutusta nimestä tarjosivat perjantaina Stefan Bollen sekä Heli Siitari. Mejää puolestaan pyöritti hyvällä menestyksellä paikallisaktiivi Tuula Svan apureinaan Timo Nojonen, Jenniina Veitonmäki, Aija Pekkanen, Helge Spelman ja Margit Hänninen. Kyllä, se on veri joka vetää tämän lajin pariin! Tokon uusiin sääntöihin ja liikkeisiin perehdyttiin Sanna Ristikartanon avustuksella, rallytokoa puolestaan treenailtiin Päivi Vuorion avustuksella. Pentu-tokoa / nomea treenailtiin puolestaan päivittäin leiritoimiston ovella Mika Sarekiven johdolla. Tähän sessioonhan silloin pääsivät osallistumaan myös toimiston tytöt, ne äärimmäisen ihanaiset Liisa Keränen ja Marika Strang, sekä ansioitunut tarvikemyyjämme Tanja Aunela. Ja niin, olimmehan me siellä Sirkun kanssa myös.

Leirillä järjestettiin myös perinteinen Open Show. Leirin kauneimmaksi julistettiin Jenni Juvenin toimesta

Dantaran Daily Bonus, om. Johanna Uosukainen. Kiitokset kaikille osallistujille, sekä luonnollisesti Nina Skytälle ja Tiina Sudensalmelle shown pyörittämisestä sekä Jenni Juvenille tuomaroinnista!

Positiivista palautetta sateli leiritoimikunnalle niin koulutuksista ja niiden tasosta - kiitos ansioituneille kouluttajillemme tästä! - sekä tunnelmasta. Kiitos siis teille osallistujille, te sen tunnelman teitte! Nostatiitte tunnelmaa, treenasitte ahkerasti, grillailitte kanssamme, piditte hauskaa ja hymyilitte säästä huolimatta. On ilo harastaa tässä seurassa!

Tämän hetken tiedon mukaan tapaamme jälleen Surkeejärven matkailutilalla ensi vuonna. Toivottavasti saamme silloin kasaan vielä kattavamman leirin, ja vielä suuremmalla harrastajakunnalla.

Jo nyt ensi vuotta odottaen,

Miia

Ensikertalaiset kesäleirillä

Heinäkuussa järjestettiin Surkeejärvellä vuotuinen flattileiri. Itse olin vasta hieman aiemmin tutustunut ylipäättään flattiin rotuna (eikä minulla muutenkaan ollut juuri aikaisempaa kokemusta elämästä koirien kanssa) ja näin ollen minulle leiri oli ensimmäinen laatuaan.

Minulla ei ollut juurikaan odotuksia leirin suhteen. Tavoitteenani oli lähinnä oppia koiran kouluttamiseen liittyviä asioita. Menimme leirille avovaimoni ja kahden flattimme kanssa, Ura 3v ja Into 13vk. Olimme sopineet etukäteen, että itse keskityn lähinnä Inton leiritoimintaan.

Ensimmäisenä leiri-iltana (keskiviikko) tutustuimme leirialueeseen ja Into saikin lentävän lähdön leiriin kun tapasimme samanikäisen kelpiepenun ja siitähän sitten saatiinkin riehakkaat pentupainit aikaan. Alusta asti tuli leppoisa tunnelma ihmisten kanssa jutellessa, joten oli mukava lähteä yöpuulle ja valmistautua ensimmäiseen varsinaiseen leiripäivään.

Inton kanssa kävimme lähinnä Mika Sarekiven pitämässä Toko-koulutuksessa, joissa sain paljon hyviä neuvoja koiran perustotelevaisuuskoulutusta varten. Mikan lähestymistapa kouluttamiseen oli mukavan koiraläheinen, missä keskityttiin koiran kehittämiseen palkitsemisen kautta. Opin koulutuksissa valtavasti. Ikävä kyllä en ollut muistanut ottaa muistikirjaa mukaan, joten moni arvokas neuvo on varmasti tämän jutun kirjoittamiseen mennessä unohtunut.

Itse en myöskään ollut koskaan aiemmin nähnyt, mitä käytännössä tarkoittaa MeJä. Inton kanssa pääsimme tutustumaan lajiin. Teimme siellä 10 * 10 metrin jäljen. Ensimmäinen 10m meni hieman ihmetellessä, mistä on kysymys. Makauksen jälkeen pikkukirsu alkoi kuitenkin toimimaan aktiivisesti ja sateenkaaren päässä ollut sorkka löytyi vauhdikkaasti. Tosin pikku kokelesta uusi kokemus säikäytti siinä määrin, että sitä piti paeta viiden metrin matka. Pienen rohkaisun jälkeen sorkka olikin niin ihana, että siitä ei olisi millään malttanut luopua. Minulle jäi tunne, että tätä lajia olisi mukava harrastaa enemmänkin.

Mukaviksi muistoiksi leiristä jäi myös Inton ensimmäiset kilpailut. Perjantai-iltana oli Toto-juoksukilpailu, jossa Inton tassut valitettavasti liimautuivat lähtöviivaan kiinni ja aika oli sen mukainen. Oli kuitenkin mukavaa kilpaila ensimmäistä kertaa, ensimmäisen koirani kanssa.

Lauantai-iltana oli Open Show, jossa Into osallistui sekä yksilö- että parikilpailuun. Yksilökilpailussa Into sijoittuikin heti mainiosti sarjansa toiseksi, tällä kertaa yhdekänviikkoinen Danny miellytti vielä tuomarin silmää enemmän. Yksilökilpailun jälkeen Into osallistui parikilpailuun siskonsa Peggyn kanssa. Kaikki meni hienosti

siihen saakka kunnes Into päätti että näyttelyringissä pyöriminen on tylsää puuhaa, paljon hauskeempaa on ruveta painimaan siskon kanssa. Ankara tuomari ei arvostanut tätä pentumaisista itsensä toteuttamista. Yleisöllä sen sijaan oli hauskaa.

Kaiken kaikkiaan leiri oli erittäin mukava kokemus. Suuri kiitos leirin onnistumisesta kuuluu leiripäällikölle Miialle, flattikerhon puheenjohtajalle Tiinalle, kouluttajille, toimiston tytöille, leirikeskuksen väelle sekä muille, jotka olen tässä unohtanut. Into pääsi tapaamaan leirillä kasvattajalta hakeamisen jälkeen ensimmäistä kertaa sisarusiaan (aiemmin mainittu Peggy + Sirkku) sekä äitiään Nellyä. Sain leiriltä paljon vinkkejä harrastusta varten sekä tutustuin moniin flatti-ihmisiin. Leirin viimeisenä päivänä oli kaikkensa antanut olo, mutta mieleen jäi, että jos vain suinkin mahdollista, niin ensi vuonna nähdään taas leirillä!

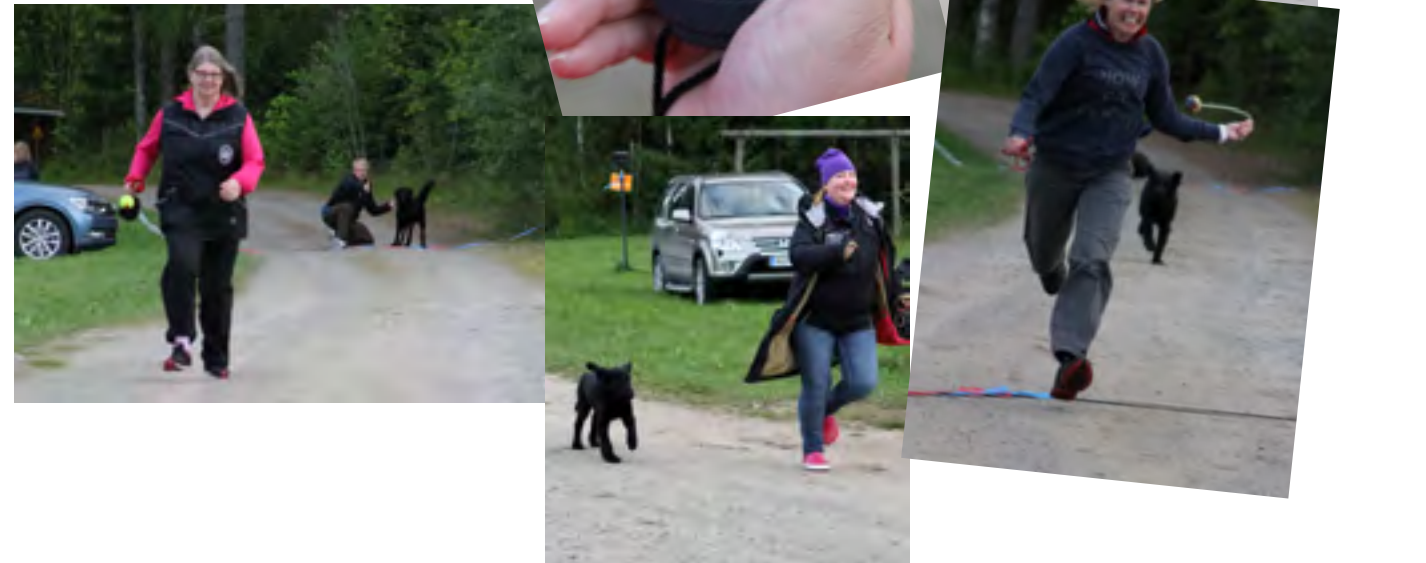
Joonas

Kesäleirin totojuoksu

Kesäleirin yksi tärkeitä ja hauskoja tapahtumia on totojuoksu, jossa tyyli on vapaa ja erilaiset keinot menestykseen ovat sallittuja. Kilpailun voittaa nopein koirakko.

Luokkavoittajat:

pennut alle 5 kk:	Vainu 9,28
pennut 5-9 kk:	Heila 7,34
veteraanit:	Siipi 8,35
juniorit:	Norma 6,82
muukalaiset:	Hevi 6,44

Kesäleirin Open Show

Tuomari: Jenni Juvén, Kennel Celtair
Kehäsihteeri: Nina Skyttä

Open Show - Best in Show

Dantaran Daily Bonus
om. Johanna Uosukainen

Open Show 2015 – Tulokset

BIS1 Dantaran Daily Bonus
BIS2 BIS-VET Heilurihännän Seabreeze
BIS3 Almanza Between You and Me
BIS4 Huntstars Koh-I-Noor
BIS5 Dantaran Backyard Baby

BIS-pentu Dantaran Emotional Resque
Paras pari Minni ja Heila
Paras Muukalainen Saunanevan Caisa

BABY PENNUT (alle 5 kk)

Paras uros: Dantaran Emotional Resque
Paras narttu: Susedalens Get Rythm

PENNUT (5-9 kk)

Paras narttu: Finnflats Inari

VETERAANIT (yli 8 v)

Paras narttu: Dantaran Backyard Baby

SUPERVETERAANIT (yli 10 v)

Paras uros: Heilurihännän Seabreeze
Paras narttu: Chiccoxen Guardian Angel

JUNIORIT (9-15 kk)

Paras narttu: O'Flanagan Stracciatella

AVOIN (15 kk -)

Paras uros: Fusstail's Go To The Future
Paras narttu: Finnflats Hope

KÄYTTÖ (taiparit suoritettu)

Paras uros: Noanarkin Talba Romana
Paras narttu: Huntstars Koh-I-Noor

NOME (nome-b tulos)

Paras narttu: Gilliam's Gold Leavings of the wolf

SERT

Paras uros: Flatts Kellys Invisible
Paras narttu: Almanza Between You and Me

VALIOT

Paras uros: Dantaran Daily Bonus

MUUKALAISET (muun rotuiset)

Paras uros: Heinäahon Don Corleone
Paras narttu: Saunanevan Caisa

BIS-pentu: Dantaran Emotional Resque om. Jaana Rätty

BIS-veterani: Heilurihännän Seabreeze om. Sanna Ristikartano

BIS-pari: Minni ja Heila

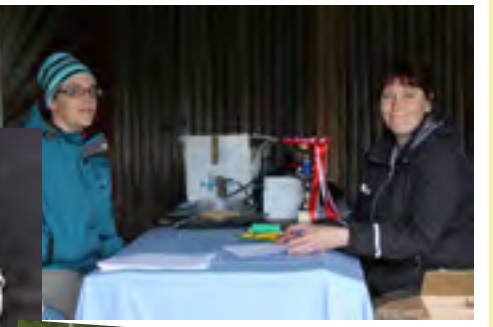
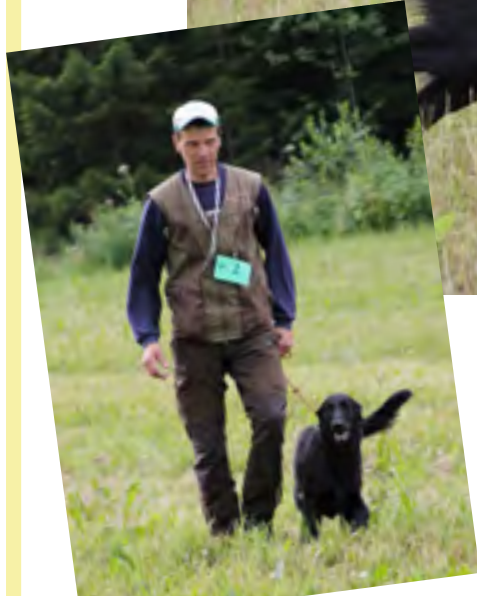
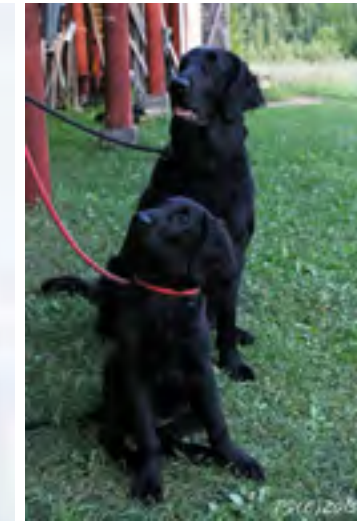

BIS-muukalainen: Saunanevan Caisa om. Ann Leskinen

Tunnelmia kesäleiriltä

Kuvat: Päivi Vuorio ja Tiina Sudensalmi

Kuvat: Marika Strang

Flattien Mejä-mestaruus

Flattien mejämestari 2015

skn Comics Blue Replica

om. Elisa Pietarila & Pasi Vähäkuopus ohj. Elisa

Flattien Hirvipää 2015

sku Huntstars Hope

om. & ohj. Mira Kakko

*Mejä-toimikunta onnittelee mestareita
sekä kiittää osallistujia ja Pohjois-Pohjaanmaan Kultaiset ry:tä yhteistyöstä!*

Flattien Hirvipää 2015 - sku Huntstars Hope

Flattien mejämestari 2015 - skn Comics Blue Replica

Teksti: Miia Koski
Kuvat: Marika Strang

RoadShow Hailuotoon

Jos säättämisestä voisi saada palkintoja, tämän reissun suunnittelusta olisi jo saanut. Kuka, mistä, milloin, kenen kyydissä, miten ja missä menee mikään koira?! Niin - Hailuotoon kävi tie Miian, Marin, Anun, Liisan ja Marikan. Piti järjestelmän mestaruuskoe yhdessä Pohjois-Pohjanmaan Kultaiset ry:n mejä-kokeen kanssa. Vaan paikalle lie syytä suorita myös Flattien mejätoimikunnan? Ja näin sitten tehtiin - toimikunnan naiskaarti matkasi Hailuotoon vahvistettuna vielä kantavalla voimalla Hämeenlinnasta.

Vaan perille päästiin, jopa saunaan. Koe järjestettiin kuitenkin erinomaisesti. Suurkiitos tästä vielä vastaavalle koetoimitsijalle Riitta Heikkiselle, maastomestari Kaisa Rimpiläiselle sekä keittiömestari Lemme Liisa Pyykölle. Ja tietenkin ahkeralle työmyrällemme Liisa Keräselle. Unohtamatta aina kantavaa voimansäämme Mari Mamiaa, emmehän me selviäisi ilman sinua. Vaan hienoa oli jälleen nähdä noutajaharrastajia tekemässä koetta yhdessä yli roturajojen! Tätä se on aito mejä-henki!

Vain ryhmä naisia voi saada aikaiseksi suunnitelman, jossa yhden naisen koirista muutama matkustaa toisen kyydissä jo alkuvuodesta kohti pohjoista. Loppujoukue tulee paikalle perjantaina. Jonkun vaunu tiputetaan matkan varrelle, jotta kokeen jälkeen pääsee kyyhkymetsälle. Ja vielä mitä. No, paljonkin...

Liisa ja Mari pääsivät kohteeseen fiksusti. Sentään. Jopa Mari, jolla oli mukanaan allekirjoittaneen labukat kuljetusjärjestelyjen helpottamiseksi. Sen sijaan blondikolmikön reissu kohteeseen ei ehkä mennyt ihan putkeen...

Eiköhän kaikille totuuden tästä koereissusta kerro seuraava kuvaus: "Roadshow lähetetään tarkasti jäljelle, ensimmäisellä osuudella kulkee verkkaisesti (sellaista asuntovaunun vetämiseen soveltuvaa nopeutta), ensimmäinen makuu tutkitaan erittäin tarkasti (ulkoilutetaan koirat). Toinen osuus jäljestetään vauhdikkaasti ja makuu tarkasti (ohjaaja syö tämän makauksen). Kolmas osuus jäljestetään maastoon sopivalla vauhdilla, katkokulma löydetään lenkillä (Pietarsaaren kautta). Neljäs makuu merkataan erinomaisesti (Kokkolan Prisman kylmähyllä ja Alkon kylmäkaappi). Jäljestys jatkuu maastoon sopivalla vauhdilla. Suoraan kaadolle, joka kiinnostaa."

Flattien jäljestämismestarit kruunattiin - tuomarina mestaruudessa toimi Kari Hyytiäinen Oulunsalosta ja Hirvipäässä Mikko Taipaleenmäki Temmeksestä. Sihteerin uralleni uusi kokemus oli kirjata riistahavainnoksi 10-piikkinen hirvisonni. Hirvipäitä koeteltiin - tällainen kaveri toimi nähtävästi avoimen luokan virallisena valvojana. Toimikunta onnittelee vielä kerran vuoden 2015 Flattien mejä-mestaria skn Comics Blue Replica, om. Elisa Pietarila ja Pasi Vähäkuopus, ohj. Elisa, sekä Hirvipäätä sku Huntstars Hope, om. & ohj. Mira Kakko.

Kotimatalla blonditkaan eivät eksyneet. Tosin päässä soi vielä viikko kokeen jälkeinkin Fröbelin palikoiden "Vauvahai"... Uskokaa pois: meillä kaikilla todellakin oli niin mukavaa, että tätä reissua ei olisi voinut jättää väliin! Ensi vuonna sitten mestaruutta ratkomaan Marttilaan!

Flatin käyttö metsäkanalinnustuksessa

Minua pyydettiin kirjoittamaan juttu siitä, miten käytän flattia metsäkanalinnustuksessa ja kuinka koirani siihen työhön koulutan. Monet pitävät flattia haastellisenä koulutettava, mutta johdonmukaisella koulutuksella, flatista saa erinomaisen ja sisukkaan metsästyskaverin.

Metsästäjän pääosin Keski-Suomessa eli maastot ovat hyvin peitteisiä. Minulla flatit toimivat hieman spanielityyppisesti työskennellen ampumaetäisyydellä ajaen riistan ylös.

Pidän koiran työskentelyssä erittäin tärkeänä kahta asiaa: istuminen kaililla etäisyyksillä vaikka riista lähtee vierestä lentoon ja toisena se, että koira malttaa käskystä (ja vanhemmiten jo luonnostaankin) odottaa riistan jäljestystilanteessa, jotta ohjaaja pysyy ampumaetäisyydellä.

Istumisen opettaminen alkaa periaatteessa pennun tullessa taloon ruokakuppia/makupaloja hyväksi käyttäen. Sisällä pennun tulee osata istua eri etäisyyksille ja kestää häiriöitä ennen kuin harjoituksissa siirrytään ulos. Häiriöitä harjoittelen sisällä mm. niin että jätän tyhjän ruokakupin lattialle ja kilautan kuppia kuin olisin pudottanut siihen makupalan. Kun pentu lähtee kohti ruokakuppiä, pyydän pentua istumaa joko pillillä tai suusanallisesti. Jos pentu ei tottele annettua käskyä, se ei kuitenkaan näin ollen saa palkkiota koska ruokakuppi on ollut tyhjä. Harjoitusta ei yleensä tarvitse montaa kertaa toistaa kun pentu alkaa jo itse ratkaisemaan mistä se palkkion sitten saa kun se ei olekaan siellä ruokakupissa. Sisällä näiden harjoitusten tulee onnistua 100 prosenttisesti ennen kuin siirryn harjoitteluun näitä asioita ulkona. Ulkona istumisetäisyyksiä kasvatetaan ja häiriöitä lisätään mm. damihäiriöillä. Mielestäni varmasti istuvan koiran tottelevaisuutta testaan

mm. niin, että koiran ollessa vapaana heitä sen ohi pomppivan tennispallon ja käsken koiran istua. Tässä harjoituksessa käytän aina avustajaa, joka varmistaa että jos koira ei tottele, se ei myöskään saa noutoa sillä avustaja nostaa pallon ylös jos koira karkaa. Koira ei koskaan saisi saada palkkiota karkaamisesta. Kun koira em. harjoituksessa on istunut, kävelen koiran luo rauhallisesti, annan koiran rauhoittua ja vasta sen jälkeen lähetän noutamaan pallon. Kyseiseen harjoitukseen voidaan liittää myös laukaus.

Odota-käskyn opetan koiralle mm. lenkkipolulla. Koiran kulkiessa lenkillä edellä annan odota-käskyn ja koiran tulee pysähtyä välittömästi. Koiran pysähtyttyä keuhon sitä ja kävelen koiran luokse antaen palkkioksi makupalan. Vahvistan tätä käskyä mahdollisimman usein ja vaadin pysähtymisen heti kun käsky on annettu. Tätä pidän erittäin tärkeänä, sillä kun koira saa riistan hajun nenäänsä ja lähtee jäljestämään, vaadin koiraa odota-käskyn avulla pysymään ampumaetäisyydellä. Minulla vanhat kokeneet koirat malttavat jo ilman käskyäkin pysyä ampumaetäisyydellä ja varmistavat jo itse että isäntä on riittävän lähellä. Kun koira merkkää jollakin tavalla että riista on hyvin lähellä, ampuja ehtii paremmin valmistautua ampumatilanteeseen. Yleensä hyvä merkki riistan läheisyydestä on se, että koiran häntä alkaa entistäkin vimmatummin heilua tai jopa ikään kuin pyöriä.

Ohjaajan näkökulmasta on erittäin tärkeää, että ohjaaja osaa tulkita omaa koiraansa ja luottaa sen antamiin merkkeihin. Ohjaajan tulee lähteä seuraamaan koiraa kun se saa hajun, jota se intensiivisesti seuraa, sillä koiralla on kuitenkin se varmin tieto siitä missä riista on. Kun ohjaajan ja koiran välille on syntynyt syvä luottamus riistatilanteissa, yhteistyöstä tulee saumatonta eikä ääntä koiran ohjaamisessa tarvitse juurikaan käyt-

tää. Jotkut flatit osoittavat riistan paikan seisomalla. Muilla noutajaroduilla en ole tätä seisonataipumusta tavannut. Itselläni on ollut kaksi flattia, jotka ovat seisoneet riistalle. Jos flatilla on seisonataipumuksia, niitä on helppo vahvistaa ja saada sitä kautta uusia ulottuvuuksia metsästykseseen.

Nuoren koiran kanssa harjoittelen oikeita metsästystilanteita varten mm. seuraavalla tavalla: Lähdän koiran kanssa metsään seuraten tarkasti koiran toimintaa. Itse kuljen metsässä sik-sak-kuviolla opettaen koiralle tällä tavalla hakukuviota. Kun koira saa riistan hajun, lähdän seuraamaan koiraa vaatien odota-käskyn avulla sen pysymään ampumaetäisyydellä. Kun riista (mikä tahansa lintu) lähtee koiran ajamana lentoon, käsken heti koiran istumaan. Koiran istuttua ammun starttipistoolilla laukauksen ja heitän damin koiran ja itseni väliin. Kävelen rauhallisesti koiran luokse ja koiran rauhoituttua annan sen noutaa heitetyn damin. Riittävästi harjoitusta toistettaessa koira oppii istumaan ilman käskyä riistan lähtiessä lentoon eikä se pyri niiden perään. Ensimmäisissä oikeissa metsästystilanteissa olen erittäin tarkka siitä, että koira istuu käskystä, kun lintu ammutaan ja koiran tulee rauhoittua ennen kuin se saa noutaa ammutun riistan. Mielestäni oikeat metsästystilanteet eivät ole enää harjoittelun paikkoja vaan koiran tottelevaisuutta ym. osa-alueita tulee harjoitella riittävästi ennen kuin koira pääsee tosi toimiin. Nuorelle koiralle pyrin ampumaan vain ns. varmoja lintuja jotta yhteistyömme vahvistuisi.

Toivotan antoisia metsästyshetkiä koko flattiväelle.

Kimmo

kuva (c) Pirita Hahtonen

Teksti: Pirita Hahtonen

Kyyhkynaloitus 10.08.2015

Metsästyskausi alkaa meillä kyyhkyn metsästyksellä. Tämän vuoden porukka oli sama kuin viime vuonna, samoin paikka, jolloin kyyhkyjä saatiin aloituspäivänä saaliiksi n. 70 lintua 8 ampujan voimin.

Sääennuste lupaili viimein hellepäivää, koko kesän sateiden ja kylmien ilmojen jälkeen, juuri kun toivoisi pilvistä ja viileämpää säätä. Viime vuonna koiria ei ollut muita kuin Roni (Harvahampaan Just My Luck) joten sovimme että tämän vuoden aloitukseen kutsutaan toinen koirakko, urakka on muutoin liian raskas yhdelle koiralle, eikä kolmekaan olisi ollut liikaa. Turusen Tiia lupautui tulemaan kaveriksi Väiskin kanssa (Filurin FlipFlop). Tämän vuoden haasteellisten ilmojen vuoksi viljat oli Liperissä vielä puimatta, joten vaatii ampujilta tarkkuutta ettei linnut putoa puimattomiin viljapeltöihin.

Passipaikat oli tehty valmiiksi jo aiemmin, samoin kuvat viety houkuttelemaan lintuja. Lintuja oli ruokittu herneellä jo useamman viikon ajan. Kyyhkykanta vaikutti paikkakunnalla vahvalta. Kokoonnuimme aamulla klo 4.30 ja lähdimme porukassa jahtipaikoille. Ronille tämä oli kolmas kyyhkyn aloitus ja kolmas jahtikausi ja koirasta näki heti että se jo tiesi että nyt ollaan oikeissa töissä. Hihnaa en nykyisin käytä metsällä ollenkaan, vaikka se repussa mukana onkin, kun ollaan metsällä niin Roni tietää että nyt ollaan töissä ja pysyy hirmu hyvin hallinnassa. Ampujat asettuivat passipaikoille kahteen metsäsaarekkeeseen, joiden välissä oli niitetty nurmi. Ympärillä oli viljapellot. Itse jäin Ronin kanssa toiseen saarekkeeseen

seen ampujien taakse niin että koira näkee pudotukset mutta linnut ei näe meitä. Lintuja alkoi lentää piakkoin ja ensimmäisiä tiputuksia tuli jo ennen kuin Tiia ja Väiski ehti avuksi. Itse olin aamulla aluksi ihan kuutamolla (ilmeisesti unessa vieläkin) ja valtaosa tiputuksista jäi itseltäni alkuun huomaamatta. Onneksi koira oli hereillä ja ampujan huutaessa "laita koira" ei itseltäni ollut mitään käsitystä minne. Koirasta kyllä huomasi että se oli markkeerannut pudotukset ja riitti kun antoi käskyn niin linnut tuli nopeasti talteen.

Tiia ja Väiski ehtivät puoli tuntia myöhemmin kaveriksi ja otimme molemmat omat metsäsaarekkeet hoitaaksemme. Koirat saivat paljon noutoja ja linnut tuli talteen. Valtaosa noudoista oli koirille markkeerauksia, joista ne eivät välttämättä nähneet pudotuspaikkaa mutta ainakin suunnan minne lintu putosi. Kauemmaksi lentäneitä haavakoita etsittiin sitten vapaalla haulalla, koira auttaen ja mukana kulkien. Kun päivä on pitkä ja noutoja tulee kymmeniä, autan itse koira mahdollisimman paljon, että kaikki linnut saataisiin mahdollisimman nopeasti talteen. Muutama lintu tippui viljapeltoon, mutta onneksi ampujat olivat tarkkoina ja kertoivat meille paikat joten koirat saivat riistat nopeasti talteen ilman turhaa viljan tallausta. Näin pysyy maanomistajakin tyytyväisenä. Molemmat koirat olivat rauhallisia ja tarkkaavaisia passissa, mikä on metsästystilanteessa todella tärkeää. Jos koira vinkuu eikä pysy hiljaa paikallaan, ei se keskeytä muistamaan pudotuksia, jos edes näkee niitä, eikä sen puoleen pudotuksia varmaan tulisikaan kun linnut säikkyisivät.

Aamulennon jälkeen teimme tulet, paistoimme makkaraa ja joimme nokipannukahvit. Kyyhkyjahti on itselleni aina ollut mukava sosiaalinen tapahtuma ja startti jahtikauteen. Tunnelma oli leppoinen, sää lämmin ja aurinkoinen ja saalistakin olimme siihen mennessä saaneet mukavasti. Saalis käytiin viemässä kylmäsäilytystiloihin odottamaan nylkemistä. Jahtipaikoilla meillä oli kylmälaukut lintujen säilytykseen. Aamupäivällä kyyhkyjen lento hiljeni ja Tiia ja Väiski lähtivät kotiin. Tiialle oli illalla meno metsästäjä-kurssille, eli saa nähdä saadaanko ensi syksyille yksi ampuja lisää ;)

Iltapäivä oli kyyhkyjen lennon suhteen hiljainen ja koirakin sai huilia ja nukua passissa. Iltaa kohden onneksi ilma viileni ja koirakin pääsi taas töihin. Jahtin päätteeksi lähdimme koko porukka vielä kynimään linnut. Lopulliseksi saaliiksi laskimme 78 kyyhkyä. Maanomistajalle annoimme tietenkin osan linnuista, puhdistettuna ja vakuumiin pakattuna. Loput jaoimme mukana olleiden kesken tasan. Suunnittelimme lintuja kyniessämme jo grilli-iltaa jossa voisimme grillata osan saaliista ja suunnitella tulevan syksyn jahteja. Kyllä oli Roni väsynyt koira illalla kotona. Ruuan syötyään se meni nukkumaan, mutta kun illalla purin reppuani ja pilli kilahti niin koira juoksi eteiseen kysymään "joko mennään". Se on piirre mistä tykkään metsästyskoirassa, aina valmiina ja into ei loppu.

Pirita ja Roni

Teksti ja kuvat: Mari Olkkonen

Syksyn parhaita - sorsastuksen avaus

Olipa hieno sorsastusreissu. Kelit oli tosin turhankin hienot. Aloituksessa linnut lensivät korkealla mutta päivän aikana lintuja kuitenkin saatiin ja ennen kaikkea koirille onnistumisia.

Suurimmasta yllätyksestä vastasi Hippa the Hollantilainen. Otin sen perjantaina mukaan kaislikkoa perkaamaan ajatuksella, että saapahan ainakin lenkkiä. Mutta mikä käsittämätön haku! Taitaapi saada lisänimen Google. Eipä ole mulla noin laajakuista koiraa ennen ollut. Niin hölmöä, että samainen koira ei läpäise taipareita kun haku hyytyy. On tuo lämmin riista vaan niin eri juttu. Wau...olen niin onnellinen ja veikkaan, että niin oli Hippakin.

Kasvattini Nitron työskentelyä oli myös ilo seurata. Hipan kanssa perkasivat

kaislikot niin ettei taatusti meidän jäljiltä jäänyt haavakoita. Palauttipa poika mullekin yhden sorsan niin kauniisti kun "iskä" oli estynyt. Ja hyvä luoja miten poika on tullut äitiinsä Hyrrään. Meinas kerran jos toisenkin tulla tippa linssiin.

Kirpun kanssa kävimme avustamassa myös naapuripassia jossa ei (valitettavasti) ollut yhtään noutavaa koiraa. Kirppu etsi heidän ampumansa heinikon kaislikosta jonne se kyllä olisi ilman koiraa myös jäänyt. Taas tuli todistettua koiran tärkeys vesilinnustuksessa.

Meillä koiravahvuuteen kuuluivat lisäksi Typy joka vanhan konkarin elkein hoiti hommansa niin passissa kuin jälkihaussa sekä Typyn nuori poika Peku jolle saatiin myös hienoja onnistuneita noutoja. Turbo hyppelhti myös mukana kaislikossa mutta re-

hellisesti sanottuna ei sillä kyllä ihan selkeää kuvaa hommasta ollut. Tärkeämpää oli pysytellä mun lähellä ja "osallistua".

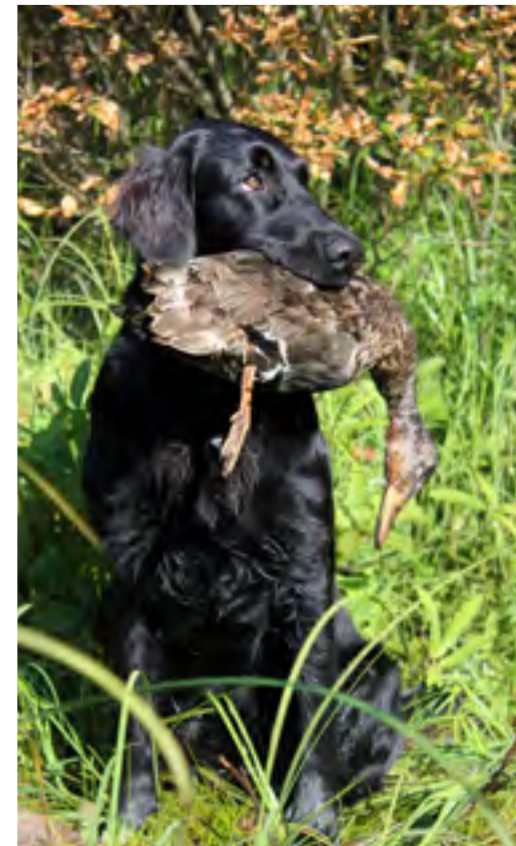
Kolme päivää ja iltaa tuli vietettyä passissa ja kaislikossa huippuseurassa. Naurettu on vedet silmissä ja akut on taatusti ladattu pitkälle tulevaan talveen. Laatuaikaa parhaimmillaan.

Kaiken kruunasi taivaallinen ruoka jonka loitomisesta vastasi ammattikokki Juha. Söimme mm. sorsan rintaa paistettuna ihanien lisukkeiden kera ja ne taivaalliset sorsaburgerit! Kaikki siinä tulella tehtynä pääruoasta lettuihin asti. Ja tietysti nokipannukahvit päälle. Että elämä voi joskus olla kin makoisaa.

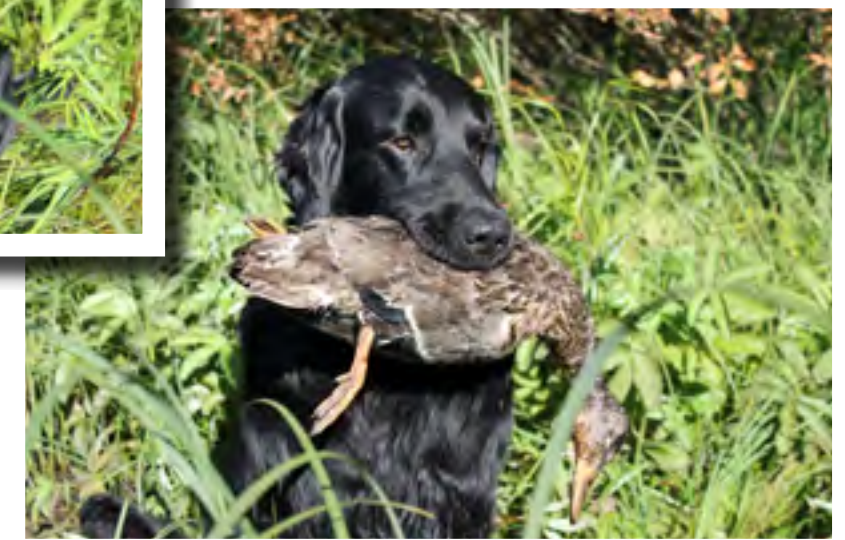
Muutaman tunnelmakuvan kera jäädäänkin sitten odottelemaan ensi vuotta ja uutta reissua!

Sorsaburgerit

Kokki Juha ja raaka-aine

Teksti ja kuva: Liisa Keränen

Chiccoxen Guardian Angel

Ruusa (Chiccoxen Guardian Angel, s. 12.7.2003) muutti Kokkolaan venetsialaisviikonloppuna 2003 rakettien ja pommien räiskyessä. Neiti ei ollut moimesta metelistä moksiskaan, sillä paukkeeseen oli totuttu jo pikkupennusta pitäen kasvattaja Anne Soikkelin luona.

Siinä me sitten ihmeteltiin toisiamme, koiranpentu ja minä. Kumpikin toistemme tapoja ja sitä, mikä tuo toinen oikein on koiriaan ja toinen ihmisiä. Ruusa muutti meille alun perin käytännön metsästyskoiraksi, muita suunnitelmia uralle ei siinä vaiheessa vielä ollut.

Pentuaikana Ruusa oli äärimmäisen kekseliäs ja touhukas, kuten flattipentujen kuuluu ollakin. Vietin koko syksyn 2003 "kotiäitinä" gradua kirjoitellessa, joten sain seurata touhukkaan pennun päiväpuuhia koko ajan. Ruusa oli hyvin aktiivinen, kekseliäs ja itsepäinen jo pentuna. Jos hän halusi mennä keittiön pöydälle seisomaan, sinne mentiin. Naapurin mummulle livahdettiin kylään, jos ovi vain vähänkään raottui. Ja kirjeet ja mainokset varsinkin luettiin erityisen tarkasti, jos muita ei ollut postia vastaanottamassa. Erityisen suurta hupia Ruusalle oli kiskoa ovenkarmiin kiinnitettyä narua, jossa oli lelu roikkumassa. Iltavilliehpulit olivat jokapäiväistä katseltavaa omistajien pyöritellessä päitään ja repiessä hiuksiaan. Tietty itsepäisyys ja periksi antamattomuus on aina ollut Ruusalle ominaista ja tämä on siitä tehnytkin niin erityisen ja omalaatuisen sekä omissa lajissaan menestyvän.

Ruusa kävi nuorena tyttönä käytännön metsällä ja siellä se pääsikin noutamaan lintuja. Jossakin vaiheessa sitten eksyttiin SNJ:n kesäleirillä meikäkoulutukseen, ja se oli menoa.

Ensimmäisestä kokeesta tuli 47 pistettä, samoin seuraavasta, joten yhtäkkiä oltiinkin jo voittajaluokassa. Kolme seuraavaa koetta ja JVA-titteli oli saavutettu. Oma laji oli löytynyt. Ruusa ei koskaan saavuttanut huippupisteitä meikäkokeissa, mutta työskentely oli muuten tasaista ja varmaa. Uran huippuhetket koettiin, kun 2009 piirinmestaruuden voiton myötä päästiin SM-kokeeseen, mutta siellä tuli karsinnassa kakkostulos. Vuotta myöhemmin piirinmestaruuden uusittuaan Ruusa olikin yhtäkkiä SM-kokeessa karsinnan viides ja finaalisakin viides. Vasta jälkepäin on tullut ymmärrettyä tämän saavutuksen arvo. Rouva Rusina teki omaa tasaista työtään, vaikka sää- ja keliolosuhteet tuottivat monille taitaville koirille liikaa haasteita.

Ruusan laumaan on kahden vuoden iästä lähtien kuulunut myös muita nuorempia koiria, joita se on matriarkaalisesti komentanut ja hallinnut. Rouva on kuningatar ja kukkahattutähti. Hän määrää, muut tottelevat. Jos vaikka keittiön matto on hänen mielestään huonosti, mattokin tottelee, kun sitä vähän komentaa. Pari vuotta sitten kuulon menetyksen myötä itsepäisyys ja oma tahto ovat entisestään lisääntyneet. Jos joku ei rouvan mielestä suju kuten pitäisi, tietynlainen tuhahtelu on taattua. "Hmph", tuumaa hän asiaan kuin asiaan. Eläkepäivät sujuvat nykyään reissatessa kesäisin emännän ja lauman kanssa koirata-

pahtumissa sekä kotinurkkia haistellessa ja hallitessa. Vaikka fyysinen kunto välillä vähän reistaakin, Kaljaasin kuningatar hallitsee arvokkaassa kahdentoista vuoden iässä yhä henkisesti vahvalla otteella laumaansa ja kulmakuntiaan.

Teksti ja kuva: Virpi Peltonen

Flatts Red Line Sweet

Kerron palstan innoittajasta, omasta flatistani, Sindystä, FI CH Flatts Red Line Sweetistä (FI CH Searover My Choice- FI CH Flatts Ninas Red Line).

Sindy - vanha ja viisas – 13 vuotta ja 3 kuukautta (15.8.2015),

Sindyn kanssa nämä sanat ovat vahvistuneet ja ne ovat tulleet entistä merkityksellisemmiksi

Sindy syntyi Flatts-kenneliin vappuaattona 2002. Hänen äitinsä oli vanhaa suomalaista narttusukua ja isänsä ruotsalainen, kuuluisan Searover Shantyn tyttärenpoika. Sindy muutti kasvattajalta lähelle maataloon. Siellä hän asui rakastettuna perhekoirana, kunnes oli autokolarissa ja oikean jalan sääriluu murtui monesta kohtaa. Hän joutui odottamaan leikkausta viikonlopun yli. Sen on täytynyt olla kivuliasta. Leikkauksessa rautalevy ja viisi ruuvia laitettiin luuhun Vähän tämän jälkeen hänen isäntänsä kuoli. Sindyn jäljelle jäänyt perhe ei jaksanut ajatella kuntouttavansa häntä, vaan kasvattaja haki hänelle uutta perhettä, jolla olisi voimia ja intoa auttaa Sindyä paranemaan

Sindyn onnettomuuden aikoihin minun toinen flattini kuoli nopeasti edenneeseen luusyöpään Perheeseemme puoli vuotta aiemmin muuttanut 10-vuotias kultainen noutajauros Santtu oli aivan epätoivoinen kuten me muutkin tästä menetyksestä.

Jouluna 2004 näin keskustelupalstalla ilmoituksen flatistä, joka kaipaa uutta kotia. Soitin kasvattajalle ja pitkän puhelun jälkeen muutto Turkuun oli selvä. Muun maailman kauhistellessa Thaimaan snunamin tuhoja, ajoimme Pietarsaareen hakemaan Sindyä kotiin. Santtu ja Sindy rakastuivat heti toisiinsa, samoin me muut. Tunsimme löytäneemme suuren aarteen.

Sindy kotiutui nopeasti, oppi ymmärtämään suomea. Tosin Santtu vanhus oppi myös "hoppa", "halsband" ja "kom"-sanat kuin vahingossa. Heti alussa oli selvää, että Sindy on viisas. Edelleenkin hän kuuntelee pääkallellaan korvat liikkuen ruotsinkielisiä uutisia, jos siellä puhutaan hänen äidinkieltään. Hänen entinen emäntänsä puhuu hänelle puhelimesta ja Sindy kuuntelee hyvin tarkkaavaisena! Hän suhtautui suurella luottavaisuudella kaikkeen hoitoonsa. Fysioterapia, lääkärikäynnit, hieronta ja uinti helpottivat Sindyn oloa. Vuoden

kuluttua onnettomuudesta, rautojen poistamisen jälkeen alkoi kuntoutus. Siinä auttoivat kaikki tunteamme koiraihmiset ja eläinlääkinnän ammattilaiset. Sindy oli sitkeä taistelija.

Sindystä kuoriutui se peräänatamaton,

palvelualtis, innokas ja työskentelyhaluinen koiraa, joka hän edelleen on. Hänestä tuli myös kaunotar.

Sindy on opettanut meitä uskomattoman paljon. Hän on opettanut malttia, viettä ja noutamista sen rodunomaisessa merkityksessä. Sindyn kautta on tullut selväksi, mitä tarkoittaa dual purpose-koira! Kaikki käy! Sindy on oman tiensä kulkija, noutaminen, haju ja jäljet kiinnostavat enemmän kuin seurassa oleminen. Toisten koirien kanssa Sindy ei ajaudu kahakoihin, hän vetäytyy viisaasti jo uhan lähetessä. Sindyllä on muutama mieluisa koirra, useimmat näistä kultaisia noutajia ja flatti Luca. Niin ja yksi inhokki: kaverikoira Pulla, joka ei tätä ollenkaan käsitä. Kissat ovat Sindyn kavereita. En tiedä, mitenkä hän sen viestittää, mutta viehtymys on molemminpuolista. Ehkä peruja kotinavetasta. Sohvala Sindy haluaa istua kylkilyjessä.

Sindy on ulkomuotovalioitunut upeasti SNJ:n erikoisnäyttelyssä 2009 flattin joukosta. Sitä hetkeä en unohda!! Taipumuskokeen läpäisy oli saavutus, koska me emme aluksi treeneissä tajunneet, mitenkä auttaa Sindyä varamaan poikkimennyttä jalkaansa. Lopulta jalka parani niin, että Sindy osasi sen itse. Sindy on nomessa saanut alo2:n, mutta hänen taitonsa ovat paremmat. Emme uskaltaneet päästää häntä rannikon liukkaille kalliaille kokeissa. Siellä hän ei varo, vaan ui ja noutaa hamaan loppuun saakka. Mikään ei estä noutamista, ei edes korpin haju! Uutena vuotena Sindy on yleensä harmissaan, kun ruuti haisee, mutta hän ei pääse noutamaan! On se niin väärin!

Uiminen on Sindyn mielipuhua. Jos toiset juoksevat agilitykeppejä, Sindy ui reimareita ja samalla vauhdilla. Vielä 11-vuotiaana hän osallistui kevään epäviralliseen nome- kokeeseen ensimmäisenä koirana pitkällä uintimarkkeerauksella, sillä seurauksella, että muiden uintimatkaa lyhennettiin huomasti. Jos Sindy hyytyi hyisessä kevätaallokossa, kuka muu koira pääsisi rantaan ollenkaan.

Sindyllä on hurja, mutta hillitty julkituleva luonto. Oman lahdenpoukansa valtijana hän kävi käskemässä joutsenet pois alueeltaan. Omistaja

voi vaan rannalta katsoa kuinka kävi: Joutsen- pariskunta läksi. Huh! Exemäntänsä kasvattaa nykyään villisikoja. Sindy on käynyt näitä aitauksen takaa katsomassa. Muut koirat lähestyivät sikoja varoen, mutta Sindy tuijotti karjua silmiin:Kukas olet, mitäs tahdot. Villisikauros kääntyi pois päin. Vanhoilla päivillään Sindy on opettanut kummityttöäni juniorhandleriksi, menestyksellä. Epävirallisissa tokokisoissa Sindy sillon 12-vuotta ja ohjaaja 10-vuotta menestyivät; Koira oli ehdottomasti kokeen vanhin ja ohjaaja nuorin osallistuja. Sindy on myös valokuvamalli. Paikallisen eläinlääkä-

riajemman kotisivuilla ja mainoslehtisessä on hänen kuvansa. Sindy sai 13-vuotislahjaksi osallistua fasaani- jahtiin. Siitä hän nautti. Voi kunpa vielä tulisi uusia päiviä, kuukausia, ehkä vuosi!

Sindystä on vielä monta tarinaa kerrottavana. Tämä on inhimillistetty tarina hänestä, tosi tarinassa noutaminen, hajut, riista ja jäljet olisivat keskipisteenä...ja ehkäpä joku kultsukin.

Hän on lähes täydellinen koira, onhan hän flatti!

kuva (c) Katja Asuinmaa

Jouluilmoitukset Flattiviestiin 04/2015

On taas aika muistaa kasvatteja ja muita flattiystäviä joulutervehdyksellä.

4-väri jouluilmoitusten hinnat ovat seuraavat:

- 1/1 sivu (180 x 260 mm) 75€
- 1/2 sivu (180 x 130 mm) 50€
- 1/4 sivu (90 x 130 mm) 40€
- 1/8 sivu (90 x 60 mm) 30€

Ilmoitusmateriaalin osoite: flattiviesti@gmail.com

Varaukset ja ilmoitusten toimitusaikataulu:

Ilmoitusaineisto tulee toimittaa viimeistään 24.10.2015 Flattiviestin sähköpostiin. Mikäli tarvitset apua ilmoituksen tekemisessä ilmoitathan siitä hyvissä ajoin. Anu ja Liisa täydentävät Flattiviestin joulutoimitusta jouluilmoituksissa.

Kuvien tulee olla resoluutioltaan 300 dpi ja valmiiden ilmoitusten tulee olla pdf-, tif- tai jpg-muodossa. Tekstin voi toimittaa rtf- tai doc -muodossa. Ilmoitukset laskutetaan lehden ilmestymisen jälkeen.

Tarvikemyynti

Dummyt

pentudummy, vihreä	7,00e
yksivärinen dummy, punainen	9,50e
kaksivärinen dummy nyörillä,	10,50e
markkeerausdummy liehukkeilla	12,00e
yksivärinen dummy, vihreä, virall. wt	9,50e
dummy 1 kg,	15,00e
dummy 3 kg,	35,00e
muovidummy, oranssi,	8,00e
kaninkarvadummy	20,00e

Taluttimet

noutajatalutin, pituus n. 2m,	13,00e
koulutustalutin	10,00e
ylipitkätalutin, pituus n. 3m,	17,00e
näyttelytalutin	8,00e

Koulutustarvikkeet

Acnepilli	8,00e
pillihihna, jojomalli,	7,00e
dummylaukku, vedenpitävää kangasta,	35,00e

Tekstiilit

kesälippis	12,00e
froteeloimi koiralle	37,00 - 41,00e
T-paita	10,00e
huppari	50,00e
fleece	60,00e
treeniliivi	75,00e
kevytpipo	15,00e
tuubihuivi	10,00e

Uutuus!
Uutuus!

Muita tuotteita

hihamerkki	3,00e
tarra auton ikkunaan	2,00e
ostokassi pitkällä hihnoilla	10,00e
ostokassa pieni, lyhyillä hihnoilla	8,00e
muistitikku 4 Gt flattikerhon logolla	10,00e

Uutuus!

Tilaaminen on helppoa

- Tilaa sähköpostitse osoitteesta tarvike@flatti.net. Tilatessasi tuotteita ilmoita nimesi, osoitteesi, sähköpostiosoitteesi, puhelinnumerosi sekä tilattavat tuotteet ja kappalemäärät, vaatteissa koot ja värit SEKÄ JÄSEN-NUMEROSI (löytyy esim. Flattiviestin osoitetarrasta!) Toimitusaika on noin 2 viikkoa.Saat tilauksesi mukana viitteellisen laskun, jossa näkyvät sekä tuotehinnat että postituskulut. On erittäin tärkeää, että maksaessasi käytät laskun viitenumeroa Laskun eräpäivä on 14 päivää laskun päiväyksestä

tarvike @ flatti.net

Sileäkarvainen noutajauros
FI KVA Taka-Tapiolan Fiun Taavi
FI27924/09 s. 2.4.2009

i. Batzi's Knock Out
e. Taka-Tapiolan Fiu
kasv. Tapio Takala
om. Timo Hämäläinen

VOI 1- tulokset:
17.7.2014 Virrat, Jouni Vimpeli
31.8.2014 Alavus, Hatti Sivén
2.8.2015 Jämsä, Jouni Vimpeli
NMK1:
21.12.2014 Ruovesi, Jouni Vimpeli
Näyttelytulos:
10.10.2010 Hyvinkää, Finn Arild Thorsen, NUO-EH

Sileäkarvainen noutajauros
FI TVA & VPVA BH
Harvahampaan Go For Success
FI40293/09 s.17.7.2009

Isä: SEU(u)CH Söklustens Chevrolet Impala
Emä: C.I.B POHJ & FI & SE & NO MVA PMJV-07 HeVW-14 Harvahampaan Do-Did-Done
kasv. Mikko Saastamoinen
om. Emmi Kiviluoma

Toko EVL1 -tulokset:
8.2.2015 Pori, Tiina Heino
14.5.2015 Ylöjärvi, Jaana Tala
5.7.2015 Hyvinkää, Harri Laisi

Vepe VOI1-tulokset:
29.6.2014 Kurikka, Monica Lindroos
28.6.2015 Inkoo, Teemupekka Virtanen
20.7.2015 Pirkkala, Pasi Dunderfelt

Näyttelytulos:
25.5.2015 Rauma, Polgar Andras KÄY ERI

Valiopalsta on jäsenille ilmainen.

Kuvien tulee olla resoluutioltaan 300 pix/inch ja mieluiten .tif tai .jpg-muodossa.

Huom. suomen muotovalioon ainoastaan taipumuskoe-tulos (nome-b yms. tuloksia ei julkaista valioilmoituksen yhteydessä)

Uudet Valiot (flatti.valiot @ gmail.com)

Kuvan lisäksi valiokoirasta tulee olla seuraavat tiedot:
koiran virallinen nimi ja tittelit
sukupuoli, rekisterinumero
vanhempien nimet ja tittelit
kasvattajan sekä omistajan nimi ja paikkakunta
valioarvoon tarvittavat tulokset

Sileäkarvainen noutajauros
FI & LV MVA Sniffens Star Of Sirius
FI19979/12 s. 21.01.2012

i. C.I.B DK& SE & SI CH DEVDHCH Starworkers
Makes People Talk
e. C.I.B. C.I.E FI & EE MVA LVJV-10
Sniffens Lumitähti
kasv. Miia Suppanen-Olkkola
om. Maija Taipale

Latvian serti:
21.03.2015 Riika, Beata Petkevica

Sileäkarvainen noutajanarttu
FI MVA Comics Blue Replica
FI38731/13 S. 14.03.2013

i. NO MVA NOJV-11 Fab Four's Feel the Wind
e. SE & FI MVA SE JVA Comics Raindrop in Blue
kasv. Charlotte Sundell
om. Elisa Pietarila & Pasi Vähäkuopus

Sertit:
15.02.2014 Pello, Tiina Illukka
12.07.2014 Oulu, Kirsi Nieminen
31.01.2015 Raahe, Tiina Illukka
02.05.2015 Oulainen, Tuula Prat

NOU1:
26.07.2014 Kemi, Tapio Sihvonon

Sileäkarvainen noutajanarttu
FI MVA Celtair Million Miles Away
FI35793/12 s. 21.05.2012

i: FI MVA SE(n) MVA Toffedreams Papparazzi
e: C.I.B FI & LT MVA LTV-10 Celtair Not Guilty
kasv. & om. Jenni Juvén

Sertit:
26.07.2014 Saarijärvi, Attila Czeglédi
16.08.2014 Valkeakoski, Augustin Ionescu
29.11.2014 Kangasala, Pia Itkonen

NOU1:
21.09.2013 Hämeenlinna, Tomi Sarkkinen

Sileäkarvainen noutajanarttu
FI MVA Black Hugh's Midnight Waltz
FI18758/13 s. 31.01.2013

i: GER VDH CH EuJW'11 ClubjgdSieger'11
dt. - JgdCh VDH Rhinefield's as happy as Larry
e: FI MVA EEJV-10 Black Hugh's Saga Of Island
kasv. Tiina Sudensalmi
om. Tea Ruostepuro

Sertit:
07.06.2014 Sauvo, Riitta Niemelä
16.05.2015 Rauma, Czeglédi Attila
23.05.2015 Helsinki, Leila Kärkäs

NOU1:
02.08.2014 Salo, Risto Aaltonen

Match Show yhteistyössä Animagin kanssa

Lappeenranta 19.08.2015

Tapahtumaa sponsoroivat Hill's, Nutrolin, Dechra, Biofarm

Lappeenrannassa järjestettiin Animagin kanssa yhteistyössä Match Show. Erittäin lämmin loppukesän ilta keräsi paikalle kilpailuun 89 koiraa, mikä on varsin hyvä määrä huomioiden, että saman aikaan paikkakunnalla oli speed race -kilpailu. Näyttelyssä oli suuren urheilutapahtuman tuntua. Kehät saatiin arvosteltua hienosti ja match show:n kauneimmaksi valittiin Taru Häkkisen omistama silkkiterrieri "Mila". Onnea voittajalle ja kaikille sijoittuneille.

Tuomarit:
Tarja Lehtonen, Riikka Partanen, Tiina Peippo

Kehäsihteerit:
Anita, Sarianna, Krista

Tulokset:

BEST IN SHOW silkkiterrieri "Mila" om. Taru Häkkinen

BIS2 - dalmatian "Gaia" om. Tanya Tarkiainen
BIS3 - kääpiopinseri "Zädy" om. Linda Laurikainen
BIS4 - cockeri - "James" om. Jenny Peltola

*Suuri kiitos yhteistyökumppaneille,
tuomareille, toimitsijoille ja kaikille mukana olleille*

Animagi

KENNEL HARVAHAMPAAN
Flatcoated retrievers

Mikko ja Sirpa
Saastamoinen

p. 050 367 8111 (Sirpa)
p. 050 495 2010 (Mikko)

www.harvahampaan.com

Kennel
Emkristina's

tiinakisonen (at) gmail.com
040-547 7128

Morrini Retrievers

www.morrini.net

Riitta Niemelä
Långvik, Kirkkonummi
040-709 1133
riitta@morrini.net

– Sileäkärvaisiä noutajia kaveriksi
metsälle ja harrastuksiin –

Minna Latva, Noutajantie
20780 Kaarina
puh: 0400 842 998
majakkasaaren@gmail.com
http://koti.mbnet.fi/msaaren

FLATCOATED RETRIEVERS
FINNFLATS

TUULA EHRMAN
STENSKÄR, NAUVO

gsm 0400 699 197
tuulaehrm@gmail.com
www.finnflats.com

Kennel
Kohta-ahon

Sonja Pelkonen
Kontiolahti
050 565 9152
sonja.pelkonen@gmail.com
www.kohta-ahon.com

tiina@sudensalmi.com
www.blackhughs.com

Black Hugh's
FLATCOATED RETRIEVERS

Tiina Sudensalmi
Taipalsaari
040-515 6133

www.dantaran.com

flatcoated retrievers
Dantaran

Laura Rajakallio
Kunnarlantie 55
02740 Espoo
050-5356 926
laura@dantaran.com www.dantaran.com

Huntstars

KENNEL
NINJATÄHDEN
FLATCOATED RETRIEVERS

Satu Marins
Lappeenranta
0400 415515
satu.marins@hotmail.com
www.ninjatahdien.com

Kasvattajaboksi (flattiviesti @ gmail.com)

Kasvattaboksi on 35€ /vuosi tai 15€ /kerta

Kasvattajaboxin tulee olla kokoa 78 mm x 44 mm ja
resoluutioltaan 300 pix/inch ja mieluiten .tif tai .jpg
-muodossa tai pdf-muodossa.

Teemme myös tarvittaessa boxin kasvattajan toimittamasta
kuvasta ja toiveiden mukaisesti.

Kennel
Blackpepoon

Tarja Kolkkala
Somurantie 177
45370 Valkeala
www.blackpepoon.com

Kennel Kevätniityn
www.multi.fi/~leskinen

Ann Leskinen, Pietarsaari 050-338 3562 ann.l@luukka.com

HALLITUS 2015

puheenjohtaja
Tiina Sudensalmi
Kirsikkapolku 11
54920 Taipalsaari
p. 040 515 6133
puheenjohtaja @ flatti.net

varapuheenjohtaja
Mari Mamia
Porvoo
p. 050 458 6770
mari.mamia @ gmail.com

sihteeri
Heli Segersvärd
Porvoo
p. 050 531 6892
sihteeri @ flatti.net

Anu Numminen
Espoo
p. 050 597 0447
anu.numminen @ gmail.com

Anne Haverinen
Paltamo
p. 044 360 1152
kennelregalerazza @ gmail.com

Veera Jääskeläinen
Hämeenlinna
p. 040 843 5827
veera.jaaskelainen @ luukku.com

Tuija Manninen
Lohja
p. 040 733 9118
tuija2010 @ gmail.com

varajäsenet

Liisa Jyväskylä
Tampere
p. 040 575 8572
liisaj @ gmail.com

Tommi Taipale
Kouvola
p. 050 439 3827
tommi.taipale @ gmail.com

TOIMIHENKILÖT 2015

taloudenhoitaja
Marjatta Eivola
Vaahterakuja 2 D 11
21250 Masku
p. 050 554 3183
marjatta.eivola @ gmail.com

jäsensihteeri
Anu Sinkkonen
Asevelitie 13 A 2
36600 Pälkäne
p. 040 538 9890
jasenasiat @ flatti.net

tarvikemyynti
Tanja Aunela
Iiriskuja 18 A
20320 Turku
p. 040 093 9076
tarvike @ flatti.net

pentuvälittäjä
Hanna Hujanen
p. 040 578 9523
pentu @ flatti.net

pentuvälittäjä
Sanna Lahtinen
p. 040 731 0831
pentu @ flatti.net

kiertopalkinnot
Marianne Forsell
p. 050 400 1865
flatti.kiertopalkinnot @ gmail.com

ULKOMUOTOTUOMARI-TOIMIKUNTA

puheenjohtaja
Riitta Niemelä
Kirkkonummi
p. 040 709 1133
riitta @ morrini.net

Heli Siikonen
Muurikkala
p. 040 580 8144
heli @ metsavirna.com

Katja Korhonen
Kempele
p. 044 5031973
katja.korhonen @ dnainternet.net

MEJÄ-TOIMIKUNTA
meja @ flatti.net

puheenjohtaja
Miia Koski
Porvoo
p. 050 4582 157
koski_miia @ live.com

Mari Mamia
Porvoo
p. 050 458 6770
mari.mamia @ gmail.com

Anu Numminen
Espoo
p. 050 597 0447
anu.numminen @ gmail.com

Liisa Keränen
Kokkola
p. 040 592 1296
liisam @ kolumbus.fi

Marko Saarni
Porvoo
p. 050 572 7965
marko.saarni @ elisanet.fi

NÄYTTELYTOIMIKUNTA
flatti.nayttely @ gmail.com

puheenjohtaja
Satu Marins
Lappeenranta
p. 0400 415 515
satu.marins @ hotmail.com

Mari Elo
Joensuu
p. 050 346 1054
marielo @ netti.fi

Piia Piiparinen
Koria
p. 040 831 4848
flatti87 @ gmail.com

Nina Skyttä
Lahti
p. 0400 435 737
nina @ skoude.com

Tiina Peippo
Lappeenranta
p. 050 555 0155
tiina.peippo @ gmail.com

JALOSTUSTOIMIKUNTA
flatti.jalostus @ gmail.com

puheenjohtaja
Tiina Pikkuaho
Kiiminki
p. 040 5345583
filurin @ gmail.com

sihteeri
Mia Lehtinen
Pöytyä
p. 050 376 4517
mia @ maahismaen.com

Henna Mikkonen
Oulu
p. 044 540 0609
hennamik @ gmail.com

Katja Sikala
Haapajärvi
p. 044 291 4014
katja.salmela @ gmail.com

Riitta Nikko
Vihti
riitta.nikko @ gmail.com

Noutajakoirajärjestöjen
NOU/NOME-yhteistyötoimikunta

Tarja Tuhola
Pälkäne
p. 040 515 1932
vilpputuhola @ yahoo.com

varahenkilö
Janne Järvinen
Mänttä
p. 050 377 8880
janne68jarvinen @ gmail.com

NOME-TOIMIKUNTA
nome @ flatti.net

puheenjohtaja
Janne Järvinen
Mänttä
p. 050 377 8880
janne68jarvinen @ gmail.com

koesihteeri
Katja Villikka
Kouvola
p. 040 867 2911
katjavillikka @ gmail.com

Tarja Tuhola
Pälkäne
p. 040 515 1932
vilpputuhola @ yahoo.com

Tiina Kisonen
Jongunjoki
p. 040 218 5401
tiinakisonen @ gmail.com

Veera Jääskeläinen
Hämeenlinna
p. 040 843 5827
veera.jaaskelainen @ luukku.com

Tiia Turunen
Joensuu
p. 050 343 7651
turunen.tiia @ hotmail.com

Heli Segersvärd
Porvoo
p. 050 531 6892
heli.segersvard @ helsinki.fi

ALUEYHTEYSHENKILÖT

Rovaniemi
Jarmo Vaarala
p.040 821 8392
jarmo.vaarala @ ramk.fi

Savon seutu
Aleksi Rauhanen
p. 040 527 9097
aleksi.rauhanen @ gmail.com

Oulun alue
Henna Mikkonen
p. 044 540 0609
hennamik @ gmail.com

Keski-Suomi (Mäntän seutu)
Janne Järvinen
p. 050 377 8880
janne68jarvinen @ gmail.com

Keski-Suomi (Jyväskylä)
Mika Toskala
p. 040 564 9053
mika.toskala @ elisanet.fi

Vaasan alue
Heidi Troberg
p. 040 536 5174
trobergheidi @ gmail.com

Varsinais-Suomi
Mia Lehtinen
p. 050 376 4517
mia @ maahismaen.com

Kainuun alue
Anne Haverinen
p. 044 360 1152
kennelregalerazza @ gmail.com

Pirkanmaa
Tarja Tuhola
p. 040 515 1932
vilpputuhola @ yahoo.com

Uusimaa
Tina Hietala
p. 0400 777 097
tina.hietala@welho.com

Kaakkois-Suomi
Tiina Sudensalmi
p. 040 515 6133
sudensalmi @ kolumbus.fi

kuva (c) Markku Kastepohja

PALAUTUSOSOITE
Anu Sinkkonen
Asevelitie 13 A 2
36600 PÄLKÄNE

A taste of Sweden

BOZITA ROBUR

Paremmen toimiva
– paremmat tulokset

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superpremium koiranruoka, joka vahvistaa koirasi kehoa ja sen toimintoja. Se sisältää erittäin paljon tuoretta ruotsalaista lihaa sekä ravintoaineita, jotka yhdessä pitävät koirasi ruoansulatuksen ja nestetasapainon optimaalisessa balanssissa. Bozita Robur -sarjasta löydät täydellisen vaihtoehdon koirasi kaikkiin elämänvaiheisiin. Koirien testaamat maut.

- Sisältää erittäin paljon tuoretta lihaa (mm. kanaa, lammasta, hirveä ja pohjoismaista lohta), jonka ansiosta ruoka on maittavaa ja hyvin sulavaa.
- Gluteeniton, sisältää riisiä ja maissia.
- SPC – erikoiskäsiteltyä kauraa, täysin luonnollista ilman kemiallisia lisäaineita – sopii hyvin herkkävatsaisille ja ennaltaehkäisee vatsavaivoja.
- MacroGard – luontainen beetaglukaani ilman kemiallisia lisäaineita – vahvistaa koirasi immuniteettisuojaa.
- Sisältää reilusti C- ja E-vitamiineja, jotka yhdessä seleenin kanssa antavat täydellisen antioksidanttisuojaan.
- Sisältää glukosamiinia ja kondroitiinisulfaattia (ei Breeder&Puppy, Maintenance, Maintenance Mini)

BOZITA
ROBUR
The Functional Dog Food

Hyvää ruokaa
Lantmänneniltä.

www.bozita.com/fi
puh. 09 454 3396

www.bozita.com